

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm Yolunda

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/35 • 16 Eylül 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Gerici-amerikancı saldırı
cephesini dağıtmak için...**

**Sokağa, eyleme,
mücadeleye!**

İÇİNDEKİLER

Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin saldırı cephesini dağıtmak için...	3
“Arap Baharı”nı “Karakış”a çevirme hamlesi...	4
Türkiye-İsrail ilişkisinde kriz...	5
Sınır ötesi sinyalleri...	6
Şemdinli’de devlet terörü...	7
Metal işçileri kıdem tazminatı hakkı için sokakta!	8
MİB MYK Eylül Ayı Toplantısı	
Sonuçları...	9
İşçi sağlığı ve güvenliği için mücadeleyle!	10
“Can güvenliği, iş güvencesi istiyoruz!”	11
“Biz kazanacağız!”	12
Emekliler sokağa çıkıyor	13
Baskı ve sürgünler protesto edildi	14
KHK saldırısı ve TMMOB’nin ataleti üzerine.	15
Yeni dönem ve partinin yüklenme alanları	16-18
Partinin düşünen önderleri ve savaşan neferleri önünde saygıyla eğiliyoruz...	19
12 Eylül: Karşı-devrim devam ediyor /2	
- Volkan Yaraşır.	20-21
12 Eylül eylemlerle lanetlendi...	22
Üniversite har(A)çlarına zam cambazlığı...	23
Gençliğin kayıt dönemi faaliyetlerinden...	24
Mısır’da saflar netleşirken mücadele keskinleşiyor..	25
Filistin Yönetimi 20 Eylül’de tek taraflı devlet ilan edecek...	26-27
Dört bir yanda grev dalgası...	28
Petrol-İş’te tüzük değişikliği	29
Gerze’ye kitlesel destek...	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/35 * 16 Eylül 2011

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Gazetemizin yayına hazırlandığı saatlerde Tayyip Erdoğan ve müritleri Kuzey Afrika’daydılar. Halk isyanlarının sarstığı ülkeleri gezen bu Amerikancı takımı, halkların dostu pozlarındalar. Oysa zamanında devrilen diktatörlerin en yakın dostları da kendileriydi. Yedikleri içtikleri ayrı gitmiyordu. Ancak bu dostların tahtlarını yitirince, düzeni sağlamak için rol değiştirdiler, modellğe soyunduruldular. Düzenin bekası korunmalıydı ve ikiyezülükteki ustalıklarıyla bu iş için biçilmiş kaftan oldular. Bugün bölgeyi turlarken bu ustalıklarını icra ediyorlar.

Bu soysuz uşak takımı o kadar ikiyezülüdür ki, halkların dostu pozlarında arz-ı endam ederken “Füze Kalkanı” gibi ağır bir suçun altına attıkları imzanın mürekkebi dahi kurumamıştı. O “Kalkan” ki Ortadoğu ve yakın coğrafyada emperyalist egemenliği tehdit edebilecek her türden gücü etkisizleştirmek amacını taşımaktadır.

Bu soysuz uşak takımı o kadar ikiyezülüdür ki halkların dostu pozlarıyla dolaşp, hak arayanlara karşı zor kullanmamaktan dem vururken, Kürt halkına karşı kapsamlı bir imha savaşına girişmektedir.

İşte tüm bunlar AKP kumandasındaki sermaye devletini, emperyalizmin işçi sınıfı ve emekçi halklara karşı örülen karşı-devrimci saldırganlık cephesinin en önemli taşlarından biri yapmaktadır. Bu da haliyle bu saldırganlık cephesine karşı bir mücadele cephesini yaratmak ihtiyacını ortaya çıkartmaktadır. Kuşkusuz böyle bir cepheyi ortaya çıkarmak için yapılması gereken ilk iş, ülkede emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadeleyi kararlı biçimde yükseltmektir. Yani “Füze Kalkanı”nın bu topraklara kurulmasına engel olmak, yanısıra sermaye iktidarının saldırılarına karşı siyasal sınıf mücadelesini yükseltmektir.

Gazetemizin kapağı ve izleyen sayfaları bu kapsamlı gündemi çeşitli yönleriyle ele almaktadır.

Orta sayfamızda yayınladığımız *EKİM* başyazısı ise, ülkede ve dünyadaki bu tarihsel önemdeki gelişmeler karşısında, devrimi hazırlamanın sorunlarına eğiliyor. Devrimin Partisi’nin bu tarihsel sorumluluğun gereklerini yerine getirmek üzere yapması gereken hazırlıkların somut içeriği üzerinde duruyor.

Kuşkusuz ki bu hazırlığın en önemli gereklerinden birisi, Marksizmin ideolojik silahlarıyla donanmak ise diğeri de devrimci bir savaşım ruhuyla kavgada öne atılmaktır. Bu ikisi bir araya geldiğinde nasıl bir gücü ve kimliği yaratabileceğine en iyi örnek kuşku yok ki Habip ve Ümit yoldaşlardır. 12 yıl önce Ulucanlar’da kızıllaşan “Parti’nin düşünen ve savaşan” bu iki önder kadrosunu bir kez daha saygıyla anıyor ve tüm komünistleri onlardan öğrenmeye çağırıyoruz.

Ekim Gençliği’nin 133. sayısı çıktı! Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılarından temin edebilirsiniz.

Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin saldırı cephesini dağıtmak için...

İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!

İçeride-dışarıda savaş ve saldırganlığın tırmandırıldığı bir dönemden geçiyoruz. İçeride saldırganlığın hedefinde Kürt hareketi var. Kürt hareketine yönelik askeri saldırganlık tırmandırılıyor, olası bir sınır ötesi kara hareketi de giderek ısıtılıyor. Başından beri bu saldırganlığın gerisinde, emperyalizmin desteği ve onayı olduğu bilinmekteydi. Fakat son günlerde yaşanan gelişmeler, emperyalizmin bu saldırganlığa ileri düzeyde ortak olduğunu gösteriyor. Zira ABD emperyalizmi, bölge ve dünya egemenliği için kilit önemde stratejik bir hamle olarak gündeme getirilen “Füze Kalkanı”nın kurulacağı topraklarda sorun istemiyor. Bu nedenle de Kürt hareketinin iradesinin kırılması yoluyla bir tehdit olmaktan çıkarılması için Türk devletine her türlü desteği vermekte, her şeyiyle bu saldırganlığa ortak olmaktadır.

Bölge halklarına yönelik genel saldırı politikasının bir parçası olarak gündeme getirilen “Füze Kalkanı” hamlesi ile Kürt hareketinin tasfiyesine yönelik saldırı planlarının içiçe geçmesiyle, Kürt halkının kaderi Ortadoğu halklarının kaderine sıkı sıkıya bağlanmıştır. Aynı zamanda bu kapsamlı saldırganlık politikasının ne kadar ciddi, kapsamlı ve ağır sonuçlar yaratabileceği de böylelikle daha net biçimde görülmüştür. Kürt hareketinin direncini kırarak teslimiyete zorlamayı da içeren bu yönelimlerinde başarı kazanırlarsa, savaş ve saldırganlık politikaları daha ileri bir düzeye sıçratılacaktır. Bunun ne anlama geldiği biliniyor. Bu, Suriye gibi ülkelerde emperyalistler adına maşalık, Mısır gibi ülkelerde sarsılan düzeni yeniden oturtmak üzere polislik, daha genel planda ise emperyalizm ve siyonizm için kalkanlık yapmak demektir.

Tüm bunlar bir arada içeride-dışarıda savaş ve saldırganlık politikalarına karşı mücadelenin acil ve yakıcı niteliğini ortaya koymaktadır. Bu ise somutta Kürt halkına yönelik başlatılan saldırganlığa ve kapsamlı savaş politikasına göğüs germek, diğer taraftan ise bunu emperyalizmle kurulmuş gerici ilişkileri hedefleyecek biçimde anti-emperyalist mücadeleyle birleştirmek demektir. Kuşkusuz ki mücadelenin bu bütünlük üzerinden örgütlenmesi, şovenizmin toplumun emekçi yığınları üzerindeki etkisinin dağıtılması, “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” şiarının toplumsal maddi güçlerine taşınması bakımından büyük bir olanaktır.

Bununla birlikte ise bu olanağı hakkıyla değerlendirmek ve yanısıra gerici saldırganlık cephesinin dağıtılmasında işçi sınıfı ve emekçi hareketinin gelişme seyri belirleyici olacaktır.

İşçi sınıfı ve emekçi hareketinin ise mevcut zayıflığı malumdur. Ancak unutulmasın ki içeride-dışarıda genel saldırganlık politikasının bir parçasını da sınıfa yönelik sosyal-siyasal saldırılar oluşturmaktadır. Kıdem tazminatının gaspı ve esnek çalışma düzeninin hayata geçirilmesini hedefleyen saldırı programı da tıpkı Kürt halkına yönelik saldırganlık politikası gibi seçimlerden önce netleşmiş, seçimlerin hemen ardından da somut bir plana bağlanmıştır. Fakat işçi sınıfı ve emekçi hareketinin siyasal bakımdan zayıflığı ile örgütsüzlüğü, sendikal bürokrasinin egemenliği koşullarında bu kapsamlı sadırganlığa karşı henüz yeterli doyunlukta bir yanıt verilebilmiş değil. Yine de bu saldırılar ile birlikte diğer başka bir dizi saldırının yakıcılığıyla sınıfın ve emekçi hareketinin ileri bölüklerinden başlayarak belli bir hareketlilik içerisine gireceği bir dönemin başındayız. Halihazırda bu bakımdan oldukça cılız olsa da eylemler gerçekleştirilirken, çeşitli sendika ve emek örgütlerinin eylem hazırlıkları da devam ediyor. Dolayısıyla bu cepheden hareketin ivme kazanmasıyla, diğer alanlarda örgütlenecek mücadelenin sınıfsal bir tabana oturması için çok önemli olanaklar da elde edilebilecektir.

Bu tabloda mücadelenin nasıl bir bütünlük içerisinde örgütleneceği konusu ise yanıtlanmayı bekleyen temel bir sorun durumundadır. Kuşkusuz ortada kardeş halkların kırımına ve köleleştirilmesine yönelik bir saldırganlık ve savaş politikası sözkonusu olduğu ölçüde yapılması gereken ilk iş, bu politikanın uygulamaya sokulmasına engel olmaktır. Bu, haliyle eylemli mücadeleyi yakıcı hale getirmekte, acil kılmaktadır. Bu ise ilk elden harekete geçirilecek güçlerin eyleme sokulması anlamına gelmektedir. Bunun pratik planda karşılığı ise bir yandan Kürt hareketinin operasyonların durdurulması talebiyle

yaptığı eylemlere destek vermek, diğer yandan ise “operasyonlara ve emperyalizmle kölece ilişkilere son verilmesi” talebiyle ilerici-devrimci güçlerle birlikte eylemli mücadeleyi yükseltmek demektir.

Belirtmek gerekir ki, çok yönlü saldırı ve savaş politikasına karşı eylemli mücadeleyi büyütmek ihtiyacı, ilerici ve devrimci güçlerin eylem birlikteliğini zorunlu kılmaktadır. Bu birlikteliğin asgari siyasal çerçevesi Kürt halkına karşı saldırganlığın durdurulması ve bölge halklarına yönelik emperyalizmle kurulan gerici işbirliğinin diğer sonuçlarına karşı mücadele mevzilerini savunmaktır. Bu ise somutta bu hedeflerle kurulacak bir eylem birlikteliği anlamına gelmektedir.

Fakat hemen belirtelim ki böyle bir birlikteliğin zemini, “çatı partisi” gibi stratejik yönelim ve programların ürünü birlik zeminlerinden temelden farklıdır. Birincisi ağır saldırılara karşı bir ortak direniş zeminiyken, diğeri temel siyasal ve toplumsal sorunlara kurulu düzen zemininde çözüm üretmek hedefiyle Kürt hareketinin merkezinde durduğu bir siyasal odaklaşma girişimidir. Siyasal ufku, kurulu cumhuriyetin kendi temelleri üzerinde demokratikleşmesi ve aşırılıklarından arındırılması reform programıyla belirlenen bu odağın karşısında, komünistler devrim ve sosyalizmin bayrağını taşımaktadırlar. Bu ölçüde de ayrışma ve saflaşma kaçınılmazdır.

“Çatı Partisi” konusu bir başka değerlendirmenin konusu olacak kadar kapsamlı olduğu ölçüde biz konumuzla bağlantılı olarak bu kadarıyla yetinmek istiyoruz.

“
Yapılması gereken,
topyekün savaş ve
saldırganlık poltikasına
karşı mücadeleyi işçi
sınıfı ve emekçiler
tabanında
büyütebilmektir.

”

Diğer taraftan ise sadece ilerici ve siyasal güçlerin dar güçlerinden ibaret, yanısıra Kürt halkının kitle gücünü oluşturduğu bu tür eylemlerle yetinilemez. Yapılması gereken, topyekün savaş ve saldırganlık poltikasına karşı mücadeleyi işçi sınıfı ve emekçiler tabanında büyütebilmektir. Mücadelenin geleceğini ve gücünü de son tahlilde bu alanda atılacak adımlar belirleyecektir. İleri ve siyasal güçlerin eylemli mücadelesi düzene karşı bir mücadele bayrağının yükseltilmesi bakımından önemli olmakla birlikte, mücadelenin başarısı onun toplumsal bir tabana ulaştırılması ölçüsünde mümkün olacaktır.

Bu ise komünistler cephesinden, bir yandan işçi sınıfını kendi hak talepleriyle mücadele sahnesine taşımak üzere örgütlemek anlamına geldiği gibi, aynı zamanda ise onu kardeş halklara yönelik gerici saldırganlık konusunda uyarmak, aydınlatmak ve giderek eylemli bir tutum içerisine sokmak anlamına da gelmektedir. Bu doğrultuda başarı kazanılabildiği ölçüde işçilerin siyasal birliği ve mücadelesi, halkların kardeşliğinin yaratılmasına harç olacak, emperyalizm ile işbirlikçilerinin düzenini temellerinden sarsacak gerçek ve etkili bir mücadele cephesinin koşulları da böylelikle yaratılmış olacaktır.

AKP'nin Kuzey Afrika çıkartması...

“Arap Baharı”nı “Karakış”a çevirme hamlesi...

Türk burjuvazisi ve onun temsilcisi olarak AKP hükümetinin yayılmacı bir politika izleyecek gücü kendinde bulmaya başladığı gözleniyor. Ortadoğu söz konusu olduğunda Türk burjuvazisi ve onun iktidarı için “etkin güç” olabilmek ise, ABD emperyalizminin bölgesel çıkarlarına hizmet etmekle mümkündür; şu an yapılan da budur.

Tayyip Erdoğan'ın bazı bakanlar ve kalabalık bir kapitalistler topluluğu ile gerçekleştirdiği Mısır, Tunus, Libya gezisi, başlamadan medyatik şova dönüştürüldü. Organik gazeteciler tarafından “Arap Baharı turu” şeklinde pazarlanan geziye akla ziyan anlamlar yükleniyor.

Dinci gericiiliğin medyadaki borazanları, AKP şefiyle ona eşlik edenlerin gezisini, Osmanlı'nın Viyana seferi gibi sunuyorlar. Medyadaki bu besleme takımı, geziyi “Arap halklarına liderlik”, “bölgesel güç olmaktan, küresel oyunculığa geçiş”, “Türk yüzyılının başlangıcı” türünden tumturaklı tanımlara konu ediyorlar. Bu arada dinci gericilikten korktuğu veya çıkarları böyle gerektirdiği için AKP'ye yardıkcılık yapan “gazeteci” taifesi de benzer telden çalışıyor.

Tumturaklı laflarla örtölmek istenen gerçek...

AKP hükümetinin Arap dünyasındaki halk isyanlarına karşı tutumu, ilk günden şu ana kadar Pentagon'daki savaş baronlarının çizdiği çerçeveye uygun olmuştur. Tunus, Mısır, Bahreyn, Yemen, Libya, Suriye... Bu ülkelerdeki olaylara karşı Ankara'daki işbirlikçi takımının bağımsız geliştirebildiği bir duruş söz konusu değil. Tek istisna AKP şefinin “NATO'nun Libya'da ne işi var!” şeklindeki çıkışıydı. Bilindiği üzere AKP hükümeti, bu açıklamadan sadece bir hafta sonra ülkenin NATO'nun Libya'ya saldırı üssü olarak kullanılmasına onay verdi.

AKP şefinin üç ülkeyi kapsayan gezisini, Washington'daki efendilerin halk isyanlarını yozlaştıran yoldan saptırma saldırısından bağımsız ele almak mümkün değil. Zira üç ülkede yeni yönetimlerin kuruluş süreci devam ederken, Tayyip Erdoğan'la müritlerinin işe koşulması, bir rastlantı olamaz. Her üç ülkede de “dinci, Amerikancı, serbest piyasacı” yönetimlerin işbaşına getirilmesi hedefleniyor. ABD emperyalizminin “ılımlı İslam modeli” olan AKP tüm bu özellikleri taşımaktadır. İşte bu geziye asıl anlamını veren de, AKP'nin bir “Amerikan modeli” olarak pazarlanmasıdır.

Bu modelin başarılı olması, halk isyanlarının hedeflerinden saptırılıp yozlaştırılması anlamına gelecektir. Ancak Libya dışta tutulursa, bu modelin alıcı bulması zor görünüyor. Zira Amerikancılığın da, dinciliğin de, neo liberalizmin de isyan eden genç kuşaklarla işçi ve emekçilere verebileceği hiçbir şey yoktur. Amerikancı “ılımlı İslam modeli”, sömürü ve köleliğe dayalı diktatörlüğün kılıf değiştirmiş halinden başka bir şey değildir.

Kuşkusuz ki, AKP ile temsil ettiği sermaye kesimleri, emperyalizme hizmet karşılığında yağma pastasından büyük bir parça kapmak için de uğraşıyorlar. Bu parçayı mümkün olduğu ölçüde büyötmek amacıyla çeşitli “bağımsız” manevralara da başvurabilirler. Nitekim AKP şefleri, dinci söylemleri ranta çevirme konusunda yoğun bir çaba sarf ediyorlar. Ancak bu girişimler, AKP'nin ABD'nin “pazarlamak istediği model” olduğu gerçeğini ortadan kaldırmıyor.

“Halk sevgisi” safsatası...

Dinci gericiliğin embedded/iliştirilmiş gazetecilerinin yazdıklarına bakılırsa, Tayyip Erdoğan'la müritleri, Kahire'de büyük bir halk sevgisi ile karşılandılar. Uydurulan safsatalara göre, AKP şefini takip eden bu “sevgi seli”, Arap halklarının Tayyip Erdoğan'ı liderleri olarak kabul ettiklerinin kanıtı imiş.

Medyayı halkı sersemletmenin bir aracı olarak kullanan bu beslemeler, ufacak bir gölü okyanus diye yutturmaya çalışıyorlar. 85 milyon nüfuslu Mısır'da üç bin civarında kişinin AKP şefiyle müritlerine karşılama düzenlediği bir gerçek. Tayyip Erdoğan'ı “İslamın kurtarıcısı” ilan eden bu üç bin kişilik topluluğun Müslüman Kardeşler tarafından organize edildiği ise bu gerçeğin bir diğer boyutudur. Yani karşılamayı 85 milyonluk Mısır halkların temsil edenler değil, dinci Müslüman Kardeşler örgütünün organize ettiği üç bin kişilik bir topluluk gerçekleştirdi.

Hal böyleyken, bu karşılama dayanak gösterilerek AKP şefinin “Ortadoğu lideri” diye takdim edilmesi, dinci medyanın ilkesizlik, ahlaksızlık ve riyakarlıkta sınır tanımadığının yeni bir göstergesi olmuştur.

Filistin sorunu gerici hedefler için istismar ediliyor

Tayyip Erdoğan'la müritleri, Kuzey Afrika gezisinden hemen önce İsrail'e karşı yeni bir kampanya başlatmıştı. İsrail'in Mavi Marmara katliamından dolayı özür dilememesine öfkelenen AKP şefi, siyonistleri sert ifadelerle eleştirirken, Filistin halkının hamisi havalara bürünmeye özen gösterdi.

İsrail'in kural/yasa tanımazlığını, şımarıklığını yeni keşfediyormuş gibi konuşan Tayyip Erdoğan, Ortadoğu'da sempati toplamanın Filistin halkından yana görünmekten geçtiğini biliyor. Nitekim Kahire'de, Arap Birliği Dışişleri Bakanları Konseyi'nin açılış oturumunda konuşan AKP şefi, İsrail'e yüklenirken, Filistin devletinin kurulmasının bir zorunluluk olduğunu söyledi.

Söz konusu söylemler, Filistin halkının acılarının pervasızca siyasi malzeme olarak kullanıldığının kanıtlarıdır. Zira dinci gerici bir akımın ezilen halklardan yana olması mümkün değil. Bu olgunun çarpıcı göstergesi, Filistin devletinin kurulmasının bir zorunluluk olduğunu söyleyen Tayyip Erdoğan'ın, bu sözleri sarfetmeden sadece iki gün önce Kürt hareketi ve halkına karşı kara hareketinin başlatılması için emir vermiş olmasıdır. Yani sıra, Washington'dan emir aldığı -daha önce defalarca yaptığı gibi- İsrail'le ilişkileri yeniden düzelterek de kuşku duymamak gerek.

Bu arada geçen günlerde Gazze'yi ziyaret edeceğini söyleyen AKP şefi, sözlerini yutmuş durumda. Filistin halkında temelsiz beklentiler yaratan bu söylem unutulmaya terk edildi. Vurgulamayız ki, Washington'dan icazet almadan Tayyip Erdoğan'ın Gazze'ye gitmesi söz konusu bile olamaz. Yani kuşatma altındaki Gazze halkının acıları da, AKP şefi tarafından bir siyasi rant kaynağı olarak değerlendiriliyor.

Ezilen halklara değil emperyalizme hizmet ediyorlar

Türk burjuvazisi ve onun temsilcisi olarak AKP hükümetinin yayılmacı bir politika izleyecek gücü kendinde bulmaya başladığı gözleniyor. Ortadoğu söz konusu olduğunda Türk burjuvazisi ve onun iktidarı için “etkin güç” olabilmek ise, ABD emperyalizminin bölgesel çıkarlarına hizmet etmekle mümkündür; şu an yapılan da budur.

Bu aralar AKP iktidarı tarafından yapılan girişimlerin, ABD'nin bölgesel politikalarıyla tam bir uyum içinde, dahası bu politikalara hizmeti esas alan bir nitelikte olması, meselenin özünü ortaya koyuyor.

Washington'ın savaş baronları “etkin taşeron”a ihtiyaç duyarken, yayılmacı emelleri depreşen Türk burjuvazisi ise, bu gerici role soyunmuş bulunuyor. Bu durumda halk isyanlarının ABD planları doğrultusunda yozlaştırılması için çaba sarf eden Türk devleti ile AKP hükümeti, Ortadoğu'da karşı-devrimin temel güçleri arasında yerlerini almış durumdadır. İsyanların kazanımlarını koruyup geliştirebilmek uğruna mücadele eden genç kuşaklarla işçi ve emekçiler, geline yerde sadece emperyalizme karşı değil, bu bölgesel gerici güce karşı da mücadele etmek durumundadırlar.

Türkiye-İsrail ilişkisinde kriz...

Gerilimin kaynağında gerici çıkarlar var

Şu günlerde Türkiye ile İsrail ilişkilerinde bir kriz yaşanıyor. Birleşmiş Milletler’in Mavi Marmara olayına dair açıkladığı rapor Türk devleti tarafından tepkiyle karşılandı. Türkiye’nin beklentilerini boşa düşürecek bir biçimde İsrail’in özür dilememekte ısrar etmesi ise iki ülke arasındaki ilişkileri iyice gerdi.

Türkiye-İsrail ilişkileri geçmişe dayanmaktadır

İki devlet arasında ilişkiler başından itibaren hep ileri bir düzeyde olmuştur. Öyle ki 28 Mart 1949’da ilan edilen İsrail devletini, halkının çoğunluğu Müslüman olan ülkeler içerisinde tanıyan ilk ülke Türkiye olmuştur. Uzun yıllar devam eden bu dostane ilişkiler ‘90’lı yıllarda ve 2000’lerin başında iyice kuvvetlenmişti. 1997 yılında Öcalan’ın Kenya’da yakalanarak Türkiye’ye teslim edildiği uluslararası komploda İsrail gizli servisi MOSSAD’ın etkin olduğu gerçeği iki ülke arasındaki ilişkilerin düzeyini göstermektedir. İlerleyen yıllarda da ülkeler arasındaki ilişkiler sıcaklığını korudu. Özellikle askeri ve ticari anlaşmalar ile bağlar iyice güçlendirildi. İki ülkenin sık sık birlikte anılmasının bir başka nedeni de başını ABD’nin çektiği emperyalist saldırganlığın Ortadoğu’ya yönelik planlarında önemli yer tutmalarıydı.

Elbette kimi dönemlerde Türkiye ile İsrail arasındaki ilişkilerde küçük gerilimler yaşandı, ya da çoğu durumda yaşanıyor gibi gösterilmeye çalışıldı. Özellikle Filistin sorunu üzerinden belli tartışmalar oldu. Ancak bunlar da iki devlet arasındaki dostluğu zedeleyecek bir noktaya götürülmedi. Çoğu durumda Türk devletinin Müslüman ülkeleri etkilemeye yönelik yaptığı küçük roller olarak kaldı. İsrail ile Arap ülkeleri arasında “arabulucu” misyonu üstlenen Erdoğan’ın Davos’ta yaptığı çıkışının İsrail tarafından ciddi bir problem haline getirilmemiş olması buna örnektir. Bu sayede Erdoğan Ortadoğu halkları nezdinde sempati toplamış ve içerde ise zedelenen prestijini kurtarmıştı. Bu yüzden de bu türden “gerilimler” iki ülke arasındaki ilişkileri hiçbir zaman yıpratmadı, varolan antlaşmaları tartışmaya açmadı.

Gerilimin kaynağında gerici çıkarlar var

Bugün yaşanan krizin ise geçmişe göre daha özgün

yanları bulunmaktadır. Yeni dönemde emperyalizmin Ortadoğu’ya yönelik planlarında Türk devleti daha ileri bir rol oynamaya başlamıştır. Sıradan bir uşak olmanın ötesinde, Ortadoğu’da emperyalizmin bekçiliğini yapma görevi de kendisine kalmıştır. AKP’nin Arap ülkeleri üzerinde yarattığı etki bu açıdan elini oldukça güçlendirmiş bulunmaktadır. Palazlanan Türk burjuvazisi de böylelikle oluşacak yağma ve talandan daha fazla pay kapabilmenin hesabını yapmaya başlamıştır. ABD ile ilişkilerdeki ilerleme Türk devletinin elini güçlendirirken diğer taraftan da İsrail’in Doğu Akdeniz’de petrol ve doğalgaz arama girişimleri de burjuvaziyi rahatsız etmektedir.

Kısacası Türkiye’yi rahatsız eden şey, Mavi Marmara’da vatandaşlarının ölmüş olmasına rağmen İsrail’in özür bile dilememesi değildir. Türkiye Ortadoğu’da pay sahibi olmanın yanında Doğu Akdeniz’deki petrol zenginliğinden de yararlanabilmek istemektedir. Başbakan Erdoğan “Doğu Akdeniz’in yeraltı zenginliklerini İsrail’e tek başına yedirtmeyiz” diyerek bunu açıkça itiraf etmiş bulunmaktadır. Bu nedenlerle Türkiye, İsrail ile ilişkilerde kriz yaratmakta ve çeşitli yaptırımlar uygulamaya çalışmaktadır.

Diğer taraftan, emperyalist planların baş aktörü ABD de bu durumdan rahatsızdır. Öyle ki, bölgeye yönelik olarak en güvendiği iki ülke arasındaki bu gerilim yıllardır adım adım hayata geçirdiği projeyi ve sonuçlarını olumsuz yönde etkilemektedir. ABD işişişleri Bakanlığı Sözcüsü Victoria Nuland “*Hala, iki ülkenin iyi ilişkilerine geri dönmek için her ikisinin de yararına olduğuna inanıyoruz ve bu amaç doğrultusunda iki ülke ile çalışmaya da devam edeceğiz. Ancak, iki ülkenin ilişkilerinin mevcut durumundan kaygılıyız*” diyerek bunu resmi bir biçimde de ifade etti. ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton da Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ile Paris’te ikili bir görüşme yaptı. NATO Genel Sekreteri Anders Fogh Rasmussen de “*Türkiye ve İsrail’in, aralarındaki gerginliği yumuşatma yolunu bulacağını umuyorum*” diyerek konun önemini altını çizdi. Son olarak da ABD’nin Ankara Büyükelçisi Francis Ricciardone “*Türkiye-İsrail ilişkileri bölgenin istikrarı için kritik önemde, en kısa zamanda bölgenin iki büyük demokrasisinin ilişkilerinin normalleştirilmesini bekliyoruz. Ayrıca diplomasi kapısı mutlaka açık kalmalı*” diyerek kaygılarını açıkça ifade etmiş oldu.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://tanitey.org>

Füze kalkanı Malatya’ya kurulacak

Türkiye’ye füze kalkanı sisteminin kurulması için, Doğu Akdeniz’deki gemilerle Türkiye’nin doğusunu aynı anda görebilme kriterini sağladığından Malatya Kürecik seçildi. Mutabakat metnini ABD Büyükelçisi Francis Ricciardone ile Dışişleri Müsteşarı Feridun Sinirlioğlu imzaladı.

Meskûn mahalden uzak bir alana radar ünitelerinin kurulmasına karar verilirken yapılan son değerlendirmede, uydu fotoğraflarına bakılarak arazi seçimi yapıldı. Daha önce Adana-İncirlik, Diyarbakır-Pirinçlik-Batman, İskenderun-Hatay ve Muş-Malatya havzalarında olmak üzere 4 ana alternatif vardı.

Görüşmelerde gündeme gelen bir konu da radarların yerleşim merkezine belli bir mesafeden kurulması zorunluluğu oldu. NATO görüşme heyeti, müzakerelerde radarların tehdit algılamasına yanıt verecek AEGIS sistemi donanımlı füze fırlatacak savaş gemilerinin de bulunacağını Türk tarafına bildirdi.

Uşaklık zincirine son halka!

“Füze Kalkanı” ile ülkeyi ABD emperyalizminin ileri karakolu haline getirerek stratejik bir adım atan AKP, uşaklık zincirine yeni bir halka ekledi. ABD ile birlikte “Küresel Terörizmle Mücadele Forumu” adı verilen yeni bir girişime “Eşbaşkan” oldu. “Eşbaşkanlar” dışında “Forum”a 30 kadar devletin katılımı planlanıyor.

Konuyla ilgili açıklama bizzat ABD Dışişleri Bakanı Clinton tarafından yapıldı. 11 Eylül ile ilgili bir törende yaptığı konuşmasında “Forum”un bilgisini veren Clinton, bu girişimin amacının “otoriter rejimlerin pençesinden kurtulan Ortadoğu ülkelerinde köktendinci terörizmin zemin kazanmasını engellemek” olduğunu söyledi. Bu açıklama “Forum”un amacının halk isyanlarını bastırmak ve çürümüş Amerikancı rejimleri düze çıkarmak olduğunu gösteriyor.

Clinton “Forum”un yapacağı işleri de şöyle özetledi: “*(Forum) Demokrasiye geçiş süreci başlatan ülkelere, terörizm tehditlerine karşı zaafiyetlerinin tespitiinde yardımcı olacak, yeri geldiğinde terörle mücadele için istihbarat ve kaynak desteğinde bulunacak. Ayrıca söz konusu ülkelere yeni terörle mücadele yasalarının hazırlanmasına yardım edecek.*”

Bu Türk devletinin, ABD emperyalizminin Ortadoğu egemenliğini tehdit edebilecek girişimleri ezmek ve düzeni yeniden tesis etmek için maşalık-polislik yapmasından başka bir anlam taşıyor. Konuyu haberleştiren Hürriyet gazetesinin ABD yönetimine yakın kaynaklardan aldığı bilgiye göre, ABD’nin bu konuda Türkiye’yi partner seçmesinin nedenlerinden birisi Türk devletinin “terörle mücadeledeki tecrübesi”, diğeri ise son dönemdeki ilişkilerdeki yakınlaşma olmuş. Gazete ayrıca işbirliğindeki bu derinleşmenin Clinton ile Davutoğlu’nun son dönemdeki görüşmeleriyle sağlandığı bilgisini de veriyor.

Sınır ötesi sinyalleri

AKP’li bürokratların açıklamalarının yanısıra yoğun diplomasi trafiği, Güney Kürdistan’a yönelik kara hareketi sinyallerinin çoğaldığını gösteriyor.

“Kara hareketi her an yapılabilir”

İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin, 13 Eylül günü yaptığı açıklamada kara hareketinin sınır komşusu ile yapılan görüşmelere bağlı olarak her an yapılabileceğini açıkladı. Hükümet sözcüsü Bülent Arınç da Bakanlar Kurulu toplantısının ardından yaptığı açıklamada TBMM’nin verdiği yetkinin 17 Ekim’e kadar devam ettiğini hatırlatmıştı.

Kürt yönetimiyle görüşmeler

İçişleri Müsteşarı Feridun Sinirlioğlu, 11-12 Eylül günü gerçekleşen Irak turunu tamamladı.

Bağdat’ta 11 Eylül günü Talabani, 12 Eylül günü de Barzani ile görüşen Sinirlioğlu’nun, Türk devletinin beklentilerinin karşılanmaması halinde kara hareketi seçeneğinin gündeme gelebileceği uyarısında bulunduğu, olası bir kara hareketinin kapsamını açıkladığı ifade edildi. Barzani’nin ise olası kara hareketine destek verilmeyeceği ancak lojistik destekte bulunabileceklerini aktardığı iddia edildi.

PKK dört koldan sarılacak

PKK’ye uygulanacak kuşatma ile ilgili çeşitli somut adımlar atıldığı ifade ediliyor. Kandil Dağı’nı doğudan

kuşatan İran’la istihbarat alışverişi yoğunlaşırken, Kuzey Irak yönetimi ile Kandil’e çıkan lojistik yolların ve Erbil Havalimanı’nın PKK trafiği açısından denetim altına alınması için ilk girişimlerde bulunuldu.

Ayrıca ABD ile de Kuzey Irak’ı canlı olarak izleyecek insansız hava araçları Predator’lerin aktif kullanımı için görüşmeler yapıyor.

Beşir Atalay ise Kürt hareketine yönelik imha savaşında temel stratejiyi bir grup gazeteciye açıkladı. Buna göre PKK ile mücadelenin kritik bir bölümünü Kandil, Zap gibi kamplardaki silahlı güçlerle ve onların lojistik kaynağı olan Kuzey Irak’taki ve Avrupa ülkelerindeki PKK’liler arasındaki bağı kesmek oluşturuyor.

Kara hareketi için üs talebi

Kara hareketi için yoğun bir hazırlık yapan Türk devleti, Kandil’e yakın askeri lojistik üs talep etti.

Türk devleti, operasyonların uzaması halinde bölgede iki lojistik üssün kurulmasını istiyor. Güney Kürdistan Yönetimi’ne ve Bağdat yönetimine iletilen talep gerçekleşirse, Ranya ve Çaykurna gibi Kandil’e yakın bölgelere lojistik üsler kurulacak.

Buna göre Ranya ve Çaykurna, Kandil Dağı eteklerine yakın havadan ve karadan lojistiğin sağlanabileceği bölgeler. Aynı zamanda da bölgeden telsiz ve GSM hatlarının dinlenmesi dahil olmak üzere, lojistik için elverişli.

ABF’den Çelik’e tepki

Hüseyin Çelik’in Kılıçdaroğlu’nun Alevi kimliğini hedef alarak söylediği sözler Aleviler tarafından tepki topladı.

Çeliğin CHP’nin Suriye tutumunu Kemal Kılıçdaroğlu’nun Alevi olmasına bağlayan açılımı karşısında **Alevi Bektaşî Federasyonu Genel Başkanı Selahattin Özel**, AKP’nin nefret suçu işlemeye devam ettiğini söyledi.

Din dersleri içerisinde Aleviliğin işlendiği haberleri ile hükümet sözcüsü Hüseyin Çelik’in Kılıçdaroğlu’nun “Alevi kimliğini” bir kez daha işaret ederek hedef göstermesi haberleri iç içe geçtiğini hatırlatan Özel, aynı gün içinde, Aleviler için büyük bir atılım havası yaratanlar da, Alevi düşmanlığı yapanların aynı partinin ama en önemlisi aynı zihniyetin temsilcileri olduğunu belirtti.

Özel AKP hükümetinin ikiyüzlü tutumunu şu sözlerle teşhir etti: “ABD’nin desteğinde Ortadoğu’da ‘Yeni Osmanlı’ rolüne soyunan AKP, yeni düşmanlıklar ve çözümsüzlükler üreterek bu politikasını hayata geçirmeye çalışıyor. Daha 7-8 ay

önce Beşar Esat’la kolkola fotoğraf veren, Kaddafi’nin elinden ödül alan Recep Tayip Erdoğan, sanki Suriye’de veya Libya’da demokrasi sorunu yeni bir sorunmuş gibi birden demokrasi kahramanı kesiliveriyor”

Kendi evinin önüne bakmayan AKP hükümetinin, Suriye’ye ders vermeye çalıştığını belirterek bu dersi Alevi düşmanlığı ile süslediğine dikkat çekti.

“Suudi Arabistan için, Ürdün için, Kuveyt için sesini çıkarmayacaksın, kendi ülkende Alevilerin inanç merkezini tanımayacaksın, Kürt sorunun çözümünün önünü tıkayacaksın, sonra da çıkıp Suriye için, Libya için demokrasi diyeceksin, eşitlik diyeceksin!

Suriye’de Alevileri hedef tahtasına koyacaksın, zorunlu din derslerini kaldırmamak için kendine yakın gördüğün Alevi kökenlilerle, din derslerine Sünniliğe bulaştırılmış Aleviliği dahil edeceksin, sonra da zorunlu din derslerine meşruluk kazandıracaksın” diyen Özel, bunların inandırıcı olmadığını belirtti.

Çelik’e özür dileme çağrısı yaptı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

BDP alanlara iniyor

2. Olağan Genel Kurulu’nu gerçekleştirmesinin ardından Parti Meclisi (PM) ve Merkez Yürütme Kurulu (MYK) toplantısı ile yeni yönetimini belirleyen Barış ve Demokrasi Partisi (BDP), AKP’nin kendilerine karşı ilan ettiği topyekün savaşa halkla alanlara inerek topyekün mücadele ile karşılık vereceklerini duyurdu.

10-11 Eylül tarihleri arasında toplanan PM ve MYK toplantıları sonrasında yapılan açıklamada, Türkiye’nin içeride ve dışarıda adım adım bir savaşa sürüklendiği belirtilerek, başta mahalle mahalle halk toplantılarında olmak üzere her yerde halkımızla yüz yüze tartışmalar yürütülmesi, halkla savaşa ve ölümlere karşı daha örgütlü ve güçlü tepkilerini ortaya çıkaracak hazırlıkların yapılması, savaş karşıtı diğer çevrelerle güç birliği yapılarak bütün Türkiye’de alanlara ve sokaklara inilerek barış için etkinlikler yapılması, tutuklamalar ve genel seçimler nedeniyle boşalan il ilçe teşkilatlarında acilen kongre süreçlerinin başlatılmasının kararlaştırıldığı söylendi.

PM’de yapılan tartışmaların sonucunda kara hareketi ve Öcalan’a tecrit uygulamasının devam etmesi halinde Meclis’e dönmeme görüşü öne çıktı.

Tutuklama furyası

Van’da 7 tutuklama

Van’da 9 Eylül günü yapılan ev baskınlarında gözaltına alınan 12 kişiden 7’si tutuklandı.

13 Eylül günü Ağır Ceza Mahkemesi Nöbetçi Hakimliği, Sadrettin Gür, Nizam Gür, Mehmet Sıddık Ayaz, Adu Şeyh, Necibe Armin, Şerafettin Demir ve Sıtti Gören’i “Örgüt üyesi olmak” ve “Örgüte yardım etmek” suçlamalarıyla tutuklayarak cezaevine gönderdi. Kudret Gören ise serbest bırakıldı.

Adana’da 11 tutuklama

8 Eylül günü Adana ve ilçelerinde yapılan eşzamanlı yapılan KCK operasyonlarının ardından adliye sevk edilen 15 kişiden 11’i tutuklandı.

10 Eylül günü Cumhuriyet Savcılığı tarafından ifadeleri alınan 15 kişiden 2’si serbest bırakılırken, diğer 13 kişi ise tutuklanmaları istemiyle nöbetçi mahkemeye çıkarıldı.

Nöbetçi mahkemede, BDP Adana İl Başkanı Zeki Karataş ve bazı parti yöneticilerinin de aralarında bulunduğu 11 kişiyi tutuklandı.

Mersin’de operasyon

Mersin’de 13 Eylül sabahı yapılan ev baskınlarında aralarında BDP’li yöneticilerin olduğu 10 kişi gözaltına alındı.

10 kişi Mersin’de gösterileri organize ettikleri ve “örgüte eleman kazandırdıkları” gerekçesiyle gözaltına alındı.

Soruşturma dosyasına gizlilik kararı konulurken gözaltına alınanların isimleri şöyle:

Operasyonlarda BDP PM üyesi Seyithan Kaya, BDP Mersin il Yöneticileri Nurettin Atıuş, Osman Aka, Akdeniz Belediye Meclis Üyeleri Selim Ekinci ve Hasan Arık, DÖKH Aktivisti Bedriye Bükte, Necmettin Pala, Nasır Özmen. 1 kişinin ise ismi öğrenilemedi.

Şemdinli’de devlet terörü

Sermaye devleti 12 Eylül askeri darbesinin 31. yılında yeni bir katliama imza attı. Hakkari’nin Şemdinli İlçesi’nde Şemdinli İlçe Emniyet Müdürlüğü, İlçe Jandarma Komutanlığı, Şemdinli Polis Noktası ve Şemdinli 3. Taktik Tugay Komutanlığı’na PKK’li gruplar tarafından düzenlenen eylemin ardından çıkan çatışmada asker ve polislerin açtığı ateş sonucu 3 sivil katledildi. Şemdinli Belediyesi önünde yapılan düğünde bulunan 14 yaşındaki Osman Erbaş, Necdet Güreli ve Tayyar Güreli asker ve polislerin kurşunlarına hedef kalarak hayatlarını kaybetti. Ağır yaralanan Resul Çetin ise 14 Eylül günü yaşamını yitirdi.

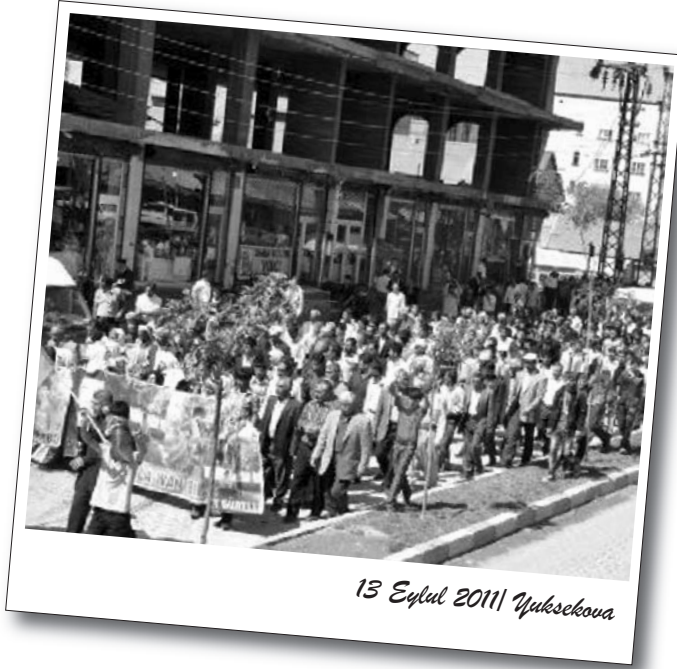
Belediye Başkanı Sedat Töre ve yakınları Erbaş’ı hastaneye kaldırmak istediği ancak olay yerine gelmek isteyen ambulansın geçişine askerler tarafından izin verilmediği ve kan kaybeden Erbaş’ın hayatını kaybettiği belirtildi. Erbaş’ın cenazesini daha sonra alan ambulans ise yine askerlerin izin vermemesi sonucu bir saati aşkın bir süre belediye binası önünde mahsur kaldı.

Çatışma sırasında ilçede asker ve polisler otomatik silahlar ve roket atarlar ile etrafa rastgele ateş açtı. Açılan ateşten çok sayıda ev ve işyeri hasar alırken, polis ve asker ilçede ‘terör’ estirdi. Sivil halkın üzerine kurşun yağdıran asker ve polislerin özellikle Bahçelievler Mahallesi’nde evlere baskın yaptıkları öğrenildi.

Çatışma sırasında ise kent adeta savaş alanına dönerken, kentte elektrikler ve iletişim araçları kesildi. Çatışmaların ardından Scorsky tipi helikopterler, tanklar ve topçu birlikler ile özellikle Goman Dağı saatlerce bombardıman altında tutuldu.

Sivilleri binler uğurladı

Ölen sivillerin cenazeleri Van’daki otopsi işlemlerinin ardından 13 Eylül günü Şemdinli’ye götürmek üzere Yüksekova’ya getirildi. Cenazeler, kepenklerin kapatıldığı Yüksekova’da binlerce kişi tarafından karşılandı. Sloganlarla yürüyen kitle ölenlerin fotoğraflarını taşıdı, oturma eylemi gerçekleştirdi. Kitlenin bir bölümü de cenaze konvoyu ile yola devam etti.

13 Eylül 2011/ Yüksekova

Cenazelerin gönderilmesinin ardından yürüyüş yapmak isteyen gruplara müdahale eden polisler göstericiler arasında çatışma çıktı.

Şemdinli’de defnedildiler

Hakkari merkez ve ilçelerinden Şemdinli’ye gelen binlerce kişi, Altınsu (Şapatan) Köyü’nde cenazelerle mezarlığa yürüdü. BDP’li yöneticilerin de bulunduğu yürüyüşte “AKP’den hesap sorulacak” pankartı ve ölen sivillerin fotoğrafları taşındı.

Cenazelerin defnedilmesinin ardından bir konuşma yapan BDP Hakkari Milletvekili Esat Canan, Erdoğan’ın Kürt halkının uzattığı barış elini geri çevirdiğini söyledi. “Bu kadar acıyı Şemzina’na ve Kürt halkına yaşatan Başbakan’a yazıklar olsun. Başbakan Kürt halkının barış elini geri çevirirken kendisi bir asker edasıyla silaha sarılmış savaşı dayatıyor” dedi. Basının olayı çarpıtmasına da tepki gösterdi.

Osman Erbaş’ın babası Hurşit Erbaş ise halka cenazeyi sahiplenmesinden dolayı teşekkür etti.

Savaşa geçit vermeyeceğiz” pankartı ile ilçe merkezine yürüyüşe geçti. Yürüyüşten sonra kitle Oslo Otelı önüne gelerek yolu trafiğe kapattı. KURDİ DER yöneticisi Arife Kutlar burada bir açıklama yaptı. Kürt halkının asla baskılara sesiz kalmayacağını belirten Kutlar, yıllardır verdikleri mücadeleyi bundan sonra da sürdüreceklerini kaydetti.

Açıklamanın ardından yarım saat yolun üzerinde oturma eylemi yapıldı. Oturma eyleminden sonra yürüyüşe geçen kitleye polis gaz bombası ve tazikli suyla saldırdı. Müdahaleyle birlikte yollara barikatlar kuran gençler, polise taş ve molotoflarla karşılık verdi.

Kürt gençlerden CPT işgali

Fransa’nın Strasburg kentinde bulunan Avrupa Konseyi’ne bağlı İşkenceyi Önleme Komitesi (CPT) 13 Eylül günü Kürt gençleri tarafından işgal edildi.

Abdullah Öcalan’a yönelik tecridi protesto eden yaklaşık yüz kişi saat 14.00’te binaya girdi. Göstericiler PKK bayrakları ve Öcalan’ın fotoğraflarını taşıdı.

Öcalan ile görüşmek üzere bir heyetin imralı’ya gideceği yönünde söz almadan binadan çıkmayacaklarını belirten gençler, saat 16.20 sıralarında polisin sert müdahalesiyle gözüaltına alındı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Heyet incelemelerini tamamladı

Hakkari’nin Şemdinli İlçesi’nde yaşanan çatışmanın ardından ilçeye giden BDP heyeti incelemelerini tamamladı. Heyette yer alan BDP Hakkari Milletvekili Esat Canan, Şemdinli’de insanlık dışı bir olay yaşandığını belirterek, olayın sorumlusunun AKP ve Başbakan Erdoğan olduğunu söyledi. Canan, ilçenin savaş alanı görünümünde olduğuna dikkat çekerek “Burada dün gece gerçekten bir vahşet yaşanmış. İlçe merkezinde ağır silahlar kullanılmış. Silahların isabet etmediği ev kalmamış” dedi.

Savaş alanı gibi

Heyetin bölgede yaptığı incelemede, İlçe Emniyet Müdürlüğü, Jandarma Tugay Komutanlığı ve belediye binasında ciddi hasar olduğu görüldü. Heyete bilgi veren görgü tanıkları ise, çatışma sırasında bir HPG’linin yaşamını yitirdiğini, İlçe Jandarma Komutanlığı’na girmek isterken yaralanan bir HPG’linin de 30 metre süründükten sonra üzerindeki bombayı patlatarak yaşamına son verdiğini ileri sürdü. Çatışmada bir HPG’linin de yaralı olarak yakalandığı iddia edildi.

Polis ve askerlerin mermilerine hedef olan Seferi Yılmaz’ın evini ziyaret eden heyetin incelemeleri sırasında, evin tüm camlarının kırıldığı, evin damında ise halen iki havan mermisinin durduğu görüldü. Camları kırılan belediye binasına da çok sayıda mermi isabet etmiş ve maddi hasar oluşmuş durumda.

Doktorlara izin verilmedi

Şemdinli Devlet Hastanesi Başhekimisi Aziz Soylu, olaydan sonra hastaneye gelmek için çok zorlandıklarını belirterek şunları söyledi: “Çatışmadan sonra yaralılara müdahale etmek için hastaneye gelmek istedik. Bunun için ilk olarak emniyetten zırhlı araç istedik. Fakat bu talebimize olumlu cevap verilmedi. Ölümü göze alarak 16 arkadaş olarak hastaneye çok zor şartlar altında geldik. Ama ölen 3 kişi de hastaneye getirildiklerinde yaşamalarını yitirmişlerdi. Onlar için yapılacak bir şey yoktu. Fakat yaralılara ilk müdahalede bulunduktan sonra sevk ettik.”

Yaşamını yitiren Osman Erbaş’ın yaralı halde saatlerce bekletilmesi üzerine Soylu, ambulans gönderme yetkisinin olmadığını belirtti ve yetkinin 112 Acil’de olduğunu söyledi.

Köylüler şarapnel parçaları ile öldü

Güreli kardeşlerin yaşamını yitirdiği Altınsu (Şapatan) Köyü’nün tam ortasında yol kenarında ve Jandarma Tugay Komutanlığı’nın karşısına isabet eden havan topundan dolayı derin bir çukur oluştu. Havan topunun parçaları ise halen olay yerinde duruyor. Görgü tanıkları, köylülerin ilçe merkezindeki çatışmayı izledikleri esnada komutanlıktan havan atıldığını ve havanın köylülerin 3 metre yakınına düştüğünü belirtti. İki köylünün şarapnel parçaları ile yaşamını yitirdiğini söyledi.

Öcalan’a tecrit protesto edildi

Van

BDP Van il binası önünde toplanan kitle Feqiyê Teyran Parkı’na yürüyüş düzenledi. Yürüyüşte BDP Van Milletvekili Özdal Üçer, Van Belediye Başkanı Bekir Kaya da yer aldı.

Yürüyüşte “Tecrit savaş gerekçemizdir” ve “Demokratik çözümün yolu Sayın Öcalan’ın sağlık, güvenlik ve özgür hareket edebilmesinden geçer” pankartları açıldı. Polis barikatıyla kesilen kitlenin önü ancak uzun süren tartışmaların ardından açıldı.

“Vali istifa” sloganları arasında açıklama yapan BDP Van İl yöneticisi Hazım Harmancı “AKP hükümeti, Kürdistan’ı Çiller dönemine dönüştürmüştür. Topyekün Kürt halkının imhasını hedefleyen AKP’nin bir halkın önderine reva gördüğü özel cezalandırma ve tecrit politikası pervasızca sürdürülmektedir” dedi.

Yüksekova

Yüksekova BDP İlçe binası önünde toplanan kitle

Metal işçileri kıdem tazminatı hakkı için sokakta!

Kıdem tazminatı hakkının gasbına karşı, Türkiye genelinde örgütlü olduğu illerde kampanya başlatan DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası, kampanyanın startını 13 Eylül günü Kocaeli'de gerçekleştirdiği kitlesel bir eylemle verdi. Metal işçileri 14 Eylül günü ise Gebze'den "Kıdem tazminatından elinizi çekin!" uyarısında bulundu.

İzmit

İzmit Merkez Bankası önünde toplanan Birleşik Metal-İş üyesi işçiler Sabri Yalım Parkı'na yürüdü. "Kıdem tazminatına dokunma" pankartı arkasında gerçekleştirilen yürüyüşte, sendikalaşma mücadelesi veren Snop İzmit işçileri de pankartlarıyla yer aldı. BDSP, Halkevleri, Eğitim Sen, Emekli Sen'in destek verdiği eyleme, işten atmalara karşı direnen Mas-Daf işçileri de katıldı.

İşçilere ve Kocaeli halkına seslenen Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, 70 yıldır bu ülkede bir hakkın ortadan kaldırılmasına yönelik saldırı olduğunu anlatmak için sokaklarda olduklarını söyledi. Sermayenin "kıdem tazminatı üzerimizde bir yükür" sözlerini hatırlatan Serdaroğlu, ülkede kıdem tazminatı yasasını ortadan kaldırmaya çalışan hükümete "o koltuklarda oturmayın" çağrısında bulundu. Kıdem tazminatının yanısıra bölgesel asgari ücret, esnek çalışma ve istihdam büroları saldırısının da meclisin Ekim ayında açılmasının ardından gündeme alınacağını belirten Serdaroğlu, metal işçilerinin bu saldırıyı püskürtmek için yola çıktıklarını dile getirdi. Sarı sendikaları da teşhir eden Serdaroğlu Türk-İş ve Hak-İş'i göreve çağırdı.

Snop İzmit Metal işçilerinin yürüttüğü mücadeleye de değinen Serdaroğlu, sermayenin üzerine yük saydığı kıdem tazminatının yanısıra sendikalaşan işçilere yönelik saldırılara da dikkat

çekti. DİSK'in de önümüzdeki süreçte mücadeleyi büyüteceğini ifade etti. Şehir mekezinde yapılan eyleme Kocaelili emekçiler de alkışlarla destek verdi. Eylemde BDSP'nin kıdem tazminatı bildirileri de dağıtıldı.

Gebze

Birleşik Metal-İş üyesi işçilerin zayıf bir katılımıla gerçekleştirdiği yürüyüşte "Hükümet yasası al başına çal!" sloganı haykırıldı. BDSP, EMEP, DSB, Eğitim Sen, Nakliyat-İş de yürüyüşte yer aldı.

Birleşik Metal-İş Gebze Şubesi önünde toplanan yaklaşık 200 kişi Gebze Eski Çarşı Meydanı'na doğru sloganlarla yürüyüşe geçti.

Direnişlerini sürdüren G.E.A. işçilerinin de "Ne şefkat ne merhamet, sadece adalet istiyoruz!" pankartı ile katıldığı yürüyüşte AKP Gebze İlçe Başkanlığı önünden geçerken "Hükümet yasası al başına çal!" sloganı ile AKP hükümeti protesto edildi. Kitle, Gebze Eski Çarşı Meydanı'nda Çelik-İş, Petrol-İş, Eğitim-İş Sendikası başkan ve yöneticileri ile UID-DER üyesi işçiler tarafından alkışlarla karşılandı.

Kitlenin Gebze Çarşı Meydanı'na girişinin ardından Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Sekreteri Selçuk Göktaş tarafından basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada sermayenin kıdem tazminatına yönelik saldırı politikasının gerçek nedenleri sıralandı.

Eylemde kıdem tazminatının gasbına yönelik BDSP ve DSB imzalı bildiri dağıtımları gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / İzmit - Gebze

Patron-polis işbirliği belgelendi

Alman sermayeli GEA Klima'da yaşanan polis-patron işbirliği DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası tarafından düzenlenen bir basın toplantısıyla teşhir edildi.

İşten atılan işçilerin direnişi sürerken, işçilerin bodyguardlar tarafından şiddete maruz kalmaları ve darp edilmeleri karşısında sessiz kalan Kocaeli Çayırova İlçe Emniyet güçlerinin patronların yanında yer almaları belgelerle ortaya kondu. Birleşik Metal-İş Kocaeli Şube binasında 9 Eylül günü düzenlenen basın toplantısında konuşan Genel Başkan Adnan Serdaroğlu, eylem yaptıkları Alman firmanın yetkililerinin Çayırova İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne neden cep telefonu ve benzer ürünler alındığını sordu.

Serdaroğlu, "Bu saldırı karşısında emniyet güçlerinin neden sessiz kaldığını Vatan Telsiz Haberleşme Sistemleri Şirketine ait fatura ile gerçekler ortaya çıkmıştır. Faturada Çayırova Emniyet Müdürlüğü'ne hibe edilmek üzere satılmıştır ibaresi yazılmakta. Türkiye'de işçilerin yaşamı demek ki, bu kadar kolay feda edilebiliyor. İnsanlarımız çok küçük menfaatler uğruna açlığa, yoksulluğa terk edilebiliyor. Elimizdeki belgede yazılı olan 10 bin TL'yi GEA işçileri her ay vergi olarak devlete zaten ödüyor. Bu durum karşısında İçişleri Bakanlığı'na da gerekli incelemeyi başlatması için başvuracağız ve bu konunun takipçisi olacağız" dedi.

Snop Metal'de işten atma

İzmit Arslanbey Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Snop İzmit Metal San. Ve Tic. AŞ'de üç işçi sendikali olduğu için işten atıldı.

DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nın Snop'ta örgütlenme sürecini tamamlayarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na başvuru yapmasının ardından patron saldırıları da başladı. Bir yandan işten atma saldırısı ile işçilerin gözünü korkutmaya çalışan patron diğer yandan Türk Metal'i devreye sokarak bu ihanet çetesinden yardım alıyor.

Gazetemize konuşan Kocaeli Şube Sekreteri **Talat Çelik**, Snop İzmit Metal patronunun saldırısı hakkında bilgi verdi. Ücretli izne çıkarılan işçilere Birleşik Metal'den istifa etmeleri yönünde baskı yapıldığını söyleyen Çelik işçilere "Türk-Metal'e üye olun öyle gelin" dendiğini belirtti.

Oyak-Renault'da işten atma

İşçi Hakları Derneği, işten atılan Renault işçileri ile birlikte fabrika önünde basın açıklaması yaptı.

Oyak Renault işverenin 2009'un Ocak ayında, üstelik kar oranı artarken kriz bahanesiyle 160 işçiyi işten attığını, bunların 48'inin işe iade davası açtığını ve davayı kazandıklarını söyledi. Ancak bu sefer işverenin geçmişten ders alarak işçiler senelik izin deyken iş akitlerini feshettiğini ve böylece dava açma süresini geçirdiğini ifade etti. Oyak Renault gibi büyük bir işletmenin böyle küçük hesaplar yapmasını kınayan Dede, kendilerine ulaşan 24 işçi için dava açabildiklerini belirtti.

Ardından işten atılan Renault işçileri söz aldı. İşçiler gerekçe gösterilmeden işten atıldıklarını ve bunun yıllık izinlerini kullanırken yapıldıklarını söylediler. Ayrıca fabrikada örgütlü olan Türk Metal sendikasının da olaylar karşısında sessiz kaldığını, temsilcilere gittiklerinde "Bizim haberimiz yok" yanıtı aldıklarını, gerçekte sendikacıların da bu durumdan haberdar olduklarını belirttiler. İşçiler sendikanın patrona çanak tuttuğunu vurguladılar.

Eyleme BDSP, Partizan, BATİS ve BAMİS de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

GEA direnişinde 100. gün

Patronun kanunsuz lokavt uyguladığı GEA Klima'da direniş 100 gündür devam ediyor. Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şubesi üyeleri direnişlerinin 100. gününde mangal yaktilar.

Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şubesi Mali Sekreteri Necmettin Aydın, işçinin fabrika önünde dönüşümlü olarak beklediğini hatırlatarak şunları

söyledi: "Alman sermayesi ülkemize yatırım yapıyor ama yasalara saygı göstermiyor. Mücadelemizi yılmadan, kazanana kadar sürdüreceğiz. Zafer er ya da geç işçinin olacaktır. İşten atılan arkadaşlarımızın yanındayız. Onları yalnız bırakmıyoruz. Bugün de burada dayanışmanın güzel bir örneğini sergilemek istedik" açıklamasında bulundu.

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Eylül Ayı Toplantısı Sonuçları...

Değerlendirme ve kararlar

MİB MYK Eylül ayı toplantısı gerçekleştirildi. Toplantının gündemi şu ana başlıklardan oluşturuldu:

- Genel mücadele gündemleri
 - İşkolunun gündemleri
 - Direnişler
 - Birlik üzerine değerlendirme
 - Bülten üzerine değerlendirme ve planlama
- Bu başlıklar üzerine yapılan tartışmaların sonucunda varılan sonuçları şöyle özetleyebiliriz:

- Genel mücadele gündemleri:

1. Kıdem tazminatı ve esnek çalışma düzeni ile ilgili hükümetin ajandasında bulunan saldırı planı, sınıfımızın mücadele gündeminin ilk sırasındadır. Konuyla ilgili olarak mücadelenin durumunu değerlendiren MYK, halihazırda bu yakıcı saldırıya karşı elle tutulur bir hazırlık ve mücadele pratiğinin olmadığını tespit etmektedir. Sermaye ile işbirliği halinde hareket eden sendika bürokratları suskunluklarını sürdürmektedir. Uydurdukları yalanlarla saldırıyı işçi sınıfına yutturmaya, böylelikle onu hareketsizlik içerisinde bırakmaya çalışmaktadırlar.

Bu koşullarda görev bütün ağırlığıyla bir kez daha öncü-devrimci işçilerin omuzlarındadır. Öncü-devrimci işçiler bu ihanet çetesini aşarak mücadeleyi büyütme üzere harekete geçmelidir. Bu kapsamda, saldırıya karşı mücadeleyi büyütme üzere hazır olanlarından başlayarak öncü-devrimci işçileri yan yana getirmekle işe koyulmalıyız. Beraberinde çeşitli araç ve yöntemlerle işçi sınıfını saldırı konusunda uyarmalı ve bilinçlendirmeliyiz. Her durumda ise tepkimizi eylemlerle göstermeliyiz. Bu arada Birleşik Metal'in aldığı eylem kararları gibi ileriye yönelik adımlar da var. Bu eylemlere de her türlü desteği vermeli, katılımı arttırmalı ve daha büyük eylemlerin başlangıcı olarak değerlendirmeliyiz.

Biliyoruz ki saldırı genel grev nedeni olduğu gibi, ancak genel grev düzeyinde bir mücadeleyle püskürtülebilir. Sendika bürokratlarının ihaneti karşısında böylesine kapsamlı bir mücadele görevini omuzlamak zordur, fakat onun hakkından gelmek için bugünden çalışmaya başlamak gerekir. Bugünden atılacak adımlar ne kadar küçük olursa olsun, bu uzun yolu yürümek için olmazsa olmazdır.

2. İşçi sınıfına karşı bu düzeyde bir saldırganlığa girişenler, ezilen kardeş halklara karşı da saldırganlığı tırmandırmaktadırlar. Bu saldırganlığın hedeflerinden birisi Kürt halkıysa, diğeri Ortadoğu'daki kardeş emekçi halklardır. Sermaye iktidarı bunun için emperyalistlerle tam bir işbirliği içerisinde. Emperyalizmin bölgesel egemenliği için ülke topraklarını ön cephe haline getiren "Füze Kalkanı"nın altına imza atanlar, bu kirli rolün bir parçası olarak da emperyalizmin desteğinde meşru hakları için mücadele eden Kürt halkına savaş açmaya kalkıyorlar. İşçi sınıfı bu saldırganlık ve savaş politikasının doğrudan hedefidir. Çünkü kardeş halkların kırımıyla sağlanacak emperyalist egemenliğin faturasını bizzat işçi sınıfı ödeyecektir. Aynı zamanda ise kardeş halklara yönelik böyle bir saldırganlık politikasına suç ortağı olmanın onursuzluğu söz konusudur. İşte bu bilinçle Kürt halkına yönelik saldırganlığa son verilmesi ve "Füze Kalkanı" türünden emperyalist projelerde suç ortaklığına son verilmesi talepleriyle mücadeleyi yükseltmeliyiz.

- İşkolunun mücadele gündemleri:

Bu konu başlığı altında metal işkolunda genel tablo çeşitli yönleriyle ele alınmış. Bazı başlıklar üzerinde derinleştirilen tartışmalar ışığında da somut görevler çıkarılmıştır.

1. İşçi sınıfına yönelik kapsamlı saldırıların arkasındaki temel güç olan MESS, bütün hesaplarını bu saldırıların hayata geçmesine göre yapmış bulunmaktadır. Bununla birlikte ise yeni bir kriz ihtimali büyürken şu durumda metal patronları için işler yolundadır. Yaz döneminden kaynaklanan geçici üretim düşüşleri bir yana bırakılırsa, düşük ücret ve ağır iş yükü ile çalıştırılan işçilerin sırtından yakalanan yüksek karlılık devam etmektedir. Buna rağmen bu büyümeden işçilerin payına hiçbir şey düşmediği gibi, işçi kısımları ve hak gaspları da sürmektedir.

2. Bu ağır sömürü şartlarından dolayı metal işçilerinin güçlü örgütlenme arayışı yaz döneminde de sürmüştür. Her yeni gün yeni bir örgütlenme girişi görülmektedir. Bunların bir kısmı başarıya ulaşırken, bir kısmı ise patronların saldırılarına uğramaktadır. Fakat böyle olduğunda da örgütlenme adımı atan işçiler direnişlerle mücadelelerine devam etmektedirler. Bu, işçi sınıfının örgütsüzlüğüne rağmen nasıl bir dinamizmi barındırdığını göstermektedir.

3. İşkolunun en büyük sendikası olmakla övünen Türk Metal cephesinden ise bu dönemde yeni ihanetler gerçekleşti. Kriz döneminde bu çete eliyle ücretlerinde yüzde 35'lik ücret kesintisi yapılan Erdemir işçilerine, işçi kısıımı olmayacak sözü verilmişti. Ancak kar rekorları kıran Erdemir onlarca işçiyi kapının önüne koydu. Bu ve benzer örneklerle ihanet zincirine yeni halkalar ekleyen bu çeteye karşı mücadele hayatidir.

4. Birleşik Metal Sendikası cephesinden de örgütlenme çalışmaları sürmektedir. Bir kısmında başarılı olursa da bir kısmında da başarılı olunamamaktadır. Fakat en önemlisi, bu sendikaya egemen anlayışın, tuttuğu konumu öncü-devrimci işçileri sendikadan uzak tutmak için gösterdiği gericiliktir. Son dönemde Manisa Tirsan örneğinde olduğu gibi, devrimci işçilerin emeğiyle örgütlenmiş işçilere çeşitli bahanelerle sendikanın kapıları kapatılmıştır. Böylelikle de bu örgütlenme girişiminin patron tarafından ezilmesine de zemin hazırlanmıştır. En önemlisi, bu saldırıya karşı bir mücadele planı

olduğumuz bu gericiliğe karşı mücadele günün en önemli görevlerinden biridir. MYK işçilerin örgütlenmesine karşı gösterilen bu gericiliği kınamakta, aynı zamanda onu aşmak için mücadele etmekte kararlı olduğunu bir kez daha duyurmaktadır.

- Direnişler üzerine:

Yoğun ve kurlsız sömürüye karşı işçi sınıfının mücadele ve örgütlenme girişimlerine yönelik saldırılara yanıt mevzi direnişler olmaktadır. Yaz döneminde daha önce başlayan birçok işçi direnişi sona ererken, bir kısmının ise sendika bürokratlarının elinde ateşi söndürülmektedir. Bazıları ise yoğun patron ve polis işbirliğiyle ezilmeye çalışılmaktadır. Bu bakımdan şu durumda en güncel örnek GEA direnişidir. Sermaye-polis işbirliğinin uç örneklerinin yaşandığı Gebze'de süren bu direnişe yönelik polis ablukasının nedeni de açığa çıktı. İşçiler polisin patron tarafından satın alındığını belgelerken, bu gericiliğin de kanıtlandılar. MYK GEA işçilerinin yanında olduğunu duyururken, sermaye-polis işbirliğine karşı mücadelenin önemine dikkat çekmektedir.

- Birlik üzerine değerlendirmeler:

Toplantıda Birliğin durumu da geçtiğimiz ay yapılan tartışmalar ışığında yeniden masaya yatırılmış ve çalışmalarının ve örgütlenmesinin her bakımdan güçlendirilmesi gereği üzerinde durulmuştur. Yapılan değerlendirmelerde özellikle fabrika çalışmalarının önemine vurgu yapılmıştır. Beraberinde ise yerel yürütmelerin amaçlaştırılmaması gerektiğine dikkat çekilerek, asıl önemsenmesi gerekenin Birlik politikalarının metal işçilerinin bulunduğu tüm alanlara taşınması ve buralarda bir uygulama iradesine dönüştürülmesi olduğu belirtilmiştir.

- Bülten üzerine değerlendirme ve planlama:

Bültenin yeni sayısı üzerine yeni bir planlama yapılarak işbölümüne gidilmiştir. En kısa sürede çıkarılarak kullanıma sunulacaktır.

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu
15 Eylül 2011

İşçi katilleri ile sendika ağaları 19. Dünya İş Sağlığı ve İş Güvenliği Kongresi'nde buluştu...

İşçi sağlığı ve güvenliği için mücadeleyle!

19. Dünya İş Sağlığı ve İş Güvenliği Kongresi yapıldı. Türkiye iş kazaları ve meslek hastalıklarının en yüksek olduğu ülkeler arasında yer alıyor. Gerçekleri göstermekten uzak olan resmi kayıtlar bile bu durumu doğrulamaktadır. Resmi rakamlara göre Türkiye iş cinayetleri sıralamasında Avrupa'da birinci, dünyada ise üçüncü sırada yer alıyor.

Devlet kayıtlarına göre 2000-2009 yılları arasında yaklaşık 785 bin iş kazası yaşanmıştır. Bu kazalar nedeniyle yaklaşık 11 bin işçi yaşamını yitirmiş, onbinlerce işçi ise yaralanmıştır. Resmi kayıtlara girmemiş iş cinayetleri hesaba katıldığında gerçek rakamın nedenli büyük olduğu tüm açıklığı ile ortaya çıkar.

İşçi katilleriyle sendika ağaları kongrede buluştu...

Kongreyi Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) ve Uluslararası Sosyal Güvenlik Birliği birlikte organize etti. Ev sahipliğini ise iş cinayetlerini mazur göstermek için çabalayan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı üstlendi. Tek başına bu bileşim bile, kongrenin işçi ve emekçileri iş cinayetlerinden korumak kaygısı gütmemesinin en açık kanıtıdır.

Başlangıçta kapitalizmin vahşi sömürsünün sınırlanmasını savunan bu örgütler, 1970'lerden sonra neo-liberal politikalarla ayyuka çıkan sömürüyü meşrulaştıran bir tutumla hareket etmeye başladılar. Dünyada ve özellikle de Türkiye'de artan iş cinayetleri karşısında göstermelik tutumlar almaktan, protesto eylemleri yapmaktan özenle kaçındılar. İş cinayetlerini ise görmezden geldiler.

Kongrenin ev sahipliğini üstlenen Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı işçi güvenliğini ve sağlığını yok sayan sermaye devletini temsil etmektedir. Bakanlık, özelde Tuzla'da genelde tüm ülkede yaşanan iş cinayetlerinin sorumlusu olarak ismini kayıtlara yazdırmış sabıkalı bir bakanlıktır. İşçi sağlığı ve güvenliğinden sorumlu olan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı görevini yapmak yerine işletmelerin karlılığından ve küresel rekabet gücünün artmasından dem vurdu. Tam da bu temel anlayışla iş cinayetlerinin üstünü kapatmak için büyük çaba gösterdi.

Kongreye iş cinayetlerinin sorumlusu olan kapitalist örgütler de katılarak, daha fazla kar anlayışı ile ellerini güçlendirecek önerilerde bulundular. Yapılan bu önerilerinin özü, mevcut durumu meşrulaştıracak ve iş cinayetlerine karşı toplumsal duyarlılığa barikat oluşturacak önlemleri almak eksenliydi.

Kongrenin katılımcısı olarak boy gösteren sendika ağaları ise iş cinayetlerinin sorumlularına karşı bir tutum beyan etmekten uzak durdular. Kongre'ye katılarak işçi katillerine dolgu malzemesi oldular. İş cinayetleri nedeniyle binlerce işçi ve emekçinin can verdiği, onbinlerce işçi ve emekçinin sakat kaldığı gerçeğinin üstünü örtmek için çırpınan sendika ağaları, kongrede de benzer tutumlarını sürdürdüler.

Sendika ağalarının hükümet ve kapitalist örgütlerle birlikte kongreye katılmaları şaşırtıcı değildir. Asıl şaşırtıcı olan TMMOB ve TTB'nin Kongre

Kongrede insan hataları sonucunda olduğu iddia edilen iş kazalarının temel nedeni artı değer sömürsüne dayanan kapitalizmdir.

organizasyon komitesi içinde yer almış olmalarıdır. İş cinayetlerinin üstünü örten ve sorumlularının aklanmasına hizmet eden bu kongreye ilerici kitle örgütlerinin katılmasının hiçbir haklı gerekçesi olamaz.

Dertleri karlarının sağlığı ve güvenliği

Kongre'nin amacı "...Tüm dünyada önleme kültürünün yaygınlaşmasını sağlamak ve iş sağlığı ve güvenliği ile bağlantılı yeni bilgilerin alışverişine olanak tanımak" biçiminde açıklanmaktadır. Böylece Kongre'yi düzenleyenler iş sağlığı ve iş güvenliği sorununu bir kültür eksikliği sorunu olarak tanımlamaktadır. İş kazalarını, meslek hastalıklarını, işçi sınıfının emek sömürsü üzerinde yükselen kapitalizmin eseri olduğu gerçeğini karartmayı hedeflemiştir.

Kongrenin işçi sağlığı yerine "iş sağlığı" adıyla toplanması tesadüf değildir. Zira kapitalistler için önemli olan işin sağlığıdır. İşletme verimliliğinin artmasıdır. Kar oranlarının maksimize edilmesidir.

Kongrenin yapıldığı Türkiye'nin fotoğrafı ortadadır. Kapitalistler iş güvenliği tedbirlerini almadıkları gibi, üretimi parçalamakta, taşeronları üretimde etkin olarak kullanmaktadırlar. İş güvenliği denetimlerini taşeronlara devretmektedirler. Taşeronlar ise iş güvenliği konusunda hiçbir bilgisi olmayan usta ve ustabaşlarına denetimleri yaptırmaktadırlar. Tam da bu uygulamalar nedeniyle iş kazaları azalmadığı gibi, artarak devam etmektedir.

İşçilerin kıyımını onaylayan, kapitalistleri rahatlatan yasalar sermaye devleti tarafından hızla çıkarıldı. Bu yasalar sayesinde iş güvenliği uzmanlarının özel eğitim kurumları tarafından yetiştirilmesinin önü açıldı. Böylece taşeronlar eliyle yasadışı olarak fiilen gerçekleştirilen uygulamalara

yasal kılıf geçirildi. Bu uygulamalar nedeniyle iş cinayetleri daha da arttı. Örneğin Zonguldak Karadon'da uzmanlar tarafından yapılması gereken gaz ölçümü işten anlamayan taşeronlara verildi. Böylece cinayete zemin hazırlandı.

Dahası işçi sağlığı ve işçi güvenliği alanı tümüyle piyasalaştırıldı. Bu alanda iş yapan taşeron firmalara yeni karlı alanlar açıldı. Şimdi de iş güvenliği mühendisleri ve işyeri hekimlerinin eğitimi tamamen Çalışma Bakanlığı'na devredilmek isteniyor. Üniversitelerin kapsamına giren bu iki uzmanlık kolunun bakanlığa bağlı müdürlük tarafından hiçbir akademik ve bilimsel niteliğe sahip olmayan kişilere bırakılmasıyla, aynı zamanda sermayeye yeni bir rant kapısı açılmaktadır.

İşçi sağlığı ve güvenliği için...

Kongrede insan hataları sonucunda olduğu iddia edilen iş kazalarının temel nedeni artı değer sömürsüne dayanan kapitalizmdir. Kapitalizmin egemen olduğu Türkiye'de işçi sağlığı ve güvenliğini sağlayacak yasalar yok denecek kadar azdır. Var olanları ise fiilen uygulanmamaktadır.

İşçi sağlığı ve güvenliği kapitalizmden kaynaklı bir sorundur. Bu nedenle işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin asgari düzeyde alındığı koşulların yaratılması işçi sınıfı ve emekçilerin sermaye düzenini zorlayan topyekun mücadelesiyle doğrudan bağlantılıdır. Bu nedenle işçi sınıfı iş cinayetlerinin hesabını sormak için kapitalizme karşı aktif bir mücadele hattı izlemelidir. İşçi sağlığı ve iş güvenliğinin esas alındığı koşulların kalıcılaştırılması ise üretimin toplumsal niteliği ile üretim araçlarının özel mülkiyeti arasındaki çelişkinin ortadan kaldırılacağı sosyalizmle mümkün olabilir.

“Can güvenliği, iş güvencesi istiyoruz!”

DİSK İstanbul Merkez Temsilciliği, KESK İstanbul Şubeler Platformu, TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu ve İstanbul Tabip Odası’nın çağrısıyla 12 Eylül günü Taksim’de biraraya gelen emek ve meslek örgütleri ile ilerici ve devrimci güçler; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) ve Uluslararası Sosyal Güvenlik Birliği (ISSA) tarafından İstanbul’da düzenlenen 19. Dünya İş Sağlığı ve Güvenliği Kongre ve Fuarı’nı protesto ettiler.

Taksim Tramvay Durağı’nda toplanan bileşenler “Can güvenliği ve iş güvencesi istiyoruz – İnsanca bir yaşam için örgütlü mücadeleyle!” pankartı açarak basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Basın açıklaması öncesinde İTO Genel Sekreteri Ali Çerkezoğlu bir konuşma yaptı. Çerkezoğlu, kongreyi gerçekleştirenler için “Yalan söylüyorlar” ifadelerini kullandı.

“İşçinin değil, işin sağlığı hedefleniyor”

Çerkezoğlu’nun konuşmasının ardından, İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİG Meclisi) tarafından hazırlanan rapor basın açıklaması olarak okundu.

Açıklamayı yapan DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, Türkiye’nin iş kazaları ve meslek hastalıkları sayısının en yüksek olduğu ülkelerden biri olduğunu hatırlatarak, 19. Dünya İş Sağlığı ve Güvenliği Kongre ve Fuarı’nın böyle bir ortamda gerçekleştirildiğini söyledi. Kongrenin adında “işçi sağlığı” değil “iş sağlığı” ifadelerinin kullanıldığını belirten Görgün, “Kongre işçinin değil işin sağlığını yani işletmenin verimliliğini, karlılığını hedeflemektedir” dedi.

Kongre’nin yanısıra İş Güvenliği Fuarı’nın da öneminin büyük olduğunu söyleyen Görgün, fuarın işçi sağlığı ve güvenliği alanındaki piyasalaştırma planlarının boyutlarını da gözler önüne serdiğini ifade etti.

“Ölümler yüzde 60 arttı

“AKP iktidarı iş kazası sonucu ölümlerin yüzde 17 azaldığını belirtiyor” diyen Görgün, İSİG Meclisi’nin araştırmalarına göre 2011 yılının ilk sekiz ayında hayatını kaybeden işçi sayısının en az 376’ya ulaştığını, ölümlerin geçen yıla göre yüzde 60 civarında arttığını söyledi.

Meslek hastalıklarının tespiti açısından da ülkedeki durumun içler acısı olduğunu söyleyen Görgün, “2009 SGK istatistiklerine göre sadece 429 meslek hastası bulunmaktadır. Oysa eski Çalışma Bakanı Ömer Dinçer bile bu sayının 100 bin civarında olduğunu belirtmektedir” dedi.

İş kazalarının işçilere yönelik baskıların en çıplak biçimlerini gözler önüne serdiğini vurgulayan Görgün, işçilerin yoğun ve uzun iş saatlerinde, basit güvenlik önlemlerinin alınmadığı koşullarda çalıştığını ve bunun nedeninin ise işin güvencesizlik temelinde örgütlenmesi olduğunu söyledi.

“Kongreyi protesto ediyoruz”

Tüm iş kazaları ve meslek hastalıklarının önlenabilir olduğunu, bunun için “iş cinayeti” ifadesinin kullanılması gerektiğini vurgulayan Görgün kongreyi protesto etti. BDSP’nin de destek verdiği eylem basın açıklamasının ardından sona erdi.

Katliama “taksir” kılıfı

Türkiye Taşkömürü Kurumu’na (TTK) ait maden ocağında 17 Mayıs 2010’da 30 madencinin katledildiği grizu patlamasıyla ilgili hazırlanan iddianame Zonguldak 2. Ağır Ceza Mahkemesi’nce kabul edildi.

TTK Karadon Müessesesi Müdürlüğü maden ocağının eksi 540 kodunda Yapı-Tek firmasınca yürütülen galeri açma işi sırasında meydana gelen grizu patlamasıyla ilgili bilirkişi raporları doğrultusunda, Zonguldak Cumhuriyet Savcılığı’nca hazırlanan iddianame tamamlandı.

İddianamede, 28 işçi ve 2 mühendisinin ölümüyle ilgili birden çok kişinin ölümüne ve yaralanmasına neden olma suçuyla ilgili TTK’da görevli 24, Yapı-Tek firmasında görevli 4 kişi hakkında 3’er yıldan 15’er yıla kadar hapis cezası istendi.

30 kişinin ölümüne, 11 kişinin de yaralanmasına taksirle neden oldukları belirtilen iddianamede, şüphelilerin memuriyet ve yöneticilik haklarından da yoksun bırakılması talep edildi.

Hukuk kitapları taksirli suçları şöyle tanımlar: “Taksirli suçlarda kişi eyleminden doğacak sonucu öngörmekte(tahmin etmekte), sonucu istememekte ama gerekli önlemini almamaktadır. Örneğin kırmızı ışıkta geçen bir araç sürücüsü o esnada karşısına bir yaya çıkabileceğini tahmin etmekte, yayaya çarpmayı istememekte ama önlemini almamaktadır.”

Ancak birçok veri işçi katliamının göz göre göre geldiğini göstermekteydi. Dolayısıyla kararına katmak için önlem almayan kapitalistler ve bizzat devlet bu cinayetin sorumlusudur.

Meslek odaları ve sendikalar Türkiye’de meydana gelen iş kazalarının yüzde 98’inin en basit güvenlik önlemleri alındığı taktirde önlenebileceğini belirtiyorlar. Zonguldak’taki madenci katliamında da işçilerin kurtarılabileceği bilirkişi raporlarıyla sabitlenmişti. “12 dakikada ocakta metan gazının yüzde 4’ün üzerinde seyrettiği, patlama olasılığının çok yüksek olduğu halde, acil kaçış planının uygulanmadığını anlamak mümkün değil” denilen raporda bir dizi ağır ihmale de yer verilmişti.

1 maden işçisi daha...

İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin kapitalistlerin insafına terk edildiği madenlerde bir işçi daha iş cinayetine kurban gitti. Balıkesir’in Dursunbey ilçesinde bulunan kömür ocağında meydana gelen göçükte bir maden işçisi öldü.

İlçeye bağlı Kavacık köyü yakınlarında bulunan özel bir maden işletmesine ait kömür ocağında, sabah saatlerinde göçük meydana geldi.

Nurullah Şentürk (34), yerin yaklaşık 100 metre altında oluşan göçükte hayatını kaybetti.

Yine bir maden göçüğü

Denizli’nin Acıpayam ilçesindeki krom maden ocağında meydana gelen göçükte iki işçi yaralandı.

Sandalcık köyünde faaliyet gösteren özel bir işletmede meydana gelen “kazada” Gürcan Kaya (23) ile Bayram Erkol isimli işçiler göçük altında kaldı. Göçük altından çıkarılan işçiler daha sonra Denizli Devlet Hastanesi’ne sevk edilirken, Kaya’nın vücudunda kırıklar olduğu bildirildi.

Adıyaman’da iş cinayeti

Adıyaman’da bir inşaatın kanalizasyon çalışması sırasında göçük altında kalan işçi, iş cinayetine kurban gitti.

Kooperatif konutlarının şantiyesinde meydana gelen iş cinayetinde, kazılan çukurda bulunan işçi Mehmet Gazi Erdoğan yaşanan göçük sonucu toprak altında kaldı.

İşçiler asansörle yere çakıldı

Ankara’da asansörle kereste malzemesi taşıyan 4 işçi ağırlığı taşıyamayan asansör halatının kopması sonucu malzemelerle birlikte yaklaşık beş metreden aşağı düştü. 2’si ağır 4 işçi yaralandı.

“Kaza” Yenimahalle OSTİM Ağaç İşleri Sanayi Sitesi 1435 sokakta meydana geldi. Bayram Bulanık, Şükrü Demirkazık, Mutlu Kürkcü ve Hüseyin Karakaya iş yerinde bulunan kereste malzemelerini asansöre yükledi. İşçiler daha sonra malzemeleri yerleştirdiği asansöre binerek, aşağı doğru inmeye başladı. Bu sırada ağır yüke dayanamayan asansörün halatı koptu. İşçiler, kereste malzemeleriyle birlikte yaklaşık beş metreden yere çakıldı.

Gölcük’te iş cinayeti

Gölcük’teki bir inşaatta taşeron işçi olarak çalışan Aşkın Bilgiç isimli işçi, inşaatta dış cephe sıvası yaparken 7 metre yükseklikten beton zemine düşerek hayatını kaybetti.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin rafa kaldırıldığı alanlardan biri olan inşaat sektöründe sıklıkla iş cinayetleri yaşanırken, Bilgiç’in de emniyet kemerinin olmaması dikkat çekti.

Günlük 50 TL ücret karşılığında siva ustası olarak inşaatlarda çalışan Bilgiç’in 5 çocuk babası olduğu öğrenildi.

“Biz kazanacağız!”

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) bünyesindeki şirketlerde AKP’li yöneticiler eliyle sürdürülen sendika değiştirme baskısına direnen Belediye-İş üyesi işçilerin mücadelesi devam ediyor. Toplu sözleşme için yetki tespitine kısa bir süre kala görüşlerini aldığımız Belediye-İş İstanbul 2 No’lu Şube Başkanı Hasan Gülüm ve işyeri temsilcileri karşılaştıkları baskıları ve mücadelenin tablosunu aktarıyorlar.

Belediye-İş İstanbul 2 No’lu Şube Başkanı Hasan Gülüm: Biz burada klasik anlamda bir sendika değiştirme baskısına karşı mücadele vermiyoruz. İçinde bulunduğumuz durum bu kadar basit değil. Bu süreçte de arkadaşlarımızla en çok bunu tartıştık. Bu tartışmaların üyelerimiz ve işçi arkadaşlarımız açısından ileriye dönük katkı sağlayacağını düşünüyoruz. Ortada bir yandaşlık var. AKP tarafından, işçi sınıfının temel bir aracının içinin bu kadar boşaltılmak istendiğini ve sermaye tarafından kontrol altına alınmak istendiğini görüyoruz. Tüm bunlarla birlikte bugün itibariyle istediğimiz sonucu alamamak bile ileriye dönük kazanımlar sağlayacağımızı düşünüyorum. Bu bilinç işçi arkadaşlarımızda oturdukça, sayısal anlamda bir bölünme kopma yaşanmasına rağmen siyasallaşma süreci yaşıyor.

Bu dönemler sınıfın birliğini ve bilincini bozmasının yanında belki de en önemli katkıların yapıldığı dönemlerdir. Sendikal düzlemde bakarsak, işverenin ilk şiddetli baskısı işçiler arasında pek rağbet görmüyor. İlk yaşanan panikleme hali bugün yok. Sendikamıza ve işçilerin birliğine yöneltilen kara propaganda (bunlar PKK’lidir, teröristtir, komünisttir, solcudur, Ergenekoncu’dur) işçiler arasında prim yapmıyor. Geriye tek bir şey, işverenin baskısı kaldı. Sendikal hareketin zayıflığı ve seçimlerin ardından AKP’nin kazandığı güç bu kaygıyı tutuyor. İşçiler de yan yana geldikçe güçlerinin farkına varacaklar. Burası onarılırsa kazanmanın çok zor olacağını düşünmüyorum. Son 20 günlük keskin bir viraja girdik. Ramazan ayı boyunca yoğun saldırılar yaşadık. İnançları ve dini de kullanarak üyelerimize saldırdılar.

Lokman Terzi (İstanbul Büyükşehir Belediyesi Yol Bakım Onarım Müdürlüğü Belediye-İş İşyeri Baştemsilcisi): Biz 8 aydır bıktık. Bu insanlar 8 aydır artık yeter dediler. Biz ekmeğimizin peşinde mücadelemizi sürdürmeye çalışıyoruz, karşı taraf ise kendine köle sendika arıyor. Hizmet-İş’ten şu ana kadar işyerlerine hiç kimse veya yazı gelmedi. Baskılar işveren eliyle yapılıyor. Büyükşehir Belediyesi’nin müdürleri, daire başkanları, yardımcıları baskı yapıyor. Ne için baskı yapıyorlar? Tamamen kendilerine köle bir düzen arıyorlar. Biz de bu köleliğe karşı mevcut haklarımızı korumak için 8 aydır mücadele ediyoruz. Haftada bir sendikamızda durum değerlendirmesi yapıyoruz. Neler yapabileceğimizi, bu insanları aydınlatmak için nasıl bir yol izleyeceğimizi konuşuyoruz. Çoluğumuzun, çocuğumuzun geleceği ve ekmeğimiz parçalanıyor. Mücadelemizi de haklı olarak kazanırız.

Süreyya Doğan (Bakırköy Belediyesi Ulaşım Müdürlüğü Belediye-İş İşyeri Temsilcisi): Türkiye’deki sendikal yapıların durumu belli. Artık sendikalar tabanlarından uzaklaşmışlar. Her sendika bir siyasi partinin arka bahçesi konumuna gelmiş. Hükümet de kendi sendikasını istiyor. Hak-İş’e bağlı Hizmet-İş Sendikası’nın örgütlenmesinin temelinde bu var. Arkadaşlarımızın da sınıf bilinçlerinin gelişmemesi ve sendikanın da gerekli müdahaleleri yapmaması nedeniyle bugün bu süreci yaşıyoruz. 8 ay boyunca arkadaşlarımızın bu saldırılara karşı direnmesi çok

Acil peşkeş!

Tam bir yağma ve peşkeş çarkına dönen özelleştirme süreci, tüm hızıyla devam ediyor. Öyle ki AKP hükümeti 2012’ye kalmadan tamamlanmak üzere kapsamlı bir özelleştirme planı hazırladı.

Özelleştirme İdaresi Başkanı Vekili Ahmet Aksu tarafından açıklanan plana göre, şeker fabrikalarından enerji dağıtımına, limanlardan termik santrallere ve karayollarına kadar uzanan kapsamlı bir satış listesi oluşturuldu. Listeki işletmelerin 2012 gelmeden satılması hedefleniyor.

Planın ayrıntıları şöyle:
Portföy B (Malatya, Erzincan, Elazığ ve Elbistan)
ve Portföy C’de (Kastamonu, Kırşehir, Turhal, Yozgat,

büyük başarıdır. İşverenin elinde çok büyük imkanlar var. Sendika temsilcisi normal şartlar altında başka bir yere gönderilemez. Bir arkadaşımız 114 kilometre uzaktaki bir yerde görevlendirildi. Hizmet-İş’e geçenin altına araba veriyorlar. Belediye-İş’ten kalana vermiyorlar. İtfaiyede 19-20 yıldır görev yapıp rütbesi olan arkadaşların rütbeleri sökülüyor. İtfaiye Daire Başkanı Ali Karahanlı, itfaiye müdürlerine sendika değiştirme yönünde talimat veriyor. İkili ilişkileri kullanıyorlar, başbakanın, içişleri bakanının talimatı var diyorlar. Belediye-İş’in, dinsizlerin, imansızların sendikası olduğunu söylüyorlar. Hizmet-İş’in müslümanların sendikası olduğunu ifade ediyorlar. Belden aşağı vurarak bu baskıları yapıyorlar. Yetki tespit başvurusunda bulunmaya kısa bir süre kaldı. Arkadaşlarımız, “yetki tespitine 25 gün var. Şimdi geçersen 25 gün baskı yerim. Son iki gün geçersen iki günlük baskı yerim” diye düşünüyorlar. Şu anda biz sayı olarak öndeyiz. Bundan sonraki günlerde daha başarılı olacağız. Arkadaşlarımızı evlerine, kendi sendikalarına getireceğiz.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Çorum ve Çarşamba) yer alan toplam 10 şeker fabrikası satılacak. Aksu, fabrikaların varlık satışı yöntemiyle özelleştirileceğini belirtti.

Kayseri ve Civarı Elektrik Dağıtım A.Ş.’de kalan yüzde 20’lik hisse özelleştirilmesi için önümüzdeki hafta ihale ilanına çıkılacak.

Bu yıl içinde, termik santralleri varlık satışı yöntemi ile özelleştirilecek.

İzmir Limanı, kruvaziyer ve yük limanı olmak üzere ikiye bölünerek özelleştirilecek. Kruvaziyer limanda, bir iki ay içinde ihale süreci başlatılacak.

Elektrik dağıtım özelleştirmelerinde ay sonuna kadar süre verildi. Şartname gereği, firmaların ilave süre isteme hakkı var ve değerlendirmeler devam ediyor.

Köprü otoyollar da ihaleye çıktı.

Şekerde özelleştirmeye tepki

Özelleştirme kapsamında olduğunu ve Daniştay’ın daha önceki ihaleleri iptal ettiğini hatırlatan Şahin, dünyanın birçok yerinde şeker gibi stratejik ürünler üreten fabrikaların özelleştirmesinin durdurulduğunu söyledi.

Elbistan ve bölgesinde 500 bin tondan fazla şeker pancarı üretimi yapılabileceğini, Elbistan pancarının kalitesi ve şeker oranıyla Türkiye’nin en kaliteli şeker pancarı olduğunu dile getiren Şahin, açıklamasını şöyle tamamladı:

“Mevsim şartları buna uygundur. Fabrikanın özelleştirilmesinin yerine buranın kotasının daha da artırılarak Türkiye ekonomisine katkı sağlaması temin edilebilir. Bu sayede kampanya süreleri de uzayacağı için muvakkat olarak görev yapan işçi arkadaşlarımızın da kadro almaları mümkün olabilir. Şu anda 13 bin civarında şeker sektöründe çalışan işçinin 4 bin 500 kadarı geçici işçi statüsündedir. Bizler Şeker-İş Sendikası olarak bu özelleştirmeye karşı olduğumuzu her zaman ve her platformda belirtiyoruz. Sendika olarak özelleştirmenin durdurulması için yasal olan tüm yollara başvuracağız “

Özelleştirme İdaresi Başkan Vekili Ahmet Aksu’nun şeker fabrikalarında B ve C portföylerinde ihaleye çıkılacağını bildirmesinin ardından açıklama yapan Şeker-İş Sendikası Elbistan Şube Başkanı İsmail Şahin, şeker fabrikalarının özelleştirilmesine karşı olduklarını söyledi.

Elbistan Şeker Fabrikası’nın da aralarında bulunduğu 10 fabrikanın 3-4 yıldan bu yana

Emekliler sokağa çıkıyor

DİSK’e bağlı Tüm Emekliler Sendikası (Emekli-Sen), emeklilerin sendika hakkı talebini dile getirmek ve ülkedeki 9 milyona yakın emeklinin sorunlarına dikkat çekmek için sokağa çıkıyor.

Bir dizi etkinlik ve eylem düzenleme kararı alan Emekli-Sen Merkez Yürütme Kurulu, emeklilerin sendika hakkını kullanımlarına ilişkin dosyalarının AİHM’de olduğunu hatırlattı.

“Dostane çözüm” konusundaki öneri ve düşüncelerini bildirmesi için hükümete 15 Eylül 2011 tarihine kadar süre veren sendika, **14 Eylül** Çarşamba günü sendika genel merkezi önünden Kızılay Postanesi’ne yürüyerek bilgilendirme amaçlı mektupları 550 milletvekiline postaladı. Ayrıca, tüm şube ve temsilciliklerden TBMM’de grubu bulunan partilerin başkanvekillerine **21**

Eylül Çarşamba günü faks çekilecek.

Sendikanın şube ve temsilciliklerince kent merkezlerinde **5 Ekim** Çarşamba günü açılacak stantlar ve dağıtılacak bildiriler aracılığıyla kamuoyunun bilgilendirilmesi sağlanacak. Sendika tarafından, **17 Ekim** Pazartesi günü Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önüne bir yürüyüş düzenlenecek ve Toplu Sözleşme Taslağı Bakanlığa sunulacak.

Etkinlikler kapsamında, 2012 yılı Bütçe Kanun tasarısının TBMM’ye sunulacağı gün, Meclis önünde basın açıklaması yapılacak ve “parlamento üyelerinin emeklilerin bu ülkede yaşadığını bilmesi için” seyirci localarından Genel Kurul çalışmaları izlenecek.

Denizde grev kararı

İstanbul Deniz İşletmeleri (İDO) ile 11. Dönem Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerini sürdüren Türkiye Denizciler Sendikası TİS görüşmelerindeki tıkanma nedeniyle grev kararı aldı.

İDO ile son olarak 7 Eylül sabahı yapılan görüşmeleri sonuçsuz kaldığını duyuran sendika, bu anlaşmazlık sonucunda Eskişehir-Topçular, Yenikapı-Bandırma, Yenikapı-Bursa, Yenikapı-Yalova, Pendik-Yalova, Yalova-Kartal-Yalova hatlarında, İDO Genel Müdürlük ve diğer birimlerinde greve gidileceğini açıkladı.

8 Eylül Perşembe günü basın toplantısı

düzenleyen sendika yönetimi, işçilerin çalışma koşullarını daha da kötüye götürmek isteyen işverenin uzlaşmaz tutumuyla işçileri greve zorladığını belirtti. Denizciler Sendikası Genel Başkanı Hasan Pekdemir, grev kararının hem üyelerinin haklarını korumak hem de, halkın, daha nitelikli ve kaliteli ulaşım hizmeti alması için alındığını belirtti.

Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak’ın da söz aldığı toplantıda sendika üyeleri ve temsilcileri de hazır bulundu. Grev uygulamasının hayata geçirilmesi için sendikanın önünde 60 günlük bir süre bulunuyor

Havada işçi kıyımı

Hava-İş’in örgütlü olduğu Partt Whitney THY Uçak Motoru Bakım Merkezi Limited Şirketi’nde (TEC) çalışan 21 işçi küçülme bahanesiyle işten atıldı.

Ortadoğu’nun en büyük uçak bakım merkezi tarafından 21 kişinin iş sözleşmesi sonlandırıldı. Üyelerinin işlerine son verilmesi üzerine

sendika, yaptığı yazılı açıklama ile uyarıda bulundu.

Hava-İş tarafından yapılan açıklamada şunlar söylendi: “Yaptığınız ortaklık sözleşmesinin gerekleri ve yönetsel sorunlarınız konusunda oluşan faturaların yükünü bu konuda hiçbir dahli bulunmayan işçilere yüklemek, fırsatçılık ve kamuoyunu yanıltmaktadır. Alınan kararla birlikte iş barışının bozulması durumunda yaşanacak olumsuzluklardan sorumlu değiliz”.
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Burjuvazinin hitabet “sanatı” ve devrimci gerçekler

Retorik kelime anlamı olarak fikirleri etkili bir biçimde ifade etme, başka bir deyişle hitabet sanatıdır. Burjuvazi 200 yılı aşkın bir süredir bu sanatı kullanmakta ciddi bir başarı gösteriyor. Büyük Fransız Devrimi’nden bu yana en büyük başarısı, kendi çıkarlarını bütün toplumun çıkarları gibi sunabilmek olan burjuvazi, kirli emellerine ulaşırken hitabet sanatını büyük bir ustalıkla kullanıyor.

Dünya jandarması ABD emperyalizmi 11 Eylül saldırılarını fırsat bilerek Ortadoğu’ya yönelik yeni savaş konseptini “terör” retoriğini kullanarak hayata geçirdi. Bu kanlı kıyımların en azından ABD halkının ve uluslararası toplumun bir kısmının desteği olmaksızın hayata geçirilmesinin olanağı yoktu. “Demokrasi”, “teröre karşı savaş” ifadeleri savaşa karşı yükselilecek olası tepkilerin önüne peşinen geçmek için kullanıldı.

Türk burjuvazisi de bu alanda ciddi bir deneyim kazanmış durumda. O ki yıllardır debelendiği yapısal sorunlara rağmen ayakta kalmayı ve belli düzeylerde iktidarını sağlamlaştırmayı başardı. Bunu yaparken askeri yöntemleri fazlasıyla kullanmakla birlikte 12 Eylül gibi karanlık dönemlerde bile retoriği etkin biçimde kullandı. “Sağ sol kavgasını bitiriyoruz” söylemi toplumda belli bir karşılık buldu ve destek gördü.

Yakın zamanda Ergenekon operasyonu vesilesiyle ordu kademesindeki komutan ve askerlerin operasyon kapsamında gözaltına alınması, toplumsal belleğin ezberini bozdu. Bu ezber bozma beraberinde toplumsal yanılsamaları da getirdi. Hitabet sanatı bir kez daha devreye girdi. Ezberi bozulan toplum eski derin devletin ipliği pazara çıkmış unsurlarını uğurlarken yenisini alkışlarla karşıladı.

AKP iktidarı döneminde uluslararası sermaye ile daha bir iç içe geçen Türk burjuvazisi yeni dönemin ihtiyaçları doğrultusunda hamlelerini hızlandırdı. 10 yıldır sermayeye yapılan hizmetler herhangi bir ülkede, herhangi bir hükümetin 100 yılda yapabileceklerine eş değerde. Yıllardır işçi sınıfının kazanılmış haklarına cepheden saldıran AKP hükümeti bu pervasızlığını yeni dönemde daha da ileriye götürmekte kararlı görünüyor.

Ulusal İstihdam Stratejisi (UİS) kapsamında kıdem tazminatının gaspı, bölgesel asgari ücret uygulaması, özel istihdam büroları, kölelikle eşdeğer olan taşeronluk sisteminin daha ağır şartlar altında sürdürülmesi gibi saldırılar gündemde. Bu kapsamlı saldırı istihdamı arttırmak makyajı ile süslenmek isteniyor. Fakat çalışma yaşamının tamamıyla bütün kural ve kaidelerden arındırılması ve patronların insafına bırakılması demek olan bu uygulamalar sermayedarların ağzını sulandırıyor. Çalışma yaşamının patronların insafına bırakılması, mevcut kölelik koşullarının daha da koyulaşması demektir. Böylece çalışma saatleri arttırılıp ücretler düşürülecek, bu durum da işsizliğin artmasına neden olacaktır. Yine görülüyor ki burjuvazi kendi sefil çıkarlarını hayata geçirirken hitabet sanatına başvuruyor. İşsizliği mutlak bir biçimde artıracak olan uygulamalar “istihdamı arttırma”, “işsizlikle mücadele” söylemleriyle gizlenmeye çalışılıyor.

Şimdiye kadarki bütün toplumların tarihi sınıf savaşımı tarihidir. Burjuvazi işçi sınıfı ve emekçi halklara karşı aleni bir savaş yürütüyor. Bu savaşta zor aygıtlarını her geçen gün tahkim edip silahlarını modernize ederken konuşma dilini ve hitabet sanatını bir hayli kıvrak ve zekice kullanıyor. Burjuvazinin gerçekleri gizlemek ve kendi çıkarlarını bütün toplumun çıkarları gibi göstermekteki başarısı işçi sınıfının örgütsüzlüğünden kaynaklanmakta. Siyasallaşmış bir işçi sınıfı hareketi burjuvaziye karşı savaşta toplumun bütün ezilenleri adına söz söylemeye başladığında maskeler bir bir düşmeye mahkumdur. Bugün istediğini söyleyen burjuvazi yarın istemediklerini bizzat işçi sınıfından duyacaktır.

Baskı ve sürgünler protesto edildi

Balcalı Hastanesi'nde Dev Sağlık-İş, SES ve Adana Tabip Odası tarafından yapılan eylemle sağlık emekçilerine yönelik baskılar protesto edildi.

Basın metnini okuyan SES Şube Başkanı Muzaffer Yüksel, sağlıkta dönüşüm programıyla birlikte artan özelleştirmelere ve hak kayıplarına değinerek, sağlık çalışanlarına yönelik baskıları kınadı.

Açıklamada; KESK ve ona bağlı sendikalar ile sendikamız SES'e karşı saldırılar AKP döneminde daha da artmıştır.

Başından beri sendikamız üye ve kadrolarına yönelik baskı, sürgün, soruşturma ve gözaltılar belirgin bir biçimde artmıştır. Üye ve yöneticilerimiz işyerlerinde MOBBİNG'e varan baskılar, geçici görevlendirmeler, ek ödemelerimizden kesintiler, görev tanımında yer almayan görevleri yapmaya zorlamalar, sürgünler, soruşturma ve cezalarla karşı karşıya kalmaktadır. Demokrasi mücadelesi içinde olmaktan kaynaklı olarak da gözaltılar, hatta tutuklamalar yaşanmaktadır. Halen bir şube başkanımız, bir eski MYK üyemiz, bir şube yöneticimiz, bir eski şube yöneticimiz ve bir üyemiz uydurma gerekçelerle tutukludur" denildi.

Ayrıca Adana'da ÇÜ. Tıp Fakültesi Balcalı Hastanesinde, "İnsan ihale ile çalıştırılmaz" diyerek yasa dışı ihalelere karşı direnen Dev Sağlık-İş Sendikası Merkez Yöneticisi, Çukurova Bölge Başkanı ile birlikte 25 sağlık işçinin gözaltına alınması ve sonrasında bu eyleme destek veren SES üyelerinin görev yerlerinin değiştirilmesi teşhir edildi.

8 Eylül 2011 / Adana

Yanısıra Adana Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde dört aylık mücadele sonucunda işine dönen taşeron işçisi Muhsin Asilkan'ın, sendikal faaliyetlerde bulunduğu için, küçük bir tartışma neticesinde disiplin suçu işlediği kabul edilerek işine son verildiği belirtildi.

Kadrolaşmaya son verilmesi, uygulanan baskı, sürgün, soruşturma ve cezalardan vazgeçilmesi, tutuklu üye ve yöneticilerinin derhal serbest bırakılması için çağrıda bulunuldu. Mücadelenin her şeye rağmen devam edeceği vurgulandı.

Kızıl Bayrak / Adana

İthal doktor dönemi

AKP hükümeti yeni bir kararname saldırısına daha hazırlanıyor. Sağlık Bakanlığı tarafından hazırlanan kararname taslağı ile ithal doktorun yolu açılıyor. Daha önce gündeme getirildiğinde sağlık emekçilerinin büyük tepkisine neden olan ve bu nedenle Cumhurbaşkanı Sezer tarafından veto edilen uygulama böylelikle hayata geçirilecek.

Düzenlemeye göre Sağlık Bakanlığı merkez ve taşra kadrolarında, ihtiyaca ve işin özelliğine göre, vatandaşlık şartı aramaksızın yabancı uzman görevlendirebilecek. Son şekli henüz verilmeyen taslakta değişikliğe gidilmezse, Sağlık Bakanlığı, ihtiyaç bulunan alanlarda yabancıları da hastanelerde doktor olarak çalıştırabilecek.

Düzenlemede sözleşmeli çalışmanın da genel bir uygulama haline getirilmesi planlanıyor. Buna göre bakanlık ve bağlı kurumlarının merkez teşkilatında görev yapacak personel, il ve ilçe sağlık müdür ve yardımcıları ile buralardaki uzmanlar sözleşmeli çalıştırılacak. Sözleşmelerin süresi 2 yıldan 4 yıla kadar olabilecek. Süre bitiminde sözleşme kendiliğinden sora erecek. Sözleşmesi sona erenlerin performansları "yeterli görülenlerle" yeniden sözleşme yapılabilecek.

AKP hükümeti böylelikle sağlık emekçileri üzerindeki baskıyı arttırmayı, böylelikle de güvencesiz ve ucuz işgücü yaratmayı amaçlıyor.

Sağlıkta dönüşüme tepki

SES Kocaeli Şubesi'nin üyeleri, hükümetin sağlıkta dönüşüm programı uygulamasını protesto etti.

Yürüyüşle İzmit Seka Devlet Hastanesi Merkez Semt Polikliniği'ne kadar gelen SES üyeleri, burada bir basın açıklaması yaptı.

SES Kocaeli Şube Başkanı Murat Harata, hükümetin, Dünya Bankası programı olan Sağlıkta Dönüşüm Programı uygulamasının yasal zeminini oluşturmaya çalıştığını söyledi. Günümüze kadar geçen sürede sağlıkta dönüşüm uygulamasında sağlık kurumlarının büyük ölçüde özelleştiğini belirterek şunları söyledi: "Sosyal hizmeti tasfiye çalışmaları başlatıldı. Sosyal güvenlik hak olması bir yana emekliliğe ulaşmak hayal haline geldi"

Harata, Sağlık Bakanlığı Teşkilat Kanunu'nda değişiklik ve işleyiş ilkeleri ile ilgili olarak hazırlanmış Kanun Hükmünde Kararnameler ile Sağlık Bakanlığı'nın sağlık hizmeti üretme ve hak sahiplerine sunma görevinden çıkarılarak, düzenleyici ve denetleyici bakanlık haline getirileceğini belirtti.

Açıklamanın devamında "Mobbing" uygulamasının da yaygınlaştığını, son örneğin Derince Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde yaşandığını söyledi.

Hastanelerde şiddete protesto

Sağlık emekçileri Göztepe Eğitim Araştırma Hastanesi önünde gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla hekimlere yönelik şiddeti protesto ettiler.

7 Eylül günü bir asistan hekimin acil serviste bir hasta yakını tarafından silahla tehdit edilmesi ve ertesi gün gastroenteroloji servisinde çalışan hemşirenin hasta yakınlarının sözlü hakaretine uğrayarak darp edilmesi üzerine yapılan eylemde siyasetçilerin sağlık emekçilerine yönelik tutumu eleştirildi.

Popülist söylemlerle sağlık ortamında yaşanan her türlü aksaklık, yoğunluk ve yorgunluğun kaynağının sağlık çalışanları gibi gösterildiğine dikkat çekilen açıklamada şunlar söylendi: "Bu tür olaylar ne yazık ki neredeyse hemen her gün ve her sağlık kurumunda yaşanır oldu. Sıradanlaştırılan ve tüm sorumluluğu o anda sağlık hizmeti sunarken şiddete maruz kalan hekimde, hemşirede yani sağlık hizmeti sunan çalışanda görülen bu şiddet eğiliminin nerelerden kaynaklandığını ve nasıl meşrulaştığını çok iyi biliyoruz.

Siyasilerin popülist demeçleri, hekimlere ve sağlık çalışanlarına karşı saygısız ve hürmetsiz söylemleri, saldırganları ne yazık ki cesaretlendirmektedir".

Sağlık politikalarını gerektiği gibi düzenlemeden, hekimlerin ve sağlık çalışanlarının temel güvenlikleri sağlanmadan, sağlıkta yaşanan sorunların sorumlusunu hekimler ve sağlık çalışanları gibi göstermekten vazgeçmeden şiddetin durmayacağını söylediği açıklamada tüm hastanelerde sağlık çalışanlarının can güvenliğinin sağlanması gerektiği dile getirildi.

TMMOB 19 Eylül'ün 32. yılında alanlarda...

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB), mühendis, mimar ve şehir plancılarının ülke genelinde bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdikleri 19 Eylül 1979'un 32. yıldönümünde alanlara çıkacak.

Toplam 54 il ve 736 işyerinde, 100 binden fazla emekçi mühendis, mimar ve şehir plancısının

ekonomik, demokratik ve siyasal taleplerle iş bıraktığı 19 Eylül gününü "TMMOB Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Dayanışma Günü" olarak kutlayacağını duyuran TMMOB, İl-İlçe Koordinasyon Kurulu (İKK) bulunan tüm kentlerde kitlesel basın açıklamaları ve yürüyüşler gerçekleştirecek.

KHK saldırısı ve TMMOB'nin ataleti üzerine

Atalet, fizikte, rijit (katı) bir cismin mevcut halini koruma isteği olarak tariflenir. Genel kullanımda “tembellik” olarak kullanılan terim, rutini ve bu rutinde (durağanlıkta) ısrar etmek demektir. Yani atalet hareketsizlik halini tarif etmez. Zaten diyalektiğin ve hareketin ilkelerine göre evrende tüm maddelerin hareket halinde olduğu ve “duruyor olmanın” göreceli olduğunu belirtmek gerekiyor. Tüm bunları özetlersek momentumun korunduğu bir durumun ifadesi olarak atalet bir durma halini değil, değişime karşı direncin ifadesidir.

TMMOB'nin bugünkü hali “atalet” teriminin bilinen tüm kullanım biçimlerine uygundur. Örgüt ülkenin önemli bir muhalefet odağı olarak hareket halindedir ancak bu hareket (lilik) bizim baktığımız yerden “durma halinden” biraz hallice bir görüntü oluşturmaktadır. Oda beyleri açısından TMMOB doludizgin gidiyor olsa da, gidiş ne yazık ki örgütün tükenme noktasında olduğu, hatta tükendiği gerçeğini değiştirmeye yetmemektedir. Örgütün yönetim kastının bürokratik yığınının bu şekilde “süzülmesinden”, yani rutinden oldukça memnun olduğunu bildiğimizden bu durumu atalet olarak tanımlamak yanlış olmayacaktır.

Örgütün ataleti son dönemde oldukça gündemde olan KHK (Kanun Hükmünde Kararname) ile su yüzüne çıkmıştır. Örgüt kendisine yönelen bu açık tehdit karşısında deyim yerindeyse donup kalmış, AKP iktidarının üç dönemdir süren politikalarını sanki hiç görmemiş gibi bu saldırı karşısında adeta bir şok yaşamıştır.

Hükümetin TMMOB'yi vuran KHK yolculuğu Haziran başında seçimlerin öncesinde başlamış, yeni bakanlıklar oluşturularak, bazılarını da iptal ederek özellikle imar alanında köklü değişikliklere gitmesi ile inşaat sektöründe rantın kapıları ardına kadar açılmıştı. Her ne kadar süreç mehter yürüyüşü misali gelişse de geline yerde birçok alanda hükümete ayakbağı olan TMMOB'nin bir şekilde by-pas edilmesi konusunda oldukça önemli adımlar atılmış oldu. KHK eliyle kurulan bakanlıklar AKP'nin talan ve yağmasının yolunu düzlerken yapılan düzenlemelerle yenileri için de hukuki alt yapı oluşturulmak üzere gereken noktalar tutulmuş oldu.

Tüm bu değişim uzunca bir süredir çeşitli yönleriyle meslek örgütleri içinde tartışılıyor, broşürler yayınlanıyor, basın açıklamaları yapılıyor. Örgütlerin hukuk birimleri harıl harıl yasal düzenlemelere karşı hukuki kalkanlar bulmaya çalışırken meclis içinde kulis çabaları, medyada ses getirme faaliyetleri gibi “eylemler” de örgütlerin AKP'nin hismindan sıyrılma mücadelesi olarak bir süredir devam ediyor.

AKP'nin KHK kurnazlığı ve bunun TMMOB ve diğer meslek örgütleri üzerine etkisi hakkında çokça söz söylendi. Basın açıklaması ve “bilgilendirme” faaliyeti ötesine geçmeyen tepkiler ile geçirtilen sürecin tüm yükü kulis faaliyetlerine ve hukuka havale edilmiş durumda. Tüm tablo açık ve net olarak daha KHK'ya gelmeden TMMOB'nin tasfiye sürecinin çoktan başladığına işaret etmektedir.

Uzunca bir zamandır TMMOB'nin üyesinden koptuğu, oda beyleri eliyle örgütün bürokratik bir yığın haline dönüştüğü yönünde eleştiri hemen her platformda bizim ve örgüt içindeki ilerici, sol güçler tarafından dillendiriliyordu. Bu gerçek KHK meselesiyle de onaylanmıştır. Örgütün içine düştüğü atalet karşın örgütün “patronları” elden giden örgütün malvarlığının, çalışanlarının ürettiği karın ve koltuklarının derdine

düşmüş durumdadır. Mevcut durumun sarsıcı etkisi bile bürokratik kastın örgüt içindeki ilerici ve devrimci güçlere karşı tutumunda en ufak bir değişiklik yaratmamış tersine sertleştirmiştir.

Esas itibarıyla tüm bu yaşananlar örgüt için bir turnusol kâğıdı görevi görmektedir. Oda beyleri burjuvaziye özgü bir tutumla saldırı karşısında daha da uzlaşmacı bir çizgiye yanaşırken örgüt içindeki sol güçlerin de içinden çıktıkları toplumsal muhalefetin tüm eksiklerini taşıdığını söyleyebiliriz. Sol güçlerin sessizliğine bürokratik kastın önlerine ördüğü dev duvarlar da eklenince örgütün kıpırdama ihtimalinin de önu kesilmiş durumdadır. AKP kurumları bir bir ele geçirirken sıranın birgün kendilerine geleceğini bile bile tek bir adım atmamış bir zihniyetin bundan sonrası için en ufak bir umut vermediği açıktır. Zaten oda beylerinin de tüm umutlarını CHP'nin Anayasa Mahkemesi'ne yaptığı/yapacağı başvurulara bağlaması da bürokrasinin realist, burjuva zihin yapısına özgü oportünist niteliğini açıkça yansıtmaktadır. Realistler çünkü örgütün bu anlayışla kolunu dahi kıpırdatamayacağını çok iyi biliyorlar. Oportünistler çünkü hem sınıfsal hem de siyasal karakter olarak burjuvalar. Oysa ki bu saldırı örgüt ve tabanı arasında kopan bağları onarmak üzere atılacak adımlar için önemli bir şansa dönüştürülebilirdi. Siyasette kehanetlere yer olmasa da örgütün kendini örgütleyeceği/örgütlemeye çalışacağı bir süreç TMMOB'nin ezici bir kısmını oluşturan ücretli çalışan ve işsiz üyelerinin işçi sınıfı ve onun mücadelesiyle kuracağı ilişkiyi de en iyi ihtimalle destek vermekten ibaret olan durumundan çıkartarak doğru bir zemine oturtmak için önemli bir şans olacaktı. Zira AKP iktidarının saldırısı bu toprakların görmediği kadar örgütlü ve geniş bir biçimde ilerlemektedir.

Yani işçi sınıfının tüm katmanları için birleşik mücadele bir iyi niyet temennisi olmanın çok ötesine geçmiş, bir zorunluluk haline gelmiştir. İşçi üyeleriyle buluşmaya çalışan bir TMMOB bir sınıf örgütü olmasa da sınıfın bir örgütü, mevzisi olmaya yönelmiş olacaktır. Elbette bu tek başına KHK eliyle başlayan saldırıyı kırmaya yetmez. Daha doğrusu TMMOB'nin gücü bu çemberi kırmaya yetmez, sırtını TMMOB'yi '50'lerdeki, 60'lardaki durumundan dünyadaki tek emekten yana mühendis, mimar ve plancıları örgütüne dönüştüren işçi sınıfı hareketine dayamadan bu saldırı püskürtülemez. Geçirtilmesi mümkün olsa da buradan elde edilecek hiçbir şey kalıcı olmayacaktır, bu gidiş ya TMMOB'nin anahtarının AKP'ye teslim edilmesiyle ya da örgütün işe yaramaz bir dernek haline dönüştürülmesi ile sonlanacaktır.

TMMOB yönetimi ve ilerici kamuoyu cephesinde bu KHK meselesi ve TMMOB'nin tasfiyesi ağırlıkla bir mevzinin daha AKP eline geçmesi olarak tartışıldı, tartışılmaya devam ediyor. Bu şu anki durumu anlatmak

için oldukça açıktır. Ancak madalyonun diğer yüzünde eski dostumuz neo-liberalizm ve onun alanımızdaki yansıması “yetkinlik” meselesi durmaktadır. Türkiye’de teknik eleman yetiştirme sürecinde yaşanan akademik değişim önden tahmin edilen şekilde ilerlemektedir. Eğitimin ticarileşmesi halkası kapandıkça üniversite eğitimi ve “ünvan” arasındaki bağ da kopartılmaktadır. Mantar gibi çoğalan üniversitelerde tornadan parça çıkarır gibi teknik eleman çıkartanlar, çıkanların “ünvanlanması” sürecini de eğitim sonrasına atmak konusunda henüz resmi olmasa da oldukça yol almış durumdadır. Süreç kendi ayaklarını oluşturarak ilerlemektedir.

Piyasada yaşanan mühendis/mimar enflasyonu acımasız bir rekabetin kapısını açmaktadır. Yeterli eğitimi alamadan (zira müfredatlar da adım adım değiştirilerek hafifletilmiş temel dersler dışında mesleğe dönük dersler azaltılarak eğitim de güdükleştirilmiştir) üniversitelerinden mezun olan binlerce kişi çalışma hayatında zaten fiilen “mühendis” kabul edilmemekte en iyi ihtimalle teknik ressamlık, teknikerlik yapmaktadır. Bu noktada “yetkin mühendislik”in fiilen hayatımızın bir parçası durumuna geldiğini söyleyebiliriz. Bundan sonra yapılması gereken bunun adını koymak olacaktır. Süreç tam da bu resmi doğru okuyanların dediği gibi işlemektedir. LPG, periyodik kontrol, asansör, iş güvenliği ve özellikle inşaat sektöründe oluşan rantta denetim, proje onayı vs. gibi gerekçelerle talip olan odalar devletin meslek örgütlerine dönük operasyonuyla gerçeklerle yüzleşmek durumunda kalmıştır. Bu rant TMMOB'ye, en azından bugünkü haliyle, yedirilmeyecektir.

KHK'nın ilk biçiminin TMMOB lehine revize edilmesiyle sular şimdilik durulsa da AKP'nin gözünü meslek odalarına dikmiş olduğu resmilesmiştir. Bu tek başına TMMOB'nin AKP'nin ayağına dolaşmasının değil bu alanda oluşan büyük rantların sonucudur. Bu rantta bir şekilde talip olan ve örgütü buna angaje eden oda beyleri açısından da mesele muhalefetin bir mevzisini korumak değil bu rant kavgasından pay kapmaktır. Ortaya koyulan pratik de bunu onaylamaktadır. Elbette bu pratiğin gerisinde sinsi ve kötü niyetli yöneticilerin ötesinde bir sınıfın, burjuvazinin, düşünsel yapısı bulunmaktadır. Bundandır ki TMMOB'nin yok olması veya “elden çıkması” gündeme geldiğinde önce örgütün değeri milyarları bulan mal varlığının akıbeti akla düşmektedir. TMMOB bir uçurumdan aşağıya doğru hızla yuvarlanıyor. Bugün yaşanan badire atlatılsa bile bu gidişin örgütün sonu olacağını, daha doğrusu bildiğimiz TMMOB'nin yerine 1954'teki rolü oynayacak bir TMMOB'nin geçeceğini söylemek kâhinlik olmayacaktır.

Toplumcu Mühendis, Mimar & Şehir Plancıları

Yeni dönem ve parti

Bugünün Türkiye'sinde en önemli siyasal gelişme, bir iktidar gücü haline geldiği ölçüde pervasızlaşan amerikancı dinci partinin savaş ve saldırı politikalarıdır. Emperyalizmin ve işbirlikçi büyük burjuvazinin tam desteğini almanın sağladığı güç ve bu sayede düzen içi çatışmada elde ettiği üstünlük ile davranan AKP iktidarı, içerde Kürt halkına karşı yeni bir saldırı hamlesine girişirken, dışarda da bir kez daha ABD'nin savaş politikalarının maşalığına soyunmuş durumdadır. Bu tabloyu ise yeni sosyal yıkım programları tamamlamaktadır. Kıdem tazminatı gaspedilmeye çalışılmakta, esnek üretimin iş yaşamına tamamen hakim kılınması için yeni düzenlemeler gündeme getirilmektedir.

Sınıf ve kitle hareketinin içinde bulunduğu cendereden bir türlü çıkamadığı, Kürt halkının yeniden bir imha politikasıyla karşı karşıya kaldığı, sol hareketin yeni düzeyde tasfiyeci savrulmalar yaşadığı bir evrede, bu tablo partimize önemli güncel sorumluluklar yüklemektedir.

Önümüzde, işçi sınıfı ve emekçilere dönük sosyal yıkım politikalarına karşı aktif bir karşı duruşu örgütlemek, boğulmaya çalışılan Kürt halkının özgürlük mücadelesine sahip çıkmak, emperyalist savaş politikalarına karşı ezilen hakların yanında olmak ve onların mücadelesini bu topraklara taşımak gibi görevler bulunmaktadır. Başlamış olan kıdem tazminatı çalışmasının yanı sıra Suriye'ye askeri müdahale hazırlıklarına karşı devrimci bir anti-emperyalist cephenin yaratılması ve anti-emperyalist bilincin en başta işçi sınıfı olmak üzere geniş kitlelere eylemli bir tepki olarak maledilmesi, savaş ve saldırganlık politikalarına karşı Kürt halkı ile eylemli bir dayanışma içinde bulunulması, önümüzde somut görevler olarak durmaktadır. Partimiz bu görevlerin omuzlanması noktasında yoğun bir çaba içinde olacaktır.

Devrime hazırlık tüm çalışmamızın ana eksenidir

III. Parti Kongresi Bildirisi partimizin girmiş bulunduğumuz tarihsel döneme ilişkin değerlendirmesini şöyle özetlemekteydi: “İnsanlık yeni bir bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemine girmiş bulunmaktadır. Bunalımlar ve savaşlar halen günümüz dünyasına damgasını vuran yakıcı olgulardır. Birbirine sıkı sıkıya bağlı bu iki olgusal gerçek, yeni bir devrimler döneminin de dolaysız bir habercisidir. Dünya işçi sınıfı ve emekçilerinin kapitalist bunalımların ve emperyalist savaşların büyük yıkım ve acılarına yanıtı bir kez daha devrimler olacaktır. Dünyanın dört bir yanında ve elbette Türkiye'de de.”

Dünya ölçüsünde olayların hemen tüm cephelerde hızlanan son zamanlardaki seyri, bu değerlendirmeyi tümüyle doğrulamaktadır. Dünyayı saran ekonomik kriz yeni bir düzeyde derinleşmekte, emperyalist dünyanın iç ilişkilerinde anlaşmazlıklar ve gerilimler çoğalmakta, emperyalist saldırganlığa ve savaşlara sürekli yeni halkalar eklenmekte, dünya ölçüsünde sosyal sorunların ağırlaşmasına sosyal huzursuzlukların büyümesi eşlik etmekte, ve nihayet, proleter kitle hareketleri ve halk isyanları dalgası, en umulmadık toplumlar da dahil, bir

dizi ülke üzerinden kendini ortaya koymaktadır. Tüm bunlar girmiş bulunduğumuz tarihsel döneme ilişkin parti değerlendirmesinin önemini artırmakta, tüm partinin bu değerlendirme üzerinde daha dikkatle durmasını gerektirmektedir.

Ortadoğu'daki halk hareketleri üzerinden bir kez daha dikkat çekilen bu temel parti değerlendirmesinin asıl önemi, bunun parti çalışmamızın güncel sorunlarıyla bağlıdır. Daha açık bir ifadeyle, bu değerlendirmenin partinin tüm güncel çalışmasının temelini oluşturmasıdır. Konuya burada bir kez daha vurgulu biçimde dikkat çekmemizin nedeni de budur. Nitekim *III. Parti Kongresi Bildirisi* üzerinden yapılan da tamı tamına buydu. *Bildiri*'den yukarıya aktardığımız paragrafı, hemen devamında şu sözler izlemekte idi:

“Bu tespit partimizin tüm mücadele, çalışma ve örgütlenme çabasının belirleyici ana eksenidir. Partimiz tüm güncel devrimci görev ve sorumluluklarına buradan bakmakta, geleceğin büyük mücadelelerine bu bakış açısı ile hazırlanmaktadır. Her biçimi ile burjuva gericiğinin Türkiye toplumunu boğucu bir kuşatma altında tutması güncel olgusu geçici olmaya mahkumdur. Kapitalizmin onulmaz çelişkileri karşı konulmaz bir biçimde Türkiye işçi sınıfını ve emekçilerini bir kez daha devrimci sınıf mücadelesi alanına yöneltecektir. TKİP bu bilinçle, bundan beslenen bir devrimci güven ve iyimserlikle hareket etmekte, tüm güncel çabasını bu süreci hızlandırmaya yoğunlaştırmakta, bunu ise şaşmaz bir biçimde proletarya devrimi hedefine bağlamaktadır.”

Sorunları proletarya devrimi perspektifi içinde, bu hedefe sıkı sıkıya bağlı olarak ele almak, partimizin ayırdedici özelliklerinden biri olageldi. Biz daha hareketimizin çıkışından itibaren her türden güncel sorunu ve taktik görevi, ideolojik-ilkesel esaslar ışığında ve stratejik hedeflerle kopmaz bağı içinde ele almayı istisna kabul etmez bir tarz haline getirdik. Dönemin tüm zorluklarına ve soldaki genel tasfiyeci sürüklenmeye rağmen yönümüzü ve tutarlılığımızı korumayı temelde tam da buna borçluyuz.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Fakat *III. Parti Kongresi Bildirisi* üzerinden yukarıya aktarılan ele alışıta sorun, her zaman için geçerli olması gereken ideolojik ve ilkesel tutum ve tutarlılığın ötesindedir. Burada sözkonusu olan daha özel bir durum, girilmiş bulunan tarihsel döneme ilişkin somut bir değerlendirmedir. Bu değerlendirme devrime hazırlanmak genel sorununu güncelleştirmekte, ona daha somut ve daha güncel bir anlam kazandırmaktadır. Bundan böyle bütün sorunlara yaklaşmakta olan yeni bir devrimler döneminin gerekleri ve ihtiyaçları üzerinden bakmaktır burada sözkonusu olan. Partinin güncel çalışmasının şaşmaz biçimde bağlanacağı hedef, dolayısıyla parti çalışmasının tüm alanlarını ve tüm yönlerini belirleyen ana eksen, bundan böyle artık budur. Bu çerçevede konunun tüm partide bu gözle ele alınıp tartışılması, bunun süreklileştirilmesi ve derinlemesine sindirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Temel alanlara paralel bir yüklenme

Döneme ilişkin bu değerlendirme ve tespitleri, partimizin önüne kapsamlı görev ve sorumluluklar koymaktadır. Özellikle II. Kongre'den bu yana gündeme getirilen ve büyük bir ısrarla hayata geçirilmeye çalışılan müdahaleler ile yeni döneme hazırlık görevlerinin çıkışması, baştan itibaren sahip olunan bu açık devrimci bilincin doğal sonucudur. Ancak dünya çapındaki gelişmeler bizi daha hızlı bir hazırlık konusunda uyarmakta, yaşananlar bir yandan partiyi doğrularken, öte yandan bize partiyi her açıdan güçlendirmenin hayati önemi noktasında paha biçilmez dersler sunmaktadır.

Önümüzdeki dönem parti çalışmasının ana eksenini, yetersizlik alanlarına özel bir yüklenme ve her alanda niteliği güçlendirme oluşturmaktadır. Bu yüklenme içeriği itibariyle II. Kongre'den bu yana devam eden müdahalenin yeni bir düzeyde devamı olmakla birlikte, onun aşılması ve kalıcı sonuçlara ulaşılması hedefini taşımaktadır.

Bu hedefe ulaşabilmek açısından partimiz geline yerde önemli bir birikim, deneyim ve kazanımlara sahiptir. Bunlara dayanarak, çözücü olanın öncelikli olduğu, öncelikli olanda alınan yol üzerinden bütün temel alanlara paralel bir müdahalenin gerçekleşeceği bir süreci örgütlemek görevi durmaktadır önümüzde.

Partide ideolojik düzeyi yükseltme ihtiyacı

Partide ideolojik donanım sorunu hızla çözülmesi gereken bir sorun olarak durmaktadır önümüzde. Bugün partide, parti örgütünün tüm kademelerini kesen ciddi bir ideolojik donanım yetersizliği sorunu vardır. Kadrolarımızın büyük bir bölümü gençtir ve marksist dünya görüşünün esasları konusunda asgari bir eğitimden yoksundur. Çalışmamızın yoğunluğu, temposu, görevlerin kapsamı ve ağırlığına kıyasla belirgin kadro yetersizliği, bu zaafiyeti süreklileştirmekte, bu ise partimizin toplam çalışmasını zayıflatmakta, bununla da kalmayıp geleceğini de tehdit etmektedir. İdeolojik konumunu ve doğrultusunu partinin toplam kolektif kimliği, daha somut olarak da kadroları üzerinden güvenceye alamayan bir partinin

in yüklenme alanları

geleceği her zaman tartışmalı kalacaktır.

Partimiz sağlam bir marksist teorik temele, bu temel üzerinde yükselen bütünlüklü bir ideolojik çizgiye sahiptir. Öncelikli sorun alanlarımızdan biri, bu birikimin tüm örgüte maledilerek kolektif bir güce dönüştürülebilmesidir. Bunun üzerinde daha önce değişik vesilelerle, ama özellikle de partinin 7. Mücadele Yılı'nı konu alan değerlendirmede tüm açıklığıyla durulmaktadır:

“... Bir partinin ideolojik birikimi ve gücü, onun toplamı üzerinden yansıyabilmelidir. Bu ise onun kadrolara maledilebilmesi ölçüsünde olanaklıdır. Oysa halihazırda partinin en zayıf yanlarından biri budur ve bu zayıflık, partinin toplam çalışmasını ve gelişmesini belirgin biçimde frenlemektedir. Planlı önlemlerle ve sistemli yüklenmelerle giderilemediği takdirde, halihazırda zaten olduğu gibi, partinin çalışma ve mücadele kapasitesini zayıflatmakla kalmaz, güçlüklerin artması ve koşulların ağırlaşması ölçüsünde partinin birliğini de zaafa uğratabilecek potansiyel bir zayıflık etkeni haline gelir.” (*Güne Yüklenmek ve Geleceğe Hazırlanmak!*, **Parti Değerlendirmeleri - 2**, s.361-362)

Bu sorunu asgari sınırlar içinde olsun çözebilmek, yalnızca partimizin ve siyasal faaliyetimizin geleceği açısından değil, içine girilen yeni dönemin ihtiyaçlarına yanıt verebilmek için de hayati önemdedir. Buradaki sorun alanımız, partimizin çizgisinin, bu çizginin yön verdiği politik ve örgütsel yaklaşımlarının kadrolar tarafından genel olarak bilinip bilinmemesi sorunu değildir. Sorunumuz, bu çizginin üstünde yükseldiği marksist temelin, o temele gücünü veren diyalektik yönemselliğin kavranmasında ve içselleştirilmesinde yaşanan zayıflıktır. Bu zayıflığın aşılması, partimizin çizgisinin tam olarak anlaşılmasının, onun pratik yaşamda gereğince üretilmesinin temel bir koşuludur.

Saflarımızdaki ideolojik donanım zaaflığı, faaliyet kapasitemizi sınırlayan ve niteliğini düşüren en önemli faktörlerden biridir. Sınıf mücadelesinin mevcut düzeyi ve partimizin kadro yapısıyla ilişkili olan bu zayıflık alanı çok özel bir yönelimle altedilmek zorundadır. Bu yapılmadan bugünkünden daha başarılı bir faaliyet kapasitesi ortaya koymak elbette mümkündür. Fakat bizim ihtiyacımız olan ve hedeflenen “bugünkünden daha iyisini yapmak” değil, politik ve örgütsel olarak çok yönlü bir sıçramayı gerçekleştirmektir.

Mevcut ideolojik birikimin ve buna kaynaklık eden marksist yöntemsellüğün kolektif bir bilince dönüştürülmesinin başarılması, dönemsel planlamamızın en önemli halkası ve diğer alanlardaki gelişimin önünü açacak itici dinamiğidir. Bu alanda sağlanacak başarı, politik önderlik düzeyinin yükseltilmesinden sınıf çalışmasında kalıcı mevziler yaratmaya, devrimci örgütün inşasından kadrolaşmaya kadar diğer yüklenme alanlarımızı doğrudan etkileyecektir.

Parti bir süredir bu sorunun çözümüne yönelik yeni tedbirlere ve uygulamalara başvurmaktadır ve sorunu bu kez asgari sınırlar içinde olsun çözme kararıyla içindedir. İlk uygulamalar, bu doğrultuda ısrar edilirse sorunun çözümünün giderek kolaylaşacağını da göstermektedir. Ancak bu merkezi çabaların önemi ve işlevi ne olursa olsun, kadroların özel çabası ve yönelimi olmadan

başarıya ulaşma şansı yoktur. Kadrolarımız kendilerini ideolojik-teorik olarak geliştirme sorununu faaliyetimiz temel bir parçası ve ilerletici ögesi olarak ele almadan, bunu devrime ve partiye karşı temel bir sorumluluk olarak kabul etmeden, bu alanda anlamlı bir başarı elde edilemez.

“Devrimci örgüt yaşamsaldır!”

“Devrimci örgüt yaşamsaldır!” tespiti II. Parti Kongresi’nin en önemli değerlendirmesidir. Bu, solda ortaya çıkan tasfiyeci dalgaya karşı sert bir uyarı olmakla birlikte, aynı zamanda içe dönük olarak da, zayıflayan örgütsel yapının yeniden inşasının da parolasıydı. III. Kongre’den itibaren bu alanda önemli bir mesafe katedildi. Geleneksel devrimci-demokrat grupların neredeyse istisnasız olarak devrimci örgüt sorununda irade ve iddialarını yitirdiği bir süreçte katedilen bu mesafe kendi içerisinde büyük bir anlam ve önem taşıyor. Bugünün Türkiye’inde gerçek manada bir devrimci yeraltı örgütüne, bu örgüte dayalı kesintisiz bir faaliyete, bunun gerektirdiği ideolojik, örgütsel ve teknik donanımına sahip tek hareket TKİP’dir.

Bu elbette partimizin hala da bu açıdan önemli kusurları bulunduğu gerçeğini değiştirmemektedir. Bugün bu alana yönelik müdahalenin temel önceliği, II. Kongre’den bu yana yapılan müdahalelerle alınan sonuçları kalıcılaştırmak ve örgütsel istikrarı güvenceye almaktır. Politik önderliğe dayalı bir çalışma tarzı üzerinden illegal devrimci temeli güçlendirmek, örgütsel disiplini pekiştirmek ve kurallı yaşamı oturtmak, kadro sorununun nitel ve nicel boyutlarında mesafe almak, örgüt içi yaşamı geliştirip zenginleştirmek, parti yaşamını ve çalışmasını toplamında yeni bir düzeyde devrimciileştirmek vb. bunu tamamlamaktadır.

Kadro sorununun belirleyici önemi

"Elbette kadrolaşma sorunu kendi başına konulamaz. Bu, temelde doğru bir ideolojik-siyasal çizgi, yetkin ve başarılı bir önderlik, doğru bir çalışma tarzı ve nihayet devrimci bir iç örgütsel yaşam sorunudur. Kadro sorunu ancak tüm bunların organik bütünlüğü içinde gerçek anlamını, dolayısıyla başarılı ve kalıcı çözümünü bulabilir. Bu böyle olmakla birlikte yine de, tüm bu temel faktörlerin kalıcı gelişiminin ve başarılı bir uyumunun gelip kadro sorununun özel bir tarzda ele alınmasında düğümlendiği gelişme aşamaları da vardır ki, hareketimizin bugünkü durumu tam da budur. Kadrolar sorununda muhtemel bir çözümsüzlük, bir ideolojik-politik çizginin tüm gücünü boşa çıkararak, bir yönünde güç, diğer yanda direnç üretilmesiyle mümkündür."

belirlenmiş görev ve hedefleri kağıt üstünde bırakabilir; ve nihayet örgüt yaşamında ve pratik çalışmada bir tarzı tutturabilmeyi zora sokabilir, hatta tümüyle olanaksız kılabilir.” (*EKİM 3. Genel Konferansı: Siyasal ve Örgütsel Değerlendirmeler*, s.170)

EKİM 3. Genel Konferansı'nın bu değerlendirmesi, ana vurgusu üzerinden bugüne de ışık tutmaktadır. Elbette söz konusu olan kadrosal yetersizliklerden kaynaklı olarak çizgimizin, onun yön verdiği siyasal faaliyetin, yapılan örgütsel müdahalelerin, oturtulmaya çalışılan tarzın boşa çıkması değildir. Fakat kadrosal yetersizliklerimiz tüm bu alanlarda gelişmeyi sınırlandırmaktadır.

Parti uzun zamandır, ama özellikle 2007’de gerçekleşen II. Parti Kongresi’nden bu yana, siyasal faaliyetin temeli olan bu alanlara paralel bir yüklenme gerçekleştirmekte ve bu doğrultuda belli bir mesafe almış bulunmaktadır. Fakat bu başarının kadrolaşma alanındaki sonuçları fazlasıyla yetersiz kalmıştır. Bu yetersizlikte sözkonusu başarının mevcut sınırlarının rolü olmakla birlikte, asıl neden bu sınırlılığ ı da koşullandıran “mevcut kadro sorunumuzun” bizzat kendisidir.

Hareketimiz bir kez daha, *“tüm bu temel faktörlerin kalıcı gelişiminin ve başarılı bir uyumunun gelip kadro sorununun özel bir tarzda ele alınmasında düğümlendiği”* yeni bir gelişme aşaması içerisinde. EKİM 3. Genel Konferansı’nı izleyen dönemde bu tespit doğrultusunda yapılan müdahaleler bizi parti düzeyine taşımada önemli bir rol oynamıştır. Bugün sağlanacak başarı ise, artık ideolojik çizgisini program düzeyine çıkarmış, güçlü bir faaliyet kapasitesine sahip, sınıf çalışmasında belli bir yol katetmiş, oturmuş bir kimliği ve

değerleri olan bir parti olarak bizi, yeni dönemin görev ve hedeflerinin gerçekleştirilmesinde farklı bir düzeye sıçratacaktır.

Yeterli sayıda nitelikli kadrodan yoksunluk bütün alanlarımızı kesen bir sorun durumundadır. Bu sorunda yol almadan diğer sorun alanlarımızda kalıcı çözümler üretemeyiz. Diğer bütün sorunlar gibi bu sorunun da çözümünün sihirli bir reçetesi yoktur. Fakat önemle hatırlanması gereken, bugünün şartlarında, olağan siyasal-örgütsel faaliyetimizin kendi başına kadrolaşmak için hiçbir şekilde yeterli olmayacağıdır. Çok yönlü bir eğitimi, elimizdeki insan malzemesinin her türlü gelişim sorunu ile ayrıntılı bir ilgilenmeyi, sorun ve yetersizlik alanlarına sistemli bir müdahaleyi temel almayan her çalışma, kadrosal alanda kısır kalmaya mahkumdur. Bizim de bugün gereğince başaramadığımız ne yazık ki budur. Bu başaramadığı sürece, kadrolaşma sorunumuz genel siyasal çalışmanın ve örgütsel yaşamın kendiliğinden sürecine endekslenecek ve kısır döngümüz en azından günün şartlarında aşılamayacaktır.

“ İdeolojik donanım sorununu asgari sınırlar içinde olsun çözebilmek, yalnızca partimizin ve siyasal faaliyetimizin geleceği açısından değil, içine girilen yeni dönemin ihtiyaçlarına yanıt verebilmek için de hayati önemdedir. ”

Kadrolaşma sorununda mesafe almaya kilitlenen bir bakış tüm örgütte hakim kılmak, gerektiğinde diğer birçok şeyi bu önceliğe tabi hale getirmek, her alan için somut, kısa ve orta vadeli kadrolaşma hedefleri belirleyip, bu hedeflere ulaşmak için çok yönlü bir pratik çabayı siyasal faaliyetimizin en önemli unsuru kabul etmek, böylesi bir anlayış içerisinde mevcut kadroların niteliğini yükseltmek doğrultusunda etkin bir çaba sergilemek durumundayız.

Sınıf çalışmasının güncel sorunları

Son dönemde katettiği önemli mesafeye rağmen sınıf çalışmamız, sınıf hareketinin mevcut önderlik boşluğunu doldurma gücünden henüz fazlasıyla uzaktır. Oysa yaşadığı kıpırdanmalara rağmen içinde bulunduğu cendereyi bir türlü kıramayan sınıf hareketinin buna şiddetle ihtiyacı vardır.

Kapsamlı yapısal sorunlarla boğuştuğu düşünüldüğünde, “devrimci önderlik boşluğu”nun doldurulmasının işçi hareketini içinde bulunduğu durumdan kendi başına çekip çıkaramayacağı açıktır. Dahası bu sorunun temel kaynaklarından biri de hareketin mevcut düzeyinin kendisidir. Fakat gene de altan alta biriken mücadele dinamiklerinin bu yapısal sorunları aşmayı kolaylaştıracak bir zemine dönüşmemesinde “devrimci önderlik boşluğu”nun önemli bir rolü vardır.

Sınıf içerisinde sağlam mevziler yaratamadığımız sürece önderlik ihtiyacına yanıt vermede yetersiz kalmamız da kaçınılmazdır. Sınıfa yönelik çalışmamız artık genel bir etki bırakmanın ötesine geçmeli, partiye sınıf içinde somut ve kalıcı mevziler kazandırmalıdır. Hedefli fabrikalar ve bunların çok yönlü kuşatılması, tam da bu sonucu elde edebilmek için önemlidir. Sınıf içinde kalıcı mevziler elde etmek sorunu, öte yandan, binbir emekle yarattığımız bazı mevzileri elde tutamama zaafiyetine bir vurguyu da içermektedir. Son bir yılın deneyimleri bu açıdan fazlası ile öğreticidir ve parti bunlardan gerekli dersleri çıkarmakla yükümlüdür.

Hareketin birleşik bir karakterden uzak parçalı ve dağınık yapısı, bilinç ve örgütlenme alanındaki mevcut geriliği düşünüldüğünde, kalıcı mevziler ancak seçilmiş alanlara çok yönlü olarak yoğunlaşan bir çalışmanın ürünü olarak kazanılabilir. Bu kuşkusuz partinin uzun yılları bulan bir temel politikasıdır, fakat yazık ki hala da yeterince doğru ele alınamayan bir sorun alanıdır. Gerekli olan, öncelikle hedef fabrikaları doğru bir değerlendirme ve isabetli bir tercihle seçmek, ardından bu fabrikalara içerden konumlanmanın yolunu bulmaktır. Elbette hedef fabrikayı tüm cephelerden kuşatmak, eldeki tüm olanaklarla buraya yoğunlaşmak, ne edip edip sonuç almak şaşmaz hedefi ile birlikte.

Mevcut çalışmamız, seçilmiş alanlara yoğunlaşan bir tarzı oturtmada hala da zorlanmaktadır. Bu zorlanmada, öteki şeyler yanında, sınıf mücadelesinin genel görevlerini sınırlı güç ve imkanlarla omuzlama istek ve sorumluluğunun yol açtığı “dağılma” özel bir rol oynamaktadır. Sınıf hareketine kapsamlı bir müdahalenin sahip olunan belli mevziler üzerinden yapılabileceğini, dolayısıyla en önemli önceliğin bu mevzilerin yaratılması olduğunu bir an olsun akıldan çıkarmadan, politik faaliyetin gündelik yönetimine bu

bakışla yön vermeden, bu “dağılma” durumuna son vermek zordur.

Esas geliştirici ve birleştirici zemin olan sınıf mücadelesinin genel gündemlerine kayıtsız kalmamız elbette sözkonusu değildir. Mesele bu gündemlere müdahalenin seçilmiş alanlara yoğunlaşacak ve buralardan somut sonuçlar alacak bir içeriğe kavuşturulabilmesidir. Bu herşeyden önce genel gündemler ile fabrikaların iç gündemleri arasındaki

bağların doğru kurulmasıyla mümkündür. Fakat şu veya bu gündemi aşacak bir tarzda seçilmiş fabrikalar merkezli kesintisiz bir çalışma yürütülmeksizin, hedef fabrikalar bu açıdan bütün yönleri ile tanınmaksızın genel gündemlerin özgülleştirilmesi başarılamaz. Bölge, sektör ve fabrika düzeyinde özel hedeflere dayalı özel politikalar, bu politikalarla birleştirilen genel ve siyasal gündemleri işleyen çok yönlü bir propaganda-ajitasyon faaliyeti, işçilerin sosyal yaşam alanları da dahil olmak üzere çok yönlü kuşatılması vb., siyasal sınıf faaliyetimizde kilitlenilmesi gereken öncelikli halkadır.

Yeni olmayan bu önceliğin faaliyetimize gereğince yön verememesinde, gündelik faaliyetin örgütlenmesinde yapılan planlama hataları, güçlerin doğru konumlandırılmaması ve partinin dönemsel yöneliminin yeterince kavranamaması da önemli bir rol oynamaktadır.

Gerek sınıf çalışmasında şu ana kadar yarattığımız birikim, gerekse partide ideolojik-politik önderlik kapasitesini geliştirip güçlendirmek üzere gündemde olan müdahaleler düşünüldüğünde, partimiz fabrika temeline oturmuş bir siyasal faaliyet düzeyine ulaşmak için bugün her zamankinden daha uygun koşullara sahiptir.

Sınıf çalışmasının siyasal boyutuna ayrı bir önem vermek, bu çerçevede sınıf hareketine siyasal müdahalenin toplam sorunlarına eğilmek, sınıfa yönelik siyasal propaganda ve ajitasyonu güçlendirmek, fakat tüm bunları da özellikle hedef fabrikalar üzerinden yapmak, bir başka sorun alanımızdır. Bu, başından itibaren partimizin özel bir önem verdiği ve önemli bir deneyime sahip olduğu bir alandır. Sermayenin toplumu sürekli saflaşmaya ittiği ve böylece siyasal gelişmelere ilgisini artırdığı bir süreçte siyasal propagandanın ayrı bir önemi vardır. Sınıfa doğru ve amaca uygun bir dille seslenmeyi başarabilmenin, siyasal ajitasyonu sosyalist

propaganda dili ile başarıyla birleştirebilmenin, özellikle fabrika bültenleri ve bildirileri üzerinden bunu yapabilmenin önemine de bu vesileyle değinmiş olalım.

Sendikal çalışmayı ve muhalefeti önemsemek, bu çerçevede fabrika eksenli çalışmamızın yarattığı güç, olanak ve prestije de dayanarak sendika bürokrasisinin karşısına giderek daha etkin bir taraf olarak çıkmak, bir başka önemli sorun ve görev alanıdır. Bu kapsamda sendikal bürokrasiye karşı ilkeli, etkili ve kesintisiz bir mücadeleyi özellikle önemsemeliyiz. Bu alandaki yeni deneyimlerimiz üzerinde önemle durulmalı, çıkarılabilecek sonuçlar partinin toplamına sunulmalıdır.

Çalışma ve direniş deneyimlerimizin sistemli bir biçimde toparlanması ve düzenli olarak partinin toplamına sunulması, bir başka temel önemde ihtiyaç ve sorun alanıdır. Zira halihazırda bu gereğince yapılmamaktadır. Böyle olunca da parti bizzat kendi özdeneyimlerinden öğrenememektedir, bunların bir kısmı çok önemli ve öğretici olduğu halde. Sınıf çalışmasında deneyim yetersizliği parti raporlarında da en çok dile getirilen konulardan biridir. Bu böyle olduğuna göre, bunun üzerinde daha bir önemle durmak da yerel parti örgütlerinin görevidir.

Siyasal kapasite ve çalışma temposu

Süreçleri güçlü yorumlayan, kitlelerin içinde bulunduğu durumu doğru tespit eden, bunlar üzerinden imkanları iyi gören, ancak buradan somut politikalar üretmekte zorlanan devrimci sınıf faaliyetimiz, sınırlılıklarını süreç içinde aştı. Bugün somut politikalar ışığında sınıf merkezli yaygın bir kitle çalışması örgütlüyoruz. Ama yürüttüğümüz faaliyetin düzeyi ve temposu göz önüne alındığında, elde edilen sonuçların sınırlı kaldığı da bir gerçektir.

Bunun temel nedeni kitle hareketinin mevcut durumu olsa da, süregiden kitle çalışmamız belli bir düzeye ulaşmış ve bir eşiğe gelip dayanmış bulunmaktadır. Bu eşiğin esas olarak niteliksel bir değişimle aşılabileceği, bu niteliksel değişimin ise, sınıf zeminine daha kuvvetli oturmak başta olmak üzere, kadroların ideolojik düzeyinin geliştirilmesinden örgütün oturtulmasına ve daha geniş kadrosal olanakların yaratılmasına kadar yukarıda işlenen başlıklarda yol almakla sağlanabileceği, son dönemki yüklenmelerimizin, özellikle de ayları bulan son kampanyamızın sonuçları üzerinden açık biçimde görülebilmektedir.

Önümüzdeki dönem boyunca parti bu alanlara yoğunlaşacaktır. Bu yoğunlaşma genel siyasal faaliyetimizde nispi bir daralmaya yolaçabilir. Fakat bu durum sözkonusu hedefler doğrultusunda alınacak mesafeyle birlikte fazlasıyla telafi edilebilecektir.

Partimiz parti inşa süreci de dahil edildiğinde 23 mücadele yılını geride bırakmak üzeredir. Bu 23 yıl, elverişsiz nesnel koşullara rağmen partili kimliğin kazanılmasında temel önemde adımların atıldığı, birçok zorluğun aşıldığı, ağır da olsa önemli bir gelişimin yaşandığı bir zaman dilimi olmuştur. Önemli imkanlar sunmaya başlayan yeni dönem doğal olarak partimizin gelişip büyümesi için de uygun bir zemin anlamına gelmektedir. Kuşkusuz bu kendiliğinden olmayacaktır. Herşey partinin planlı ve yöntemli bir biçimde yapacağı müdahalelere, bunların yaratacağı verimli sonuçlara sıkı sıkıya bağlı olacaktır.

Parti bugünden 25. Yıla uzanan zaman dilimini ayrıntılı olarak planlamış, öncelik ve müdahale alanlarını saptamış durumdadır. Bu planlamaların hayata geçirilmesinde sağlanacak başarı, partinin 25. Yılında yeni bir politik atılım yapmasının da koşullarını oluşturacaktır.

(Ekim, Başyazı, Sayı 275, Eylül 2011)

Partinin düşünen önderleri ve savaşan neferleri önünde saygıyla eğiliyoruz...

Ümit Altıntaş: Partinin sarsılmaz dava adamı

Her dem sevdalı
Ve her an ayaklanmaya hazır
Bir yorulmaz yüreği
Ümit yoldaşın yüreği
Sesinde yıldızlar terleyen
Bir çatal yürek
Zifiri mavi
Gözbebekleri
İki sıcak,
İki güneş damlası
Tanyerinin namlusuna sürülmüş
İki dal mermi...
Genç önderiydi Parti'nin
Kavganın güleç yüzü militanı
Öfkesi
alının altında
erimiş metaldan bir okyanustu
ve bir yanardağın derinliklerinden
gelirdi
kahkahaları
Aykırı çiçeklere benzerdi sonra
Kayanın yüzünde açan
İnatçı,
Direngen
Bir top ateş diken kim zaman
Kimi zaman bir tutam çiğdem
Ve en çok da
Bir kızılca karanfildir o şimdi
Zafer çelengini süsleyen

Cüret ettik, başardık!

“Devrimcilik bir yıkma ve yeniden kurma diyalektiğidir. Biz 1987’de siyasal mücadele alanına çıktık. Yüzümüzü esasta düzene dönmüş olmakla birlikte, duruşumuz küçük-burjuva devrimciliğini aşmaya ve yıkmaya dönüktü. Ona yönelik eleştirimiz, onun tarihsel bir ara dönemin ürünü olarak neden bittiğinin ilanıydı. Yıkıcı bir eleştiri olarak bunun bir değeri vardı; ama partiye kadar daha ileri bir devrimciliğin, sınıf devrimciliğinin üretilebileceği bir iddiydi, buna dönük bir cüretti.

On yıllık süreç içinde cüret ettik ve başardık. Geldiğimiz yer, yıkmayla yeniden yaratma arasındaki o ilişkinin şimdi yüzünü tümüyle ve gerçek kapsamıyla düzene dönmesi gereken yerdir. Şimdi bütün değerlendirmelerimizdeki düzene dönük yan gerçek maddi temellerine kavuştu ve bundan böyle bunun üzerinden anlam bulacaktır. Buradan bakıldığında, yeni girdiğimiz partili mücadele evresi, düzeni yıkacak maddi güçleri bulmanın, pratiğini gerçekleştirmenin ve önceki deneyimleri de dikkate alarak bu topraklarda sosyalizmi yeniden yapılandırmanın cüretidir.

Partiyi kazandık! Gerçekte geleceğimizi, gözbebeğimiz gibi korumamız gereken temel bir tarihsel aracı kazandık. Üzerine artık tereddütsüz öleceğimiz bir davayı kazandık. Artık tereddütsüz öleceğiz! Çünkü parti öncesindeki bütün birikim güvenceden yoksundu. Parti inşa süreci hep bir biçimde attığımız adımların sallantılı olduğu,

güvenceli olmadığı adımlardı. Şimdi tereddütsüz öleceğiz! Çünkü parti, her ne olursa olsun, bundan sonra bu birikimin yok edilemeyeceğinin maddi bir karşılığıdır.

Partiyi kazandık! Önümüzde sınıfı partiye kazanma, parti ve sınıfa dayanarak devrimi kazanma sorumluluğu var!

Şan olsun partimize, Türkiye Komünist İşçi Partisi’ne!”

Ümit Altıntaş / Tuna

BDSP “Ulucanlar’ın On Yıldızı’nı” anacak

BDSP, 26 Eylül 1999’da Ulucanlar Hapishanesi’nde gerçekleştirilen kanlı katliamın ve bu katliam karşısında örülen görkemli direnişin 12. yılında, şehit düşen “On Yıldız’ı” İstanbul’da gerçekleştireceği etkinlikte anacak.

Anma etkinliği, Ulucanlar’da şehit düşen on yiğit devrimciden biri olan **Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) MK Üyesi Ümit Altıntaş**’ın Karacaahmet Mezarlığı’nda bulunan mezarı başında 25 Eylül Pazar günü gerçekleştirilecek.

Saat 12.00’de Karacaahmet Mezarlığı Merkez Camii önünde kitlenin toplanmasıyla başlayacak olan etkinlikte, Ümit Altıntaş şahsında Ulucanlar şehitleri ve devrim şehitleri anılacak ve katliamcı devletten hesap sorma çağrısı yükseltilecek.

BDSP, tüm devrimci ve ilerici güçleri anma etkinliğine katılarak “Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir!” şiarını birlikte haykırmaya çağırıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Habip Gül: Partinin komünist işçi önderi

Bir civan yığitti Habip,
Yaşamın alnında uzayan
Kalabalık bir çizgi
Kararlı, derin...
Ve cengaver bir proleter
Köpüğünde
O şarabi düşlerin
Çakır gülüşü
Karakoçan göklerinden damıtılmış
Ferah bir türkü
Öylesine berrak,
Coşkun,
Sevecen...
Ekim’in saçlarında
Kumral bir rüzgardı esen
Munzur eteklerinden

Ve özgürlük
Saf,
Tortusuz...
Parti’nin bayrağında
Dalga dalga büyüyen
Tamıktır hücreler,
İşkence tezgahları
Asla eğilmemişti başı
De ki, çelikten yoğrulmuştu gövdesi
Habip yoldaşın
Atıldı en öne
Duvarlar
Demir kapılar tanık
Kor çelikten bir ırmak gibi aktı
Ateşinde kavganın

“İnancın olduğu yerde zulmün hükmü yoktur!”

“Ben tercihini yapmış bir işçi devrimcisiyim, bir komünistim. Bu kokuşmuş düzen ve çürümüş devlet karşısında mevzilenmiş savaşıyorum. Bizim savaşımlarımız, bilimsel temellere dayanıyor ve gücünü, tarihsel haklılığını bu bilimsel nesnellikten alıyor.”

“Benim savunmamda yer alan ve iddianamede de altı çizilmiş olan “ÇÜRÜMÜŞ DÜZENİNİZİ VE KOKUŞMUŞ DEVLETİNİZİ YIKACAĞIZ” cümlesine gelince. Bu cümleyi, benim SOSYALİZM idealimi ve bu düzen karşısında konumlanışımı çok net olarak ifade ettiği için, bilinçlice kullandım. Ben örgütlü bir devrimciyim, bir komünistim. Nasıl ki sınıfsal konumunuz gereği, tarih siz yargıçlara, mesup olduğunuz sermaye sınıfının sömürü, soygun, zulüm ve vahşetine toplum nezdinde ‘meşruluk’ sağlama, işçi sınıfı ve emekçileri cezalar yoluyla yıldırıp boyun eğmeye zorlama görevi yüklemişse; aynı tarih bana da, sınıfsal konumunuz gereği, sizin de mensubu olduğunuz sermaye sınıfının saltanatını yıkmaya ve benim sınıfsal çıkar ve özlemlerimi ifade eden ‘SOSYALİZM’i ve ‘KOMÜNİZM’i kurma sorumluluğu yüklemiştir. İşte sizin düzeninizi ve devletinizi yıkmak, bu tarihsel sorumluluğum çerçevesindedir.

“Bugün artık daha güçlüyüz, çünkü özlemlerimizin kurmayı “PARTİMİZİN AYAK SESLERİ DAHA ŞİMDİDEN DUYULUYOR!”

Habip Gül / Tekoşin

Faşizm işçi sınıfının ontolojisine yönelik bir saldırıdır...

12 Eylül: Karşı-devrim devam ediyor / 2

Volkan Yaraşır

Uluslararası sermayenin yol haritası, sınıfa yönelik üçlü karşı devrimci saldırı ve etkileri

Finans kapital'in izleyeceği rota ya da uluslararası sermayenin yol haritası 1983'te imzalanan Washington Konsensüsü –uzlaşısı- adı verilen anlaşmayla çizildi.

Ne yazık ki bu rotanın anlaşılınması, yeterince kavranmaması, finans kapitalin topyekün saldırısına karşı önlem alınamamasına yol açtı.

Washington uzlaşısı hem finans kapitalin hem kapitalist devletin izleyeceği politikaları bütün açıklığıyla, hatta pervasızca dile getirmişti.

Uluslararası düzlemde ve Türkiye'de izlenen neo-liberal saldırılar bu uzlaşının belirlediği koşullarda realize oldu.

Uzlaşının ana yönelimlerine baktığımızda, daha 1980'lerin başında, 2000'li yıllarda hem Türkiye hem de uluslararası düzeyde radikal özelleştirme politikalarının rotasını tespit etmek mümkündür. Bahar Eylemleri'nin, Zonguldak Büyük Madenci Yürüyüşü'nün gerçekleştiği koşullarda bazı önlemler alınabilirdi. Sınıf hareketi ve sendikal hareket bu derecede ağır darbeler almazdı, bir düzeyde kazanımlarını koruyabilirdi. Ayrıca işçi sınıfı gerçekleştirdiği savunmayla sınıfın deklase olmasını, şekilsizleşmesini engelleyebilirdi, sendikal hareketin bürokratik bir kasta dönüşmesinin önü kesilebilirdi.

Yaşanan son derece konsantre ve rafine saldırıların işçi sınıfına yansması yıkıcı oldu. Finans kapital ve kapitalist devlet esas olarak sınıfın devrimci kimyasını bozmayı hedefledi. Çünkü kapitalist sistemde tek devrimci sınıf, tek yıkıcı güç, kolektif davranabilme ve kolektif aksiyon gerçekleştirebilme kabiliyeti olan sınıf, işçi sınıfıdır. Finans kapital bunu tarihsel deneyimlerinden öğrendiğinden dolayı, sınıfın her düzeyde bloke edilmesini, ontolojisinin bozulmasını ve hızla şekilsizleşmesini hedefledi. Böylece devrimci kimyası bozulan sınıfın, biat ve riayet etmesi, boyun eğmesi sağlanabilirdi. Saldırı bu yönde başlatıldı ve son derece soğukkanlı ve acımasızca hayata geçirildi.

Finans kapitalin saldırıları, üçlü karşı-devrimci bir kombinasyon şeklinde biçimlendi.

Birinci operasyon; sınıfın kimliğine ve bilincine yönelikti. Bilinç ve kimlikte deformasyonlar ve aşınmaların yaratılması amaçlandı. Bilincin her düzeyde kırılması ve dejenerasyonu yönünde hamleler yapıldı. Sınıfın zihinsel ve ruhsal yeteneklerinin köreltilmesi için sistematik programlar uygulandı.

Finans kapital sınıfın karakterinde aşınmaları sağladıkça ters orantılı bir şekilde hareket serbestliği, maksimum sömürü olanakları kazandı. İdeolojik hegemonyasını yaydı. Sınıf egemenliğini, yeni rıza mekanizmaları üreterek toplumsal egemenlik şeklinde kabul ettirdi.

Sınıfın kimliğine ve bilincine yönelik konsantre saldırılar, sınıfın şekilsizleşmesine ve birlik zeminini kaybetmesine yol açtı. Bireyciliği körükleyen dezenformasyon politikalarıyla, sınıf içinde rekabet ve hırs körüklendi ve sınıf hızla atomize oldu. Marx Alman İdeolojisi'nde sınıfın şekillenmesine ilişkin

İşçi sınıfı üst kimliğiyle bakmayı, olguları değerlendirmeyi bıraktığı an, sermayenin bütün saldırılarına maruz kalır. Bu noktada alt kimlikler sermayenin inisiyatif kurduğu, manipüle ettiği alanlar olduğundan, alt kimlikle hareket eden sınıf güçsüz, mecalsiz hatta sert koşullarda birbirinin düşmanı haline gelir.

şöyle bir vurgu yapar: “Tek tek bireyler, ancak başka bir sınıfa karşı ortak mücadele yürütmek zorunda oldukça, bir sınıf meydana getirebilirler; bunun dışında, rekabet içinde birbirinin düşmanıdır. . . ”

Bu gelişmelerin doğal yansımasıyla sınıfın örgütsel gücü dağıtıldı ve parçalandı. Sınıfın bilinç ve kimliğinde yaşadığı olağanüstü deformasyonun bazı somut yansımaları oldu. Yani bir anlamda “negatif” diyalektik işledi. Yani yaşanan süreç aynı zamanda sınıfın eylem ve örgütlenme kapasitesini zayıflattı. Çünkü sınıfın bilinç ve kimliğiyle onun eylem kapasitesi ve örgütlenme gücü arasında diyalektik bir bağ vardır. Eğer sınıfın bu diyalektik alanların birinde kırılma ve dejenerasyon yaşanması doğrudan başka alanlara yansımaya yol açar. Kısaca bilincin deforme olması peşi sıra kimliği zayıflatır. Bilincin deformasyonu ve kimliğin aşınması doğal olarak, sınıfın eylem gücünü etkiler ve örgütsel kapasitesini düşürür. Finans kapital sınıfın çok yönelimli ve birbirini besleyen kabiliyetlerini bozdu ve aşındırdı. Son derece bilinçli bir şekilde savaş stratejisi uyguladı. Devletin ideolojik aygıtlarını sistemli çalıştırdı. İdeolojik ve siyasal hegemonyasını kökleştirdi ve yaygınlaştırdı.

Bilinç ve kimlik, eylem ve örgütlenme arasındaki diyalektik sarmalın kırılması sınıfın farklı ve geri refleksler geliştirmesine yol açtı.

İşçi sınıfı olaylara, dünyaya kendi sınıf kimliğiyle bakmadı. İşçi olma üst kimliği dejenere oldu. Alt kimlikler öne çıktı. Sistem bu kimliklerin öne çıkmasını körükledi, ön açtı. İşçi sınıfı yaşadığı

cangılda bir savunma refleksi olarak alt kimliklerine sarıldı. Varoluşunu burada kurdu. Ama sermayenin bu kimlikleri kullanma kabiliyeti, sınıfın atomizasyonunu ve dejenerasyonunu beraberinde getirdi.

Sosyolojide objektif kimlik olarak tanımlanan alt kimlikler, bireyin etnik, dini, mezhebi, ırksal vb. yönlerini işaretler. Bir anlamda bireyin doğarken aldığı, “kazandığı” kimliklerdir.

Sosyolojide sübjektif kimlik olarak tanımlanan üst kimlik iradi olarak oluşturulur ve özneleşme sürecini işaretler. Kapitalist sistemde sınıfsal eksen bu kimliğin gerçek oluşma zeminidir. İşçi sınıfı bu kimliğiyle yani işçi olma kimliğiyle yaşamını kazanır ve sürdürür, yaşamsal duruş ve rolünü kavrar. Bu kimlik sınıf mücadelesi içinde edinilen bir kimliktir.

İşçi sınıfı üst kimliğiyle bakmayı, olguları değerlendirmeyi bıraktığı an, sermayenin bütün saldırılarına maruz kalır. Bu noktada alt kimlikler sermayenin inisiyatif kurduğu, manipüle ettiği alanlar olduğundan, alt kimlikle hareket eden sınıf güçsüz, mecalsiz hatta sert koşullarda birbirinin düşmanı haline gelir.

Sermayenin ikinci operasyonu sınıfın değersizleştirilmesi, şeyleştirilmesi ya da nesneleştirilmesidir.

Kapitalist üretim ilişkisi, doğasında sınıfın yabancılaşmasına yol açar. Önce kendine, yarattığı ürüne yabancılaşan işçi giderek bu yabancılaşmayı içselleştirir. Sermaye artı değer yaratma gücünü, kapasitesini bu yabancılaşma üzerinden rahatça

kurgular. İşçiyi bir nesne, basit bir emek gücü haline getirdikçe varoluşunun temeli olan sermaye birikimini sağlar.

Sermaye ekonomik, siyasi, ideolojik hegemonyasını sınıfı değersizleştirip, onu hiçleştirerek ya da bir nesneye çevirerek kurar.

Sermaye bu yönde son derece iyi programlanmış ve iyi hesaplanmış taktikler uygular. Örneğin; Wall-Mart'ta çalışan kadın kasiyerin iş saatinde tuvalete gitmesini engellemek için altına pet bağlatır. Böylece en temel insani ihtiyaç, işçiyi boyunduruk altına almanın, onu terbiye etmenin aracına dönüşür. Bunu sermaye bilinçli olarak yapar. Sınıfı aşağılama eğilimi olan bu tutum, esas olarak sınıfın kendine öz saygısını yitirmesini hedefler. Bugün birçok işyerinde artık olağan hale gelmiş üst arama tavrı da sınıfa yönelik açık bir aşağılama hareketidir. İşçiler işe giriş ve çıkışlarında, her sefer "hırsız" olmadıklarını kanıtlamaya çalışır. Ama muamele "sen potansiyel hırsız" demektir. Bu muameleye maruz kalan işçi tedirgin, tereddütlü ve kendinden emin değildir. Yine asgari ücret alan bir işçi (Türkiye işçi sınıfının %65'i asgari ücretle yaşamını sürdürmektedir) objektif olarak kendini değersiz hisseder. Bugün birçok araştırmaya göre açlık sınırı 750/800 TL'dir. Yoksulluk sınırı ise 2 bin 500 TL'ye yaklaştı. Böylesi bir ekonomik ortamda işçiye asgari ücret olarak 650 TL vermek onu alenen aşağılama ve hor görmektir. Her ne kadar bizler, asgari ücretin insanca bir ücret olması için talepler geliştiresek de, asgari ücret politikası başlı başına sınıfı değersizleştirme taktiğidir ve salt ekonomik değil, ideolojik ve varoluşsal temelleri bulunmaktadır.

Sermaye böylesi taktiklerle sınıfa kendisini hiç hissettirir. Kendini değersiz gören işçi salt ekonomik teröre değil, ideolojik teröre de maruz kalır.

İşçi sınıfı böylece sistematik değersizleştirme operasyonlarıyla karşı karşıyadır. İş yerlerinde artık olağanlaşan işleyiş sonucu (emir, hakaret, aşağılama ve farklı mobbing uygulamalarıyla) ruhsal ve duygusal bir teröre tabi tutulur.

Bütün bu uygulamalar özünde sınıfın devrimci gücünün kırılmasını, devrimci kimyasının bozulmasını hedefler. Kendini değersiz ve hiç hisseden bir işçi harekete geçmez. Nesneleşen bir işçi rıza gösterir, boyun eğer, riayet eder. Sınıf nesneler yığınınına dönüştürülerek, deklase edilir.

Buradan çıkan sonuç şudur, sınıfın onuru ekmekten daha da önemlidir. Bu anlamda 1917 Şubat devriminde garson ve hizmetçilerin şu talebi sarsıcıdır: "Bundan sonra bize sen değil, siz diye hitap edeceksiniz" Ayrıca DİSK kurucusu Lastik-İş Sendikası Başkanı Rıza Kuas'ın katkılarıyla 1969'da "üstünü aratma" eylemi, sınıfın değersizleştirilmesine, nesneleştirilmesine karşı muhteşem bir eylemdir. Bugün dahi bizlere yol göstermektedir.

Bu iki operasyonu sınıfın bir zümreye çevrilmesi, cemaatleştirilmesi izledi.

12 Eylül faşist darbesinden sonra radikal bir şekilde hayata geçirilen neo-liberal politikalar, 2000'lerin başlarında derinleştirildi. Yeni bir momente girildi. Uluslararası düzlemde hegemonya

“

12 Eylül faşist diktatörlüğü sınıfın devrimci kimyasını bozmayı, sınıfı köleleştirmeyi, bilinç ve kimliğini deforme etmeyi ve onu demoralize etmeyi amaçladı. Onun ontolojisine saldırdı. Faşizm sınıfın ontolojisine yönelik açık bir saldırıdır. Sermayenin maksimum tahakkümüdür.

”

krizi yaşayan ABD imparatorluk projesi olarak BOP'u devreye soktu. Uluslararası jeopolitikteki bu gelişmeler TC'yi etkiledi. TC, BOP'un model ülkesi olarak bölgede öne çıkarıldı. Model parti ise AKP'ydı. Bu süreç iç ve dış politikada bir dizi değişikliğe, altüst oluşa neden oldu. AKP'nin iktidara gelmesi bir transformasyonun önünü açtı. 12 Eylül'ün resmi ideolojisi olan Türk-İslam sentezine neo-liberal bir aş yapıldı. Neo-liberalizme meşruiyet kazandıran cemaatçi hayırsever kapitalizm inşa edilmeye başlandı. Kritik eşik ikinci AKP iktidarı dönemi oldu. Bu AKP yeni bir AKP'ydı. Yakın zamanda gerçekleşen referandum ve yerel seçimlerle AKP'nin üçüncü dönemine girildi. Bu süreç TC'nin hızlı transformasyonunun önünü açtı.

Yasama-yürütme-yargı sistematğinde özellikle yürütmenin belirleyiciliği arttı. Yürütme güçler ayrılığını ifade eden bir erkten öte, iktidarın son derece konsantre hale getirildiği bir yapıya dönüştü, yasama ve yargı da

bu konsantrasyona bağlı olarak yeniden şekillendirildi. Devletin yeniden yapılanmasını ifade eden bu operasyonlarla devlet bir yandan içeride hızla militarize olup, otoriter ve totaliter oluşumlara giderken, dışarıda bölgesel bir karşı devrim merkezi gibi biçimlenmeye başladı. Devlet daha konsantre bir faşist yapılanmaya dönüşüp, kendini "saklayıp" bir yandan içe çekildi, öte yandan sivil toplumu da devlet eliyle inşa ederek ya da fethederek, kendisini saklamanın aracına dönüştürdü. Böylece siyasal gericiğin gündelik hayata daha etkin müdahale etme olanakları çoğaldı. Küresel sermayenin ihtiyaçları ve

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fantey.org>

kapitalist entegrasyonun önündeki engellerin kaldırılması yönünde devlet yeniden işlevlendirildi.

Bu sürecin bir parçası olarak ayrıca devlet, "hayırsever kapitalizmin" inşasının en önemli unsuru olarak devreye girdi. Birinci AKP iktidarıyla cemaatçi-hayırsever kapitalizmin alt yapısı oluşturuldu. Bu durum paradoksi bir gelişmeyi işaretledi. Kapitalizm aslında cemaati parçalar ve bozar. Ne var ki sosyal devletin tasfiyesi ve radikal neo-liberal politikalar sonucu bir "sadaka toplumu" yaratıldı. Devlet-cemaat-birey ilişkisi inşa edildi. Kapitalist devlet cemaatleştirdi. Cemaat devletleştirdi. Kitlelerin sosyal devlet olmaktan kaynaklanan en temel hakları eğitim, sağlık, ulaşım vb. metalaştırıldı, gasp edildi. Kitleler yardıma muhtaç yığın haline getirildi. Muhtaçlar yığını sadaka toplumunun zeminini oluşturdu. Fakirlik, yoksulluk "kader" olurken, ona yardım bir "hayırseverlik" ve cennetin anahtarı olarak sunuldu. Yoksullar, hayırseverlik organizasyonlarıyla -bizzat bu organizasyonların bir kısmını devlet gerçekleştirdi- nesneler yığınınına dönüştürüldü, enkaz haline getirildi. İşçi sınıfı da bu gelişmelerin bir parçası oldu.

Sistem devletin ideolojik aygıtlarını devreye sokarak, yeni rıza mekanizmaları üretti. Hayırseverlik, rıza ve şükürle beslendi.

Sınıfa yönelik bu karşı-devrimci operasyonlar, son derece tehlikeli sonuçlar doğurabilir. En başta işçi sınıfı yeni bir zihniyet dünyası içinde, kaderine razı, koşulsuz kula dönüştürülebilir. Ayrıca yaşadığı bütün olumsuzlukları kanıksamış, atıl, düşünmeyen, boyun eğen, sessiz yığınlar haline getirilebilir. Yoksulluğun kader olarak algılanması yazının başında belirttiğimiz, neo-liberalizmin ideolojik saldırılarının (prütanizm) parçasıdır. Amaç; sınıfın köleleştirilmesi, nesneleştirilmesi, ruhunu ve mücadele gücünü kaybetmesidir. Ama sınıflar mücadelesi son derece yaratıcı, zengin ve en olumsuz koşullarda bile umudu ayaklandıran bir dinamiktir. Yaşanan kapitalist kriz ve yarattığı sonuçlar bunu bir kez daha ispatladı. Çeyrek asırlık karabasan küresel düzeyde paramparça oldu.

Hayat kendi zenginliğiyle yeniden ortaya çıktı. Sermayenin yarattığı cehennem, hegemonya hızla dağıldı. Sınıfsal antagonizmanın, kutuplaşmanın üstündeki "kadife karanlık" yok oldu. Emek sermaye çelişkisini örten, gizleyen tül parçalandı.

Kapitalist kriz uluslararası düzeyde yeni bir tarihsel momentin önünü açtı. Muazzam dinamikleri açığa çıkardı ve çıkarmaya devam ediyor.

Özetlersek, 12 Eylül faşist diktatörlüğü sınıfın devrimci kimyasını bozmayı, sınıfı köleleştirmeyi, bilinç ve kimliğini deforme etmeyi ve onu demoralize etmeyi amaçladı. Onun ontolojisine saldırdı. Faşizm sınıfın ontolojisine yönelik açık bir saldırıdır. Sermayenin maksimum tahakkümüdür. Karşı-devrimdir ve karşı-devrim hala sürmektedir.

Sınıfın ontolojisini yeniden kurmak işçi sınıfının yıkıcı gücünü açığa çıkarmakla mümkündür. Bu anlamda sınıfın yıkıcı gücünü açığa çıkaracak her çaba, onun devrimci kimyasını besleyecek her çalışma, bilinç ve kimliğini yeniden inşa edecek her faaliyet, moralini besleyecek her direniş ve her eylem 12 Eylül faşizmine ve kapitalizme vurulan bir darbe olacaktır.

12 Eylül faşizmi ve onun kurduğu düzenle ancak böyle hesaplaşılabilir.

Devrimin mayalandığı işçi havzalarında, fabrikalarda, atölyelerde, organize sanayi bölgelerinde, sınıfın öfkesini ve kinini örgütlediğimiz ve bu sisteme yönelttiğimiz oranda 12 Eylül faşizmiyle hesaplaşabilir ve geleceği kurabiliriz.

12 Eylül eylemlerle lanetlendi

12 Eylül askeri faşist darbesi ülkenin dört bir yanında protesto edildi.

Bursa’da provokasyon

Bursa’daki eyleme damgasını vuran, eylemlere yönelik son zamanlarda artan faşist saldırganlık ve provokasyona bir yenisinin daha eklenmesi oldu.

EMEP, ÖDP, BDP, ESP, Sosyalist Yeniden Parti Girişimi, EDP, 78’liler, Birleşik Metal-İş Sendikası, KESK, TÜMTİS, Petrol-İş tarafından örgütlenen ve BDSP, Partizan, DHF ve Dersimliler Derneği’nin destekçi olarak yer aldığı eylem için Fomara Meydanı’nda toplanılmaya başlandı. Bu sırada, sivil ve resmi çok sayıda polisin çevrede yoğun “güvenlik önlemleri” alması ve toplanma yerinin etrafında küçük gruplar halinde dolaşanları GBT’den geçirmesi dikkat çekti.

Kent Meydanı’na yapılan yürüyüşün başlamasından kısa bir süre sonra yolun karşı tarafında toplanan faşistler tarafından taşlar atılmaya başladı. Faşistlere müdahale edilmeye çalışıldı fakat polis tarafından bu girişim engellendi. Organize olmuş bir biçimde üç koldan gerçekleşen faşist saldırı altında yürüyüş devam etti. Faşist grup Kent Meydanı önünde de saldırılarına devam etti. Atılan taş ve şişeler nedeniyle yaralananlar oldu.

Kent Meydanı’nda gerginlik devam ederken basın açıklaması okundu. Açıklamada 12 Eylül bilançosu açıklandı ve sorumluların yargılanması istendi. 12 Eylül rejiminin bugünkü uygulamalarına da değinilen açıklamanın ardından devrim şehitlerinin ismi okunarak “Burada” diye haykırıldı.

Eskişehir

Emek ve Demokrasi Güçleri’nin örgütlediği eylem Hamamyolu Yediler Parkı’nda başladı. Yürüyüşün sonunda Adalar Migros önüne gelinerek basın açıklaması yapıldı.

DİSK İl Genel Sekreteri Yardımcısı Ünal Akkaya’nın okuduğu basın metninde AKP iktidarının darbeyle hesaplaşma ikiyezülülüğü teşhir edilerek darbe düzeninin sürdürücüsü olduğu söylendi. Eyleme BDSP de destek verdi.

Manisa

12 Eylül Manisa’da açılan utanç sergisi ve yapılan basın açıklaması ile lanetlendi.

Yapılan ilk etkinlik Manolya Meydanı’nda açılan “Utanç Sergisi”ydi. Sergide 12 Eylül’de yapılan katliamlar ve ülke içinde devam eden darbe rejiminin izleri aktarıldı. Emekçilerin 12 Eylül ile ilgili görüşlerini aktarmaları için resim sergisinin yanında kurulan standda bir anı defteri yerleştirildi.

ÖDP, TKP, Birleşik Metal-İş, Emekli Sen, KESK Şubeler Platformu, TMMOB İKK, Alevi Kültür Derneği ve Gençlik Muhalefeti üyelerinin öncülüğünde bir basın açıklaması yapıldı. 12 Eylül’ün hala tüm kurumlarıyla devam ettiği söylenerek AKP’nin darbecilerle hesaplaşmasının imkansız olduğu belirtildi.

Adana

Adana’da Barış Meclisi, kitle örgütleri, meslek odaları ve çeşitli sendikalar tarafından 11 Eylül günü barış eksenli bir miting gerçekleştirildi. “Barış için, kardeş kanı dökülmemesi için, demokratik Türkiye, demokratik bir anayasa için, 12 Eylül darbesinden, katliamlardan, işkencecilerden hesap sormak için”

çağrısıyla düzenlenen miting Adana Uğur Mumcu Parkı’nda yapıldı.

Mitingde Adana Barış Meclisi adına Güven Boğa, Adana Tabip Odası Başkanı Resmiye Kaya, Blok Adana vekili Murat Bozlak birer konuşma yaptı. Yapılan konuşmaların ana eksenli Kürt sorunu üzerinden barışçıl çözümlere dairdi. Bozlak ise Öcalan’ın özel misyonuna vurgu yaptı.

Ankara

Toros Sokak’tan Kolej Meydanı’na yürüyen kitle, 12 Eylül rejimi tarafından katledilen ilerici ve devrimcilerin fotoğraflarını taşıdı.

Mitinge ESP, EHP, SDP, ÖDP, SDH, Devrimci 78’liler Federasyonu’nun da aralarında bulunduğu birçok örgüt katıldı.

BDSP mitinge “Eylül karanlığını yırtacağız, yeni Ekim’ler yaratacağız” pankartı ve BDSP flamalarıyla katıldı. Genel olarak sönük bir atmosferde geçen mitingde komünistler coşkularıyla dikkat çektiler.

Saygı duruşuyla başlayan mitingde Ankara Emek ve Demokrasi Güçleri adına bir konuşmacı 12 Eylül’le hesaplaşılması ve darbecilerin yargılanması, Kürt sorununda inkar ve imha politikasına son verilmesi, YÖK, MGK gibi kurumların dağıtılması gerektiğini vurguladı. Konuşma, devrimci mücadeleye çağrı ile sona erdi. Yaklaşık 750 kişinin katıldığı eylem çekilen halaylarla son buldu.

Tuzluca

9 Eylül günü Tuzluca’da protesto yürüyüşü yapıldı. Süleyman Nazif İlköğretim Okulu’nun yanında toplanılarak Abidin Aktaş Sokağı boyunca yürüyüş gerçekleştirildi. Kitlenin Tuzluca Meydanı’na gelmesinin ardından basın açıklaması yapıldı.

31 yıl önce gerçekleştirilen 12 Eylül askeri faşist darbesindeki temel amacın neo-liberal politikaların hayata geçirilebilmesi ve işçi-emekçilerin örgütlülüklerinin dağıtılması olduğu vurgulandı. Basın açıklamasının ardından kitle Tuzluca’ın ara sokaklarında yürüyüşe devam etti. Yürüyüş 1 Mayıs Menekşe Erbay Parkı’nda sona erdi.

Aka-Der, BDSP, Kaldıraç ve Partizan tarafından örgütlenen eylemde “12 Eylül karanlığını örgütlü mücadeleyle yırtacağız” pankartı açıldı. <https://rantey.org>

İstanbul

İstanbul Kadıköy’de buluşan binlerce kişi 12 Eylül darbecilerinin yargılanmasını istedi. Tepe Nautilus önünde toplanan kitle Kadıköy İskele Meydanı’na yürüdü. 1 Eylül mitinginde sergilenen polis tacizi mitingte de devam etti. KESK binası önüne arama noktaları kuran emniyet, yürüyüşün başlamasından önce Tepe Nautilus önüne ilerleyen herkesi üst aramasından geçirdi. Polisin tutumu, arama noktalarından geçen birçok kişi tarafından tepkiyle karşılandı.

12 Eylül rejimi tarafından katledilen ilerici ve devrimcilerin fotoğraflarının taşındığı yürüyüşte askeri operasyonlara yönelik tepki de vardı.

Saygı duruşu ile başlayan program Tertip komitesi adına Tahsin Yeşildere’nin yaptığı açılış konuşmasıyla devam etti.

“Darbecilerin yargılanmasını istiyoruz!” sözleriyle konuşmasına başlayan Yeşildere “AKP ile hesaplaşmadan bu ülke halklarına ve emekçilerine demokrasi gelmez” dedi.

Sanatçı İlkay Akkaya da ezgileri ile mitinge destek verdi. Mitingde 78’liler Girişimi Başkanı Celalettin Can, Emek, Demokrasi ve Özgürlük Platformu adına Levent Tüzel ve Barış Anneleri İnisiyatifi adına birer konuşma gerçekleştirildi.

Yaklaşık 4000 kişinin katıldığı miting Agire Jiyan’ın sahne almasıyla sona erdi.

DİSK’ten 12 Eylül açıklaması

DİSK’e bağlı sendikaların üye ve yöneticileri 12 Eylül günü İstanbul’da Taksim Gezi Parkı’nda basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamayı okuyan DİSK Genel Sekreteri **Tayfun Görgün**, hesap sorulmayan 12 Eylül anlayışının demokrasi ve özgürlüklerin gelişmesinin önündeki en büyük engel olduğunu dile getirdi.

12 Eylül hukukunun anayasasıyla, çıkarılan yasaları ve oluşturulan kurumlarıyla bugün de yürürlükte olduğunu söyleyen Görgün, insan hakları ihlallerinden, Kürt sorunundaki çözümsüzlüğe, sendikal hak ihlallerinden, adalet duygusunun rencide edilmesine, basın yayın araçlarındaki sansürden, üniversitelerin baskı altında tutulmasına, şovenizmin yaygınlaşmasından militarizm övgüsüne... ve krizi hızlandıran ekonomik politikalara kadar bütün uygulamaların kökeninde 12 Eylül’de çizilen toplumu yeniden biçimlendirme projesinin olduğuna işaret etti.

Kayseri’de panel

Kayseri’de BDSP, DHF, ESP ve SDP 12 Eylül paneli gerçekleştirdi.

Saygı duruşu ile başlayan panelde platform sözcüsü Haydar Baran 12 Eylül karanlığının hala sürdüğünü belirtti. Tüm darbelerde olduğu gibi 12 Eylül faşist darbesinin de ABD emperyalizminin desteği ile gerçekleştirildiğini ifade etti. 12 Eylül öncesi süreçte değinen Baran konuşmasının son bölümünde 12 Eylül’ün hesabının sorulmasının önemi üzerinde durdu.

Panelde DHF, ESP ve SDP temsilcileri 12 Eylül karşı devriminin kapsam ve niteliğine ilişkin görüşlerini dile getirdiler. Panelin son bölümünde katılımcılar görüşlerini dile getirdiler. Son derece verimli geçen panel yaklaşık iki saat sürdü. Panele yaklaşık 30 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa – Eskişehir – Manisa –

Üniversite har(A)çlarına zam cambazlığı...

Sokağa, eyleme, mücadeleye!

Sağlık ve eğitim iki temel ihtiyaç alanı olarak yıllardır birbiri ile yarıştırlırcasına ticarileştirilirken, bu hizmetlere ulaşmak emekçiler için imkansızlaşmaktadır. Sağlık hizmeti bugün neredeyse kullanılamaz haldedir. ‘Herkes para kadar sağlık’ diyen sermaye devleti okulların kapılarını da sadece parası olana açmak istemektedir. Eğitim bir haktır. Bugün kapitalist düzende ise sermayenin çıkarları neyi gerektiriyorsa odur.

Sermayenin fütursuz lafazanı kalkıp da “Kriz bu sefer teğet bile geçmeyecek” derken, faturayı emekçilere sorunsuzca kesmiş olmanın rahatlığıyla konuşuyordu. Önümüzdeki süreçte de burjuvazi krizin faturasını hayatın her alanında emekçilerin sırtına yükleyecek, zaten yoksullaştırdığı milyarlarca insan için yaşamı daha da çekilmez hale getirecektir. Sermayeye büyük hizmetlerde bulunan hükümet **‘torba yasası’** ile şimdiden kolları sıvadı.

Sermaye uşakları yeni dönemin başlaması ile birlikte Uluslararası Yükseköğrenim Kongresi’nde (UYK) alınan kararlar doğrultusunda harekete geçti. Yükseköğretimin her alanında sınırsız bir ticarileştirme öngören hükümet UYK’da önerildiği biçimde bir cambazlığa imza attı. Haraçlara zam yapılmayacak diye açıklamalar yapılırken, çıkarılan bir kararname ile zamdan fazlasını yaptı. Harçlar otomatikman misliyle arttırıldı.

2009’da %500 zam yapmaya kalkan sermaye uşakları çizmeyi aştıklarını fark ederek daha sinsi bir çare olarak bir gizli zamda karar kılmışlardır. Peki bu zam nasıl gizlenmek isteniyor?

Ders tekrarı mı? Ancak parası olana!

Bakanlar Kurulu’nun 26 Ağustos 2011 tarihli kararında belirttiği düzenleme değişikliğine göre 3 kez ya da daha fazla tekrar edilen her ders için öğrenci sabit harcına ek olarak bir ödeme yapacaktır. Yani her ne sebeple olursa olsun bir dersi 2 kezden fazla alan bir öğrenci katlanarak artan biçimde daha fazla ödeyecektir. 4 yıllık bir fakültede okuyan bir öğrencinin harcı 5. yılında eski düzenlemede %50, 6 yılında ise %100 zamlanıyordu. Yeni düzenlemede öğrenim süresin uzamasa da bir derse 3. kez kayıt yapıldığında kredi başına düşen har(A)ç %150, 4. kez için %200, 5 ve daha fazlası için ise %300 olarak hesaplanacaktır. Üstelik öğrenim süresi dolduğunda ise bir dersin kredisi

ilk kayıtta %100, ikincide %200, üçüncüde %300, dördüncü ve sonraki kayıtlarda ise tam %400 zamlanacaktır. Tüm bunlarla beraber yeni uygulamada zamlar bir adım daha da ileri götürülmüş ve üniversite yönetiminin har(A)ç artırma yetkisi için öngörülen miktar %20’den %30’a çıkarılmıştır.

Eğitim değil soygun!

Şu an gelecek adına bir anlam ifade etmeyen üniversite diploması böylelikle büyük bir külfete dönüşmüştür. 180 TL olan bir har(A)cın İstanbul Üniversitesi’nden bir örnekte olduğu gibi 925 TL’ye çıkabildiği bu uygulama ile artık emekçi çocukları için zaten güç bela girebilecekleri üniversitelerin kapıları daha da kapanmış. Biraz da olsa gelecek hayali kurularak girilen üniversiteler bu haliyle mezuniyet sonrasında gençlik için yıllarca ödenecek borç ve bu borcun ağırlığı altında burjuvaziye haraç mezat satılacak emek gücü olmaktan başka bir anlam taşımamaktadır. Zaten geleceği elinden alınmış olan gençliğin yaşamı son har(A)çlarla birlikte tıpkı bir köle gibi ipotek altına alınmak istenmektedir.

Üniversitelerin kapılarını sermayeye kapatalım!

Sermayenin üniversiteler üzerindeki karanlık eli kaldırılmadığı sürece, eğitim emekçi çocukları için imkansızlaşacaktır. Açıktır ki, kriz içinde debelenen sistem kendisi ile birlikte insanlığı da yokoluşa sürüklerken dünyada çeşitli coğrafyalarda çakılan mücadele ateşlerini coğrafyamızdan büyütme güncel bir sorumluluktur. Har(A)çlara yapılan gizli zamma karşı vereceğimiz mücadelede toplumun geleceksizleştirilen diğer kesimlerinin desteği önemli olduğu gibi, gençlik adına kazanılacak her mevzi de mücadeleyi büyütmenin bir olanağıdır.

Geleceğimizi elimizden alan düzenin bu saldırısını engellemek için “eşit, parasız, bilimsel ve anadilde bir eğitim” talebini geniş yığınlar ile paylaşmalı ve gelecekleri için onları bu şiar altında mücadeleye çağırmalıyız.

Haydutların haraç düzenine son vermek ve eğitim hakkını kazanmak için mücadeleyi büyütelim.

Ekim Gençliği
15 Eylül 2011

“Başkaldırıyoruz!” davasında ilk duruşma

5 Ocak 2011’de ODTÜ’den AKP genel merkezine yürümek isteyen öğrencilere polis gaz bombası ve tazyikli suyla azgınca saldırmıştı. Saldırının ardından 117 üniversite öğrencisi hakkında “kamu malına zarar vermek, izinsiz toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenlemek ve polise mukavemet” suçlamalarıyla 10 yıla kadar hapis istemiyle dava açılmıştı.

Davanın ilk duruşması 13 Eylül günü Ankara Adliyesi’nde görüldü. Yaklaşık 60 öğrenci duruşmaya katılırken, birçok öğrenci kendisine tebligat yapılmadığı için duruşmaya gelemedi.

ÇHD’li avukatların da hazır bulunduğu duruşmada öğrencilere “Eyleme katıldın mı?”, “Polise taş attın mı?” gibi sorular yöneltildi. Avukatların emniyette ve savcılıkta hiçbir işlem yapılmadan 117 öğrenci hakkında açılan davanın usule aykırı olduğunu belirterek dosyanın iptal edilmesi talepleri ise

reddedildi. Şikayetçi polislerin de katıldığı duruşma tüm ifadelerin alınmasının ardından sona erdi.

Dosyada yargılanan ancak başka bir davadan tutuklu bulunan 8 öğrenci ise öğleden sonra mahkemeye çıkarıldı. Bir sonraki duruşma 13 Aralık tarihine ertelendi.

Duruşmanın hemen ardından adliye önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. “Başkaldırıyoruz!” pankartı açan üniversite öğrencileri “Biz mücadele alanlarında olduğumuz sürece AKP ve egemenler paralı eğitime geçit verilmeyeceğini, üniversitelerde sermayenin ve onların sözcülerinin at koşturamayacağını anlamalıdır” dediler.

Açıklamanın ardından Eğitim Sen adına da bir konuşma gerçekleştirildi.

Eyleme yaklaşık 100 öğrenci katıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

14 Eylül 2011 | Taksim

Gizli zamma tepki

Üniversite öğrencileri gizli harç zammına tepkilerini 14 Eylül günü Taksim’de gerçekleştirdikleri eylemlerle gösterdiler.

Genç-Sen’den eylem

Yüksek Öğrenim harçlarına yapılan gizli zamma karşı Genç-Sen üyeleri Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelerek çadır kurdular. Akşama dek dağıtılan bildirilerle ve birebir konuşmalarla çevredeki emekçilere ve öğrencilere ticari eğitim uygulamaları teşhir edildi. Zamlara, har(a)çlara ve paralı eğitim uygulamalarının tümüne karşı gençler mücadeleye çağrıldı. Kampanya dahilinde imza toplanan çadır önündeki stant yoldan geçenler tarafından ilgi gördü.

Saat 18.00’de Genç-Sen “Üniversitede soygun var!” pankartı arkasında Taksim Meydanı’na doğru yürüyüşe geçti. Yapılan açıklamada “Yoksul çocuklarına üniversite kapılarının kapatılmasına, özel üniversitelere verilen destekle parasız eğitim hakkımızın elimizden alınmasına izin vermeyeceğiz” denildi.

Yürüyüş sonrası çadıra dönülerek Genç-Sen İl Meclisi toplantısı gerçekleştirildi. Her gün 15.00 - 20.00 saatleri arasında Galatasaray Lisesi önünde bu faaliyetin gerçekleştirilmesi, çalışmanın 17 Eylül günü yapılacak daha geniş katılımlı bir eyleme yönlendirilmesi karara bağlandı. Her akşam değerlendirme toplantılarının yapılması da kararlaştırıldı.

“‘Harc’ınız değil!”

“Öğrencileri soymak ‘Harc’ınız değil” pankartı arkasında Taksim Tramvay Durağı’nda biraraya gelen öğrenciler de Galatasaray Lisesi önüne yürüdü. Yürüyüş boyunca üzerinde ‘Haraç’, ‘Ek haraç’, ‘Torba Yasa’, ‘YÖK’ yazılarının bulunduğu içi temsili paralarla dolu çuvalardan fotokopi 50 TL’ler dağıtıldı.

Yapılan açıklamada, yeni eğitim yılına girmeden YÖK’ün harçlara zam yapılmayacağına dair söylemleri hatırlatıldı. Bu sözlerin tuzak olduğuna dikkat çekilerek, harçlar alınırken karşı karşıya kalınan uygulamalar anlatıldı. Yaşananların Bologna süreciyle birlikte eğitimin ticarileştirilmesine tekabül ettiği vurgulanarak, “Bu uygulamayla devlet üniversitelere verdiği bütçeyi kesmek istiyor” denildi. Bu kararla birçok öğrencinin okuyamayacak duruma geldiği de vurgulandı.

Ekim Gençliği / İstanbul

Gençliğin kayıt dönemi faaliyetlerinden...

Genç komünistler üniversitelerin yeni dönem kayıtlarının başlamasıyla birlikte devrimci gençlik faaliyetlerine hız kazandırdılar.

İstanbul Üniversitesi

İstanbul Üniversitesi'nde 5 Eylül tarihinden itibaren yeni dönem kayıtları başladı.

5 Eylül günü kayıt yaptırmaya gelenlerin sayısındaki azlık ve özellikle görsel medyanın ilgisi dikkat çekiciydi. Kayıtların bu sene de fakültelere bölünmesi ve günlere göre düzenlenmemesi öğrenciler için eziyete dönüştü. Otomasyon sisteminin internet üzerinden sık sık kilitlenip kullanım dışı kalması da öğrencilerin tepkisine konu oldu.

7 Eylül günü ise Toplumcu Hukukçular Kulübü'nün tanıtım masasına okul yönetimi tarafından izin verilmemesi üzerine fakülte önünde ÖGB'lerle kısa süreli bir arbede yaşandı. Bir güvenlik apar topar masayı kaçırdı ancak kulübün tanıtım broşürleri yeni kayıt yaptıran öğrencilere dağıtılarak ve yönetimin tavrı teşhir edilerek faaliyet sahiplenildi.

Beyazıt Meydanı'na kayıt yaptırmaya gelen öğrencilere Ekim Gençliği'nin yeni dönem broşürleri ile "Hoş geldin!" denildi.

Belli aralıklarla İktisat ve İletişim Fakültelerine de geçilerek kayıt sırası bekleyen gençlerle üniversite, gelecek ve mücadeleye dair sohbetler edildi.

Ayrıca Vezneciler'e ve fakülteler arasına yapılan "Gençliğin ve devrimin sesi: Ekim Gençliği", "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!" yazılımaları ve "Ekim Gençliği" imzaları da yeni gelen öğrencileri karşılıyor.

Ege Üniversitesi

Ege Üniversitesi'nde kayıtların ilk haftasında 3 gün boyunca Ekim Gençliği masası açıldı.

5 Eylül günü Edebiyat Fakültesi önünde Ekim Gençliği bildirileri dağıtılarak öğrencilerle verimli sohbetler gerçekleştirildi.

Ege Üniversitesi'nin KYK yurdunun kontenjan sayısının az olması ve talebi karşılayamamasını fırsat bilen özel yurtlar öğrencilerin etrafında akbaba gibi dolaştı. Bu yurtların genelini cemaat yurtları oluşturuyor. Barınma sorunu yakıcılığı ilk günden kendini göstermiş oldu.

Üniversitenin hukuksuz bir şekilde kimlik bedeli olarak aldığı 50 TL, veliler ve öğrenciler tarafından tepki ile karşılandı. Ekim Gençliği masasından, alınan paranın hukuksuz olduğu ve haraç gibi alındığını belirten açıklamalar yapıldı.

6 Eylül günü bildiri dağıtımlarının yanısıra Ekim Gençliği ve Kızıl Bayrak satışı da yapıldı.

Mühendislik öğrencilerinin kayıtlarının yapıldığı **7 Eylül** günü ise mühendislerin kendilerine özgü sorunları anlatıldı. Ekim Gençliği masasının arkasına "Eşit, bilimsel, demokratik, anadilde eğitim için sosyalizm" ve "Sermaye için değil toplum için bilim / Toplumcu, Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları" pankartları asılarak Toplumcu Eksen dergisinin satışı yapıldı.

Üniversitenin harçlara yaptığı % 25'lik zam Genç-Sen'in kayıt binasının önünde yaptığı oturma

7 Eylül 2011 | İstanbul Üniversitesi

6 Eylül 2011 | Ege Üniversitesi

eylemiyle öğrencilere duyuruldu. Bildiriler ve ajitasyon konuşmalarıyla alınan paranın resmi harç parasından fazla olduğu anlatıldı. Eyleme veliler ve öğrenciler destek verdi.

Osmangazi Üniversitesi

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi'nde (OGÜ) yeni eğitim öğretim döneminin ders kayıtları yine soygunla başladı. OGÜ'de de har(a)çların yanısıra öğrencilerden 40 TL ek ücret alınıyor.

Öğrenciler ön kayıtlarını yaptırırken, Genç-Sen OGÜ Şubesi üyeleri üniversiteyi anlatan broşürlerin ve Kampüs gazetesi dağıtımını gerçekleştirdi. Okulun girişinde bulunan ÖGB'ler, Genç-Sen'lilerin faaliyetini engellemeye çalıştı ancak alınan net tutum sonrasında alanı terketmek zorunda kaldı.

Öğrencilerle çeşitli konularda sohbetler eden Genç-Sen'liler hazırladıkları iletişim föylerinin dağıtımını da gerçekleştirdiler.

Anadolu Üniversitesi

Genç komünistler 6 Eylül günü Anadolu Üniversitesi'nde Ekim Gençliği'nin yeni dönem bildirilerinin dağıtımını gerçekleştirdiler. Ayrıca bildiriler duvar gazetesi haline getirilerek okulun merkezi yerlerine de asıldı.

7 ve 8 Eylül günleri ise çalışmalar kütüphanenin önünde açılan Genç-Sen kayıt destek masasında sürdü. Çalışmalarda Anadolu Üniversitesi'ni anlatan bildirilerin yanısıra Kampüs gazetesinin dağıtımı da yapıldı.

Masanın yanısıra fakültelere gidilerek de öğrencilerle sohbetler gerçekleştirildi.

Ekim Gençliği / İstanbul-İzmir-Eskişehir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"I brain METU" üzerine...

"Önce ODTÜ'yü ve kafalarınızı değiştirin"

Kısa sayılabilecek bir zamandır televizyonda, uzunca sayılabilecek bir zamandır ise ODTÜ kampüsü içerisinde "I Brain ODTÜ" adlı bir kampanya yürütülüyor.

Kampanyanın amacı üniversite tercihleri yapacak olan öğrencilerin dikkatinin çekilmesi. ODTÜ kampüsünde kırmızı üzerine beyaz yazılı "I Brain ODTÜ" tişörtlerini görmeye başladığımız gün 2 Temmuz'du. Açıkçası şaşırmiştık ve anlam verememiştik ilkin. 10., 20., 30., 40. yıl mezuniyet madalyalarını almaya gelen yarım asırlık ODTÜ'lü çınarlar bu kırmızı tişörtlerle okulun birçok yerinde fotoğraf çektiler ve sanki çocukluklarını yeniden yaşıyor gibi eğleniyorlardı.

Birkaç gün sonra "Bizler dünyayı değiştirebiliriz, çünkü biz ODTÜ'lüyüz" temalı bir sloganla, "marjinal" görevleri olan "sıradan" ODTÜ mezunlarıyla yapılan röportajımsı bir kısa film yayıldı sosyal medyada. Tüm bu ODTÜ'lüler "ODTÜ Manifestosu"ndan birer cümle okuyorlardı. Şimdilerde ise burjuva medyada aynı filmi izlemekteyiz.

Peki bizler soruyoruz:

ODTÜ ruhu, ODTÜ kültürü dediğiniz şey madem ki devrimci bir ruhtur, madem ki dünyayı değiştirme arzusudur, neden onu kapitalizmin hizmetine sunuyorsunuz? Ayrıca, kalp, sevgi, yürek insanlarda üç aşağı beş yukarı eşit dağılmıştır. Bir insan bir şeyi sevebilir. Sevgide bir eşitlik hali vardır. En azından hepimiz sevmeye kapasitesine sahibiz. Kimimiz çiçeği, böceği sever kimimiz ise mücadele içinde öğrenir insanlığı sevmeyi... Ama öyle ya da böyle severiz. Lakin beyin, zekâ, akıl ne yazık ki eşit dağılmamıştır. Eşitsizliği yaratan da kapitalist düzenden başkası değildir. Biz sosyalistlerin payına zeki ve akıllı olanların daha iyi bir hayat şansına sahip olacağı bir dünya bizim dünyamız olamaz. Bir insan daha zeki ve akıllı olduğu için niye daha iyi bir yaşam standardına sahip olsun ki?

Kabul edilemez olan zekâ konusunun böyle çirkince ODTÜ'nün devrimci ruhunu istismar etmek için reklâma malzeme edilmiş olmasıdır. Peki ama, bu eşitsizliği niye kör parmağım gözüne misali bir logo haline getiriyorsunuz? Dahası bu okulun en büyük paydasını oluşturan ve asıl sahipleri olan biz öğrencilere sormadan böyle bir reklâmı neden yapıyorsunuz? Acaba sırf taban puanları düşüyor diye böyle çirkin bir girişimde bulunmuş olmayasınız?

Reklâm filmine harcadığınız para yerine yurt koşullarını iyileştirip yurtlar yaptırırsanız, en azından o yurtları yaşanabilir hale getirseniz, öğrencilerin konaklama ve barınma sorunlarını çözerseniz okulumuz için daha iyi şeyler yapmış olmaz mısınız? Sizler dünyayı değiştirme iddiasında bulunmadan önce ODTÜ'yü ve kendi kafalarınızı değiştirin. Anadilde eğitim ve parasız eğitimi gündeminize alın, ÖGB'yi üniversiteden kovun, ÖTK'nın nasıl öğrenci temsiliyetini sağlayabileceğini konuşun mesela. Zira kendini değiştiremeyen başkasını da, dünyayı da değiştiremez.

Dünyayı değiştirmek iddiasında bulunmak herkesin harcı değildir. Bu iddiada bulunmak devrimci olmayı gerektirir. Mücadele etmeyi ve bu uğurda bedel ödemeyi gerektirir. Bilincini ve hünerini devrimci mücadelenin ihtiyaçlarına sunmak demektir devrimci olmak. Devrimciliği ve ODTÜ'nün devrimci geleneğini kendi çıkarlarınıza alet edemezsiniz. Çünkü bu dünyayı değiştirecek olan, sermaye düzenini tüm çirkinliğiyle tarihin çöplüğüne gönderecek olan, devrimci işçilerle beraber devrimci ODTÜ'lülerdir. Sizler değil...

ODTÜ'den bir Ekim Gençliği okuru

(Ekim Gençliği'nin Eylül 2011 tarihli 133. sayısından alınmıştır...)

Mısır'da saflar netleşirken mücadele keskinleşiyor

Mısır'da diktatör Hüsnü Mübarek'in alaşağı edilmesinden sonra, yeni boyutlar kazanan sınıflar mücadelesi örgüt, parti ve hareketleri gerçek renklerini belli etmeye zorluyor. Zira Tahrir Meydanı'na çıkan işsiz gençlerin, işçilerin, emekçilerin, orta sınıfların ve burjuva kesimlerin halk isyanından beklentileri birbirinden farklıydı. Bu farklılık, Mübarek sonrasında kaçınılmaz olarak ayrışmayı gündeme getirdi. Mübarek karşıtlığında birleşen farklı sınıf ve katmanların hareket tarzı, doğası gereği diktatörün alaşağı edilmesiyle birlikte değişmeye başladı.

Her sınıf kendi bayrağını yükseltiyor...

Güçlerin ayrışması, söylemden önce eylemde ortaya çıkar. Çünkü isyanın meşruluğunun dorukta olduğu bir dönemde, eylemde değil fakat söylemde herkes “devrimci” olmak zorundadır; en azından geçici bir süre için... Bundan dolayı, hâlihazırda burjuvazinin en güçlü temsilcilerinden biri olan Müslüman Kardeşler ile onun izinden gidenler, “eylem kırılcılığı”nı bile “devrimin çıkarlarını savunmak” sözleriyle sunmak zorunda kalıyorlar.

Başta geçen generaller, doğal olarak kapitalizmin geleceksizliğe mahkûm ettiği genç kuşaklarla işçi ve emekçilerin talepleriyle ilgili olmadılar/değiller. Onların önceliği, sistemin restore edilmesi, isyan ateşinin söndürülmesi, böylece emekçilere ciddi tavizler vermeden yola devam edebilmektir.

İktidarda etkin bir yer kapmaya hazırlanan Müslüman Kardeşler, generallerle iyi geçiniyor, yer yer çıkarları çatışsa da işçi ve emekçilere karşı ortak tutum alıyorlar. Özellikle sokak eylemleri, grevler ve direniş çadırlarının yeniden kurulması gündeme geldiğinde eylem kırılcılığı yapan Müslüman Kardeşler, sistemi rahatsız edecek veya emekçiler lehine sonuçlar yaratabilecek bir süreci baltalamaya çalışan temel güçlerden biridir.

Müslüman Kardeşler'e göre daha radikal bir çizgi izleyen Selefilerle Süfîler de, genç kuşaklarla işçi ve emekçilerin eylemlerine uzak duruyorlar. Fakat bu aynı güçler, şeriat istemek gibi gerici taleplerle sokağa çıkıyorlar.

İktidar pastasından alacakları pay halen belirsiz olan bazı liberal güçler şimdilik eylemlere karşı çıkmıyorlar, kimi zaman ise destekliyorlar. Vurgulamak gerekiyor ki, bu kesimlerin tutumu, iktidardan alacakları pay netleştiği anda değişecektir. Yani belirsizlik son bulduğunda, tüm burjuva güçler işçi sınıfı, emekçiler ve genç kuşaklar karşısında tek cephede birleşeceklerdir.

Eylemleri sürdürme konusuna ısrar gösteren işçi sınıfıyla emekçilerin siyasal temsilcileri olan sol-sosyalist yapılar, geline yerde isyanı ileriye taşıyıp karşı-devrim saldırısını püskürtebilecek yegâne güçtür.

Emekçiler gelişmenin temel dinamiği

İşçi sınıfıyla emekçilerin mücadeleye devam etmesi

kaçınılmaz olduğu gibi, bu, Mısır'da isyanın kazanımlarını ileriye taşıyabilmenin de tek yoludur. Zira onun bir parçası olan genç kuşaklarla birlikte işçi sınıfının mevcut koşullarda ne sorunları çözüme kavuşmuş ne talepleri karşılanmıştır; dolayısıyla mücadeleye devam etmesi zorunludur.

Mübarek yönetimine karşı çıkan Müslüman Kardeşler başta olmak üzere burjuva güçlerin temel sorunu iktidar ve ranttan pay almak iken, işçi ve emekçilerin talepleri ise, ancak burjuva iktidara karşı mücadele ile karşılanabilecek niteliktedir. Nitekim yönetimde bulunan generallerin ileriye doğru attıkları her adım, işçi ve emekçi kitlelerin eylemli basıncı sonucunda olmuştur. Eğer eylemler devam etmeseydi, generallerin emekçiler lehine tek bir adım atmaları bile sözkonusu olamazdı.

Geçen hafta gerçekleştirilen ‘Gidişata yön verme’ adlı milyonluk mitingi Mısır'da safların daha net görünmesini sağlamıştır. Müslüman Kardeşler, Selefiler, Süfîler gibi dinci gerici örgütler eyleme katılmazken, sol-sosyalist güçler eylemin esas gücünü oluşturdular. Akşam saatlerinde Tahrir Meydanı'ndan İsrail Büyükelçiliği binasının bulunduğu Giza bölgesine doğru yürüyüşe geçen eylemciler, siyonist rejime duydukları öfkeyi de dile getirdiler.

İsrail büyükelçiliğini korumak için örülen beton duvarı

paramparça eden eylemciler, binaya girerek, siyonist rejimin temsilcisini kovdular. Hem işbaşındaki generallere hem siyonist rejime tepki gösteren onbinler, bir ilke imza atarak, dış politika konusunda da askeri yönetim üzerinde basınç oluşturmaya başladılar.

Gerici cephe oluşuyor...

Dinci örgütlerin katılmadığı, polisle sert çatışmaların yaşandığı son eylemden yansıyanlar, işçi emekçilerle sol-sosyalist güçlere karşı burjuva/gerici bir cephenin oluşma sürecinde olduğunu gözler önüne serdi. Bu cephede yönetimdeki ordu, devrik diktatör Mübarek

yandaşları ve dinci gerici örgüt ve partiler öne çıkıyor. Yönetime katılma olanağı buldukları anda liberal burjuva güçler de bu cepheye iltihak edeceklerdir.

Bu güçler, henüz pratikte ortak hareket etmeseler de, fiilen aynı safta yer alıyorlar. “Devrimin taleplerini destekliyoruz” söylemini terk etmeyen bu güçler, siyasi arenada halen devam eden isyan dalgalarının pasifize edilmesi için çalışıyorlar. Bu gerici cephenin esas bileşenleri hem ABD emperyalizmi hem Şeriatçı Suudi Arabistan ile Ankara'daki işbirlikçi rejimle işbirliği içindeler. Mısır ziyareti sırasında Tayyip Erdoğan'a karşılama töreni hazırlayan dinci gerici güçler, bu Amerikancı şefi yüceltmek için düzenledikleri mizansenlerle saflarını net bir şekilde belli etmişlerdir.

Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadeleyi yükseltmek hayati önemdedir...

Halk isyanında etkin bir rol oynayan genç kuşaklarla işçi sınıfı ve emekçiler, kritik bir eşikten geçiyorlar. Siyasi alanda sol-sosyalist güçler tarafından temsil edilen işçi sınıfıyla müttefikleri, giderek berraklaşan gerici bir cephenin karşısında bulunuyorlar.

Bu gerici cephenin yönetme deneyimi, ABD emperyalizmi ve Türkiye-Suudi Arabistan ikilisi ile işbirliği yapması, ihtiyaç duyduğu anda zorbalıkta Mübarek'ten geri kalmayacak nitelikte olması, işçi sınıfıyla emekçilerin mücadeleye ciddiyetle hazırlanmalarını zorunlu kılıyor.

Sınıfsal konumları gereği, isyanı tetikleyen neo-liberal politikaların savunucularından oluşan gerici cepheyi emekçiler nezdinde teşhir etmek nispeten kolaydır. Gerici cephenin temel direklerinden biri olan dinci gerici güçlerin -özellikle Müslüman Kardeşler'in- emekçilerin en azından bir kısmını etkileme gücü var; ancak bunların da neo-liberal politikaları savunması, isyan deneyimi yaşamış bir halkı uzun süre aldatılabilmelerini zorlaştırıyor. Bu ise, sol-sosyalist güçlerin işçi ve emekçilerle birleşme sürecini güçlendiren etkenlerdendir.

İşçi sınıfıyla emekçi müttefikleri, “sınıfa karşı sınıf” perspektifiyle direnişe devam ederek hem gerici cephenin saldırılarını püskürtebilecek hem devrimci önderlik alanındaki sorunların çözümüne itilim sağlayacaklardır.

İsrail'e Mısır'da büyük tepki

9 Eylül 2011 | Kahire

İsrail'in Filistin halkına yaptığı zulmü protesto eden Mısır halkı 9 Eylül günü İsrail'in Mısır Kahire Büyükelçiliği'ni tahrip etti.

İsrail'i protesto etmek için Tahrir Meydanı'nda toplanan yaklaşık 10 bin kişilik kitle, İsrail Büyükelçiliği'ne yürüdü. Ablukaya aldıkları büyükelçilik binasına giren göstericilere askerler göz yaşartıcı gaz kullanarak ve havaya ateş açarak müdahale etti. Yaşanan çatışmalar sonucu 240 kişinin yaralandığı ifade edildi.

Mısır ile İsrail arasındaki diplomatik kriz geçen ay İsrail'in Eliyat kenti yakınlarında bir konvoyu düzenlenen saldırının ardından İsrail ordusunun Mısırlı 5 askeri öldürmesi ile başladı. İsrail, olayın ardından “üzgün olduğunu” açıkladı ancak sözlü özür dilemesine rağmen resmi olarak özür dilemedi.

İsrail Büyükelçisi'nin sınır dışı edilmesini talep eden protestocular, İsrail ile diplomatik ilişkilerini kesmesini veya en alt düzeye indirmesini istiyorlar.

Filistin Yönetimi 20 Eylül’de tek taraflı devlet ilan edecek...

Özgürlüğün kapıları militan direnişle açılır!

ABD güdümünde İsrail’le “barış görüşmeleri” yapmak adına uzun yıllar oyalanan Filistin Yönetimi, güç ve olanaklarını boş yere heba ettikten sonra 20 Eylül’de tek taraflı devlet ilan etme kararı aldı. Aylar önce açıklanan bu karar, Filistin halkının temel sorunlarının hiçbirini çözmeyecek olsa da, emperyalist/siyonist güçleri rahatsız ediyor. Zira ırkçı-siyonist rejimin hamiliğini üstlenen Washington ve Brüksel’deki şefler, İsrail’in meşruluğunu zedeleyecek her girişimi engellemeyi “özel vazife” kabul ediyorlar.

Görünüşe bakılırsa, emperyalistler dahil, herkes Filistin devletinin kurulmasından yana. Pratikte ise, halen Filistin topraklarını gaspeden siyonist rejime karşı, istisnalar dışında açık tutum alan devlet bulunmuyor. Suriye yönetiminin işgal altındaki Golan Tepeleri’nden kaynaklı duruşu ve Nükleer programından dolayı emperyalist/siyonist güçlerle sürtüşen İran’ın politikası bu konuda ayrı bir yerde duruyor. Bu iki devletin Filistin direnişine verdiği sınırlı destek bir anlam taşımakla birlikte, sorunun çözümüne kayda değer bir katkısı olmuyor. Küba, Venezüella, Bolivya gibi Latin Amerika ülkelerinin anti-siyonist tutumları ise, coğrafi uzaklıktan dolayı İsrail’i pek etkilemiyor.

İrkçı-siyonistlerin pervasızlığı...

Filistin Yönetimi’ni oyalamak için imzalanan hiçbir anlaşmaya uymayan İsrail devleti, BM kararları ve Oslo Anlaşması’na göre yasadışı olmasına rağmen, Yahudi yerleşimleri inşaatlarına devam ederek, Filistin topraklarını gaspetmeye ara bile vermiyor.

Filistin’i Araplardan arındırma siyaseti izleyen Tel Aviv’deki fütursuz şefler, ABD-AB emperyalistlerinin sağladığı “özel himaye” sayesinde, bu ırkçı icraatlarını aralıksız sürdürebiliyorlar. Tüm pratiği ile barış değil, ilhak peşinde olduğunu sayısız kez kanıtlamasına rağmen, emperyalistlerin İsrail’in arkasında durması, Amerikan barışına umut bağlayan Filistin Yönetimi’nin liderlerini bile umutsuzluğa sürüklemiş bulunuyor.

Her adımda utanç verici hallere düşen Batı Şeria’daki yönetimin başı Mahmud Abbas’la ekibi, Arap dünyasındaki halk isyanlarının yarattığı atmosferin de etkisiyle, nihayet tek taraflı bağımsız devlet ilan etme gücünü bulabildi.

Hal böyleyken, bu kararın ilanıyla harekete geçen İsrail ve Washington’daki hamileri, Abbas’la ekibine baskı uygulayarak bu kararın iptalini istediler. Vergi gelirlerini kesmekle tehdit eden siyonist rejim, Gazze Şeridi’nin yanı sıra Batı Şeria’yı da açlıkla terbiye etme yoluna gideceğini ilan etti. Ancak Arap dünyasındaki isyan dalgası ve bu dalganın Filistin halkı saflarında yarattığı etkiler, bu kez Abbas’la ekibine geri adım atma olanağı bırakmadığı için, İsrail’in küstahça tehditleri, boşa düşmüş görünüyor.

ABD-AB’nin gerici müdahaleleri

Filistin Yönetimi’nin, İsrail’in Yahudi yerleşimleri inşaatını durdurup “barış görüşmeleri”ne başlamaması durumunda tek taraflı devlet ilan edeceğini açıkladığı

► ABD Filistin’i veto edeceğini açıkladı

ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Victoria Nuland, ülkesinin Filistin’in devlet olarak tanınması için BM Güvenlik Konseyi’nde yapılacak oylamayı veto edeceğini söyledi.

Nuland, ABD’nin, Filistin’in girişiminin yanlış olduğu ve devlet olarak tanınmasının ancak İsrail ile yürütülecek müzakerelerin sonucunda mümkün olabileceği görüşünde olduğunu belirterek, İsrail’in hamiliğini yaptığını bir kez daha gösterdi.

Filistin’in BM’de devlet olarak tanınma girişimini engellemeye çalışan Washington, şu ana kadar veto hakkını kullanacağını açıkça dile getirmemişti. ABD yönetimi, 8 Eylül günü, Ortadoğu Barış Süreci Temsilcisi David Hale aracılığıyla Mahmud Abbas’a ‘BM’ye gitme’ mesajı iletmişti

günden beri, bundan duydukları rahatsızlığı dile getiren Washington ve Brüksel’deki savaş baronları, açıklama üzerine açıklama yaparak, Abbas’la ekibini geri adım atmaya zorluyorlar. Görünen o ki, bu defa sözkonusu baskılar bir işe yaramayacak. Zira Filistin Yönetimi’nin bu kararı uygulama iradesini göstermemesi, zaten zedelenmiş olan saygınlığını iyice yerlere düşürür.

Bu durum, emperyalist güçlerin oyunbozanlık yapmaları önünde bir engel teşkil etmiyor. Konuyla ilgili yaptığı son açıklamada, ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, Filistin sorununun çözümünün BM’den değil, İsrail’le yürütülecek barış görüşmelerinden geçtiğini iddia etti. Filistin Yönetimi’ni, kararını geri almaması durumunda “Amerikan yardımı”ndan mahrum bırakmakla tehdit eden Clinton, ırkçı-siyonizmin bekçi köpeği olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır. Öte yandan 126 devletin destek vereceğini ilan etmesine rağmen Obama yönetimi, Filistin’in bağımsız devlet olarak tanınması yönündeki kararı veto edeceğini açıkladı.

Beyaz Saray’daki savaş baronlarının bu kararı hiç de şaşırtıcı değil, zira onlar, her durumda ırkçı-siyonist rejime kalkan oluyorlar.

İki devletli çözümden yana olduklarını ilan eden AB şefleri ise, Filistin Yönetimi’nin BM’den, bağımsız Filistin devletinin tanınmasını istememesi gerektiğini, çözüme İsrail’le yapılacak ikili görüşmelerle ulaşılabileceğini iddia ediyorlar.

Bu boş lakırdıyı tekrarlamaktan başka bir şey yapamayan AB şefleri, Filistin sorunu konusunda halen Washington’un kuyrukçusu olduklarını bu vesileyle de kanıtlamış oldular.

Arap Birliği’nden pasif destek

Halkların iradesini hiçe sayarak hareket eden Arap Birliği, “bol toplantı az iş yapan” bir kurum olarak anılıyordu. Halk isyanları dalgasının yayılmasından sonra daha ihtiyatlı bir çizgi tuturmaya çalışan Arap Birliği, bağımsız Filistin devletinin ilan edilmesine tam destek vermedi.

Mısır’ın başkenti Kahire’de toplanan birlik üyesi devletlerin Dışişleri Bakanları, Filistin Yönetimi’ne tam destek ilan ettiler. Bu kararı almak kolaydı kuşkusuz. Zira ne riski var ne zahmeti. Oysa Arap Birliği’nin tutumu esas olarak 20 Eylül’den sonra belli olacak. Filistin halkı İsrail, ABD, AB üçlüsü tarafından aç bırakılarak terbiye edilmeye başladığında ortaya koyacakları duruş belirleyici olacaktır.

Halk isyanlarının yarattığı etkiye rağmen, Arap Birliği’nin duruşunda, en azından şimdilik dramatik bir değişiklik beklemek için bir neden bulunmuyor. Bahreyn ve Libya’yı hedef alan saldırılar karşısında takındıkları tutum, utanç vericidir. Suudi ordusunun Bahreyn’i işgal etmesine ses çıkarmayan Arap Birliği, savaş aygıtı NATO’nun Libya’ya saldırısı için zemin düzledi. Bundan pişmanlık duyduğunu ilan etse de, Arap Birliği, halk isyanlarına karşı girişilen emperyalist saldırının suç ortağı olarak lekelenmiştir.

Vurgulamak gerekiyor ki, halkların baskıcı altında kalmasa, Arap Birliği’nin Filistin’e aktif destek vermesi olası görünmüyor; zira bu oluşumda pasif destekle işten sıyrılma eğilimi halen baskındır.

AKP hükümeti siyasi rant devşirme derdinde...

Arap Birliği Dışişleri Bakanları’nın Kahire’deki toplantısına katılan Tayyip Erdoğan, burada yaptığı

konuşmada, Filistin devletinin bir tercih değil zorunluluk olduğunu söyleyerek, “Filistin halkının hamisi” pozları takındı.

Aynı konuşmada İsrail’e yüklenen AKP şefi, denebilir ki, Filistin Yönetimi’nin kararını en “radikal” söylemlerle savunan kişi oldu. Bu, beklenen bir tutumdur. Zira hem İsrail’le ilişkiler gergin hem Tayyip Erdoğan “bölge lideri” havalarında Kuzey Afrika gezisine çıkmıştır. Bu gezinin Washington’daki efendinin bölge politikasının ihtiyaçları çerçevesinde gündeme geldiği dikkate alındığında, Kahire’den İsrail’e söz söylemek kolaydır. Bu kolaylığı sonuna kadar istismar eden AKP şefinin, yazık ki, Filistin halkının en azından bir kısmında temelsiz beklentiler yaratabildiğini söylemek mümkün.

İsrail’e karşı söylediği “keskin” sözleri defalarca yutan Tayyip Erdoğan’dan Filistin halkına bir hayır gelmesi olası değil. Zira sergilenen “radikal duruş” ilkesel bir tutuma değil, kaba çıkarıcılığa dayanmaktadır. Yani bu duruş her an değişebilir. Özellikle Washington’dan emir geldiğinde...

Beyaz Saray şeflerinin İsrail’in özel hamileri olduğu dikkate alındığında, iş ciddiye bindiğinde, yani söylemin değil eylemin günü geldiğinde, AKP şefinin Filistin halkının çıkarlarını hiçe sayacağından şüphe edilemez. Tıpkı Mavi Marmara gemisini İkinci Gazze’ye özgürlük filosuna katılmasını engellediğinde yaptığı gibi.

Bir kez daha tekrarlamak gerekiyor ki, AKP şefi ve müritleri, ancak çıkarlarına hizmet ediyorsa Filistin halkına destek verirler. Washington’dan telkin veya emir geldiği anda ise, bu destek buharlaşır. Başka bir ifadeyle, AKP için Filistin sorunu veya bu mazlum halkın acıları, ancak siyasi rant devşirmeye yaradığı zaman hatırlanır.

Filistin Yönetimi’nin duruşu sorunu çözme iradesinden yoksundur

Halk isyanları dalgasının yarattığı yeni durumda siyonist rejim üzerindeki basıncın artması, Filistin Yönetimi’nin teslimiyetçi ruh halini kısmen kırmış olsa da, Mahmud Abbas ve ekibi, halen İsrail’in saldırgan küstahlığı karşısında dik durmaktan uzaktır. Son aylarda BM’nin bağımsız Filistin devletini tanıması için zemin hazırlamaya çalışan Abbas’la ekibi, sanki böyle bir adım atılırsa, sorunlar çözülecekmiş havasındalar.

İlkin ABD veto edeceği için böyle bir kararın çıkması beklenmiyor. İkincisi bu karar çıksa bile, Filistin halkının temel sorunlarının hiçbirini çözülmeyecek. En iyi ihtimalle siyonist rejimin BM nezdindeki meşruluğu tartışmalı hale gelebilir. Bu kadarı ise, yasa/kural tanımayan İsrail’in icraatlarını değiştirmesine yetmeyecektir.

Her yol/yöntem ve araçla işgalci siyonistleri sıkıştırıp gayr-ı meşru duruma düşürmek için elbette harcanan her çabanın bir anlamı var. Ancak çabalar bu türden amaçlarla sınırlandırıldığında, sorunlar yerli yerinde kalmaya da devam edecektir.

Özgürlük için tek yol militan direniştir!

Emperyalistlerin elinde paravan bir örgüt olarak iş gören Birleşmiş Milletler’den mazlum halklar lehine işe yarar kararlar alması beklenemez. Böyle bir beklentinin yaratabileceği tek şey, hayal kırıklığıdır.

Bilindiği üzere BM Güvenlik Konseyi’nin İsrail’e karşı aldığı sayısız karar mevcuttur. Ancak yaptırım gücünden yoksun olan bu kararların tümü, İsrail tarafından buruşturulup çöpe atılmıştır. Yaptırım gücünden yoksun kararların, emperyalistler tarafından himaye edilen İsrail gibi militarist bir devletin umurunda olması beklenemez. Bu ırkçı rejimin 63 yıllık tarihi bu olgunun sayısız kanıtlarıyla doludur.

Bu koşullarda Filistin halkının, tek taraflı devlet

ilanına bel bağlaması, büyük bir hata olur. Zira bu karar alınsa da, esas sorunlar yerli yerinde kalacaktır. İsrail’i sıkıştırmak için olanaklar değerlendirilirken, meşru-militan direniş ihmal edilmemelidir. Bu alandaki ihmaller, İsrail’in yayılmacı/ilhakçı icraatlarına hız vermesinden başka bir işe yaramamaktadır. Oslo sürecinin ardından yaşananlar, her ihmalin veya boş beklentinin Filistin halkının aleyhine, siyonist rejimin lehine olduğunu döne döne kanıtlamıştır.

Oslo sürecinin yarattığı yıkımın farkında olan Filistin halkı, bağımsız Filistin devleti BM’de tanınsa da tanınmasa da direnişine devam edecektir. İrkçi-siyonizmi yenilgiye uğratabilmenin yolu BM veya AKP gibi gerici güçlerden medet umarak değil, direniş ve enternasyonal dayanışma ile açılabilir ancak.

Gelecek ve özgürlük istiyorlar!..

Irak’ta yolsuzluk eylemleri

Birkaç ay önce Irak’ta gerçekleştirilen yolsuzluk karşıtı eylemler uzun bir aradan sonra 9 Eylül günü Bağdat’ta yeniden yapıldı.

Yolsuzluk karşıtı gösterileri destekleyen duruşuyla tanınan gazeteci Hadi el Mehdi’nin 8 Eylül akşamı susturucu takılmış bir silahla vurularak öldürülmesine üzerine yapılan eylemde, Mehdi’nin yaşadığı Karada Mahallesi’nde toplanan kitle sembolik bir tabutla Tahrir Meydanı’na yürüdü.

Tahrir Meydanı’nda ulaşan tüm yolları kapatan polis provokasyon çıkarmaya çalıştı. Göstericiler, polis tarafından görevlendirilmiş sivil kıyafetli kişilerin hükümeti destekleyen sloganlar atarak göstericileri tahrik ettiklerini söylediler.

Tahrir Meydanı’nda toplanan yaklaşık üç bin kişi yolsuzlukları, işsizlik sorununu ve kamu hizmetlerindeki aksamaları protesto etti. Eylemde başbakan Nuri el Maliki’nin istifası istendi.

Bununla beraber; Basra’da beş yüz, Hila’da yedi yüz elli, Necef’te ise yaklaşık yüz kişinin yolsuzluk karşıtı gösterilere katıldığı belirtildi.

Bahreyn’de baskı ve terör

Bahreyn’de emekçiler rejim karşıtı gösterilerine devam ederken, eylemlere dönük baskı ve terör de dinmiyor.

11 Eylül günü başkent Manama’nın doğusundaki Sitra ve Diraz kentleri ile Musalla köyünde alanlara çıkan emekçilere Kral El Halife’ye bağlı rejim güçleri saldırdı. Yaşanan çatışmaların ardından birçok gösterici gözaltına alındı.

Rejim karşıtı gösterilerde tutuklanan öğretmenlerin ve öğrencilerin serbest bırakılması talebini öne çıkaran emekçiler, Bahreyn takviminde bu haftayı “Öğretmenlere Destek Haftası” olarak adlandırdılar.

9 Eylül 2011 / Irak

Bahreyn’de 31 Ağustos günü gerçekleştirilen rejim karşıtı gösteriler sırasında başına gaz bombası kapsülü isabet eden 14 yaşındaki Ali Jawad yaşamını yitirmişti. Bu durumu protesto etmek için 4 Eylül günü Sitra kentinde gerçekleşen gösterilere de El Halife rejimine bağlı kolluk güçleri saldırmıştı.

Ürdün’de ‘reform’ gösterisi

Ürdün’de anayasa reformu isteyen binden fazla kişi 9 Eylül günü gösteri düzenledi.

Başkent Amman’da cuma namazından sonra düzenlenen gösteride “Anayasal haklarımızın yeniden düzenlenmesini istiyoruz”, “Tatmin edici değişiklikler istiyoruz” sloganları atıldı.

Amman’ın merkezindeki El Hüseyin camisinden 1,5 kilometre boyunca yürüyen göstericiler, anayasa reformunun bir an önce yapılmasını istedi.

NATO ve ABD üslerine saldırılar

Afganistan’da 9 Eylül günü işgalci NATO askerlerinden dördü daha öldürüldü.

Ülkenin doğusu ve güneyinde, yola yerleştirilen bombayla düzenlenen iki ayrı saldırıda 4 askerin yaşamını yitirmesiyle ilgili NATO tarafından yapılan açıklamada, ittifak askerinin milliyeti ya da olayın tam yeri hakkında detaylı bilgi verilmedi.

Son ölümlerle birlikte, 2011 yılında Afganistan’da ölen NATO askeri sayısı 334’e yükseldi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

11 Eylül’ün 10. yıldönümünde ise ülkedeki ABD üssüne yönelik bir intihar saldırısı düzenlendi.

NATO tarafından yapılan açıklamada, intihar eyleminin Afganistan’ın doğusundaki Vardak eyaletinde bulunan ABD üssünü hedef aldığı belirtildi. Açıklamaya göre, Taliban’ın patlayıcı yüklü kamyonu üsse giriş kapısında infilak ettirildi.

Saldırıda 77 ABD askeri yaralandı. 3 yaşında bir çocuğun ve iki Afgan sivilin öldüğü saldırıda 25 Afgan sivil de yaralandı.

Dört bir yanda grev dalgası

İngiltere’de grev hazırlığı

İngiltere’de krizi gerekçe göstererek kamu sektöründeki emekçilerin emeklilik haklarına göz diken burjuvazi, emeklilik yaşının yükseltilmesini ve emeklilik fonuna katkılarının arttırılmasını istiyor. Haziran ayında yapılan bir günlük genel grevin ardından İngiltere’de sendikalar geniş çaplı grev hazırlığı yapıyor.

Bu çerçevede Kasım’da bir günlük grev yapılacağı düşünülüyordu. Fakat bunun daha uzun sürebileceği ve milyonlarca çalışanın grevlere destek vereceği belirtiliyor. Grev takvimi Sendikalar Konfederasyonu’nun yıllık toplantısında masaya yatırılacak.

Hükümet kamu çalışanlarının emeklilik fonuna yapacağı katkıları önümüzdeki Nisan ayından itibaren artırmayı planlarken, sendikalar çalışanların maaşlarından kesilen katkıdaki artışa rağmen emeklilik maaşlarının düşeceğini söylüyor.

‘Sağlıkta reform’ saldırısı

İngiltere hükümeti, 1945 yılında ihtiyacı olan herkese ücretsiz sağlık hizmeti sunmak için kurulan İngiltere Ulusal Sağlık Servisi (NHS) bünyesindeki toplam 120 bin sağlık çalışanının işine son vermeyi planlıyor.

Saldırısı içeren yasa tasarısının üçüncü kez parlamentoda oylamaya sunulduğu 7 Eylül günü St Thomas Hastanesi önünde toplanan sağlık emekçileri parlamento binasına kadar yürüdüler. Yapılan konuşmalarda, yasa tasarısının NHS’yi özel sektör ile rekabet eden bir kurum haline getireceği dile getirildi. Özel sektörün bu yeniden yapılandırma ile ucuz, riski az olan tedavileri yapacağı, geriye kalan pahalı ve zor tedavileri NHS’nin üzerine yıkacağı belirtildi. Konuşmalarda sağlık çalışanlarına dayattığı koşullar ve yolsuzluklarla adı anılan Alman şirketi Helios’un NHS bünyesindeki hastanelerin işletmesine talip olduğu da belirtildi.

Yunanistan’ı grev dalgası sardı

Yunanistan’da krizin faturasını emekçilere ödetmeye çalışan Papandreu hükümetine karşı yükseltlen grev dalgası büyümeye devam ediyor.

Bakanlar kurulu toplantısının ardından Başbakan Yardımcısı ve Maliye Bakanı Evangelos Venizelos tarafından açıklanan “önlem” adı altındaki saldırılara tepki gösteren farklı sektörlerden işçi ve emekçiler yanıtlarını ‘grev’ diyerek vereceklerini söylüyorlar.

Hükümetin “reform” olarak adlandırdığı sağlık alanındaki saldırıları protesto eden devlet

hastanelerindeki doktorlar, 8 Eylül’den itibaren ülke genelinde 48 saatlik greve çıktılar.

Gümrük ve vergi dairesi emekçileri ise 12 Eylül gününden itibaren 48 saatlik greve gittiler.

Hükümetin yüksek öğretim alanında yapmayı planladığı saldırılara tepki gösteren akademisyenler de 8 ve 9 Eylül günlerinde grevdeydi. Akademisyenler 22-23 Eylül günlerinde de 48 saatlik greve çıkacak.

Hem eğitim emekçilerine destek veren hem de kendi taleplerini haykıran öğrenciler ise 8 Eylül günü birçok üniversitede işgal eylemleri gerçekleştirdi.

Gümrük memurları ise 11 Eylül gecesi 48 saatlik greve çıktılar. Grev nedeni sınır kapılarında uzun kuyruklar oluştu, ülke giriş-çıkışlarında ciddi aksamalar yaşandı.

Eylemlerini hafta içi günün belirli saatlerinde iş durdurarak sürdüren Atina metrosu ve toplu ulaşım sektörü çalışanları ise sürekli greve gitmeye hazırlanıyorlar.

Sivil havacılık teşkilatı çalışanları da önümüzdeki günlerde ‘grev’ diyecek.

Selanik’i Papandreu’ya dar ettiler

Öte yandan, 10 Eylül günü Selanik’te Başbakan Papandreu’nun Selanik Ticari Fuarı’nın açılış konuşmasını yaptığı sırada kitlesel bir gösteri yapıldı.

Ülkenin dört bir yanından işçilerin, emekçilerin ve gençlerin katılım gösterdiği eylemde, kentin farklı bölgelerinde toplanan eylemciler Papandreu’nun konuşma yapacağı konferans salonuna yürüdüler. Eylemde işçi sendikaları ile günlerce Atina’nın Sintagma Meydanı’nı işgal eden “bıkkın ve öfkeli” de yer aldı.

Kenti günler öncesinden yoğun ablukaya alan polis, konferans salonu önünde toplanan göstericilerin salon çevresindeki polis barikatını kırarak içeri girmek istemesi üzerine saldırıya geçti. Taksi şoförleri taş, sopa, molotofkokteyli ile polise karşılık verdi. Polis göstericileri dağıtmak için göz yaşartıcı gaz kullandı.

Polis müdahalesi sonucu 60’ın üzerinde gösterici gözaltına alındı.

KTAMS’dan uyarı

Kıbrıs Türk Amme Memurları Sendikası (KTAMS) Genel Başkanı Ahmet Kaptan, Bayındırlık ve Ulaştırma Bakanı Hamza Ersan Saner’i ziyaret ederek Sivil Havacılık Dairesi’nde çalışanların sorunlarını ve çözüm önerilerini içeren bir mektup verdiklerini belirtti. Hükümeti uyardıklarını belirten Kaptan, sorunların 23 Eylül’e kadar çözülmemesi durumunda süresiz grev dahil her türlü yasal eylemi yapacaklarını ifade etti.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://t.me/yorg>

İngiltere’de kölelik hortladı

İnsan emeğinin sınırsız sömürüsü kapitalizmin beşiği İngiltere’de köleliğin yeniden hortlamasına neden oldu.

Londra’da bir karavan parkında ortaya çıkan manzara tüyler ürpertti. Parkta 30’a yakın insan bulunurken, bu kişilerden bazılarının köpek kulübelerinde bazılarının da at ahırlarında kaldıkları tespit edildi. Aç ve bitkin halde bulunan insanların kimlik bilgileri araştırılırken, alınan bilgilere göre “modern köleler” kalacak yer ve iyi ödeme vaadiyle getirildikleri bu kamptan bir daha kurtulamadılar. Çeşitli işlerde çalıştırılan bu kişilerden birinin en az 15 yıldır zorla tutulduğu anlaşıırken, bir diğerrinin ise köpek dışkısı bulaşmış giysisileriyle bulunduğu söyleniyor.

Bu olayın istisna olmayacağı, boyutlarının daha da geniş olabileceği ve yüzlerce kurbanın olabileceği ihtimali üzerinde duruluyor. Bölgeyle ilgili ilk kez üç yıl önce kölelik iddiaları ortaya atılmış olmasına rağmen polis herhangi bir şey yapmamıştı. Dahası aradan geçen süre boyunca 28 kişinin bu iddialarla polise başvurduğu açığa çıktı.

İngiltere’de kölelik sistemi 204 yıl önce yasaklanmıştı.

Fransa’da nükleer felaket

Fransa’nın güneyindeki Langedoc Roussillon bölgesinde bulunan Marcoule nükleer santralinde 12 Eylül günü patlama yaşandı. Patlamada bir kişi öldü, biri ağır olmak üzere 4 kişi de yaralandı.

Olay ile ilgili çelişkili açıklamalar yapılıyor. Bazı yetkililer Nimes kenti yakınlarında yer alan nükleer santralin fırınında patlama meydana geldiği ve radyoaktif sızındı olması ihtimali bulunduğunu belirtirken, Fransız polisi ise herhangi bir sızıntı olmadığını iddia etti.

Marcoule nükleer santralinde, Fransız nükleer sanayiinin devi Areva tarafından nükleer silahlardaki plütonyumu yeniden dönüştüren MOX yakıtı üretiliyor. Areva, Fukuşima felaketinden bu yana Fransız kamuoyunu nükleer enerjinin güvenilirliği konusunda ikna etmek için büyük bir reklam kampanyası yürütmektedir.

Fransa enerji ihtiyacının yüzde 75’ini nükleer santrallerden karşılıyor.

Katil polise ‘tahrik’ indirimi

Ankara’da bir barda, “Kürtçe şarkı söylenmesi” üzerine başlayan ve Emrah Gezer’in polis tarafından katledilmesiyle sonuçlanan olayla ilgili davada katil polise “tahrik” indirimi verildi.

Sanık polis Serkan Akbulut, beylik tabancasıyla “tahrik altında” adam öldürmek ve yaralamak suçlamalarından toplam 19 yıl 5 ay 10 gün hapis cezasına çarptırıldı.

Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesi’ndeki duruşmayı, Diyarbakır Barosu Başkanı Mehmet Emin Aktar, İHD Genel Başkanı Avukat Öztürk Türkdöğün, BDP PM Üyesi Hamit Geylani ve ÇHD Genel Başkanı Avukat Selçuk Kozagaçlı’nın da aralarında bulunduğu bir grup avukat, Gezer ailesinin müdafisi olarak duruşmada hazır bulundu.

Buna göre, sanık Serkan Akbulut, takdiri indirim maddesinin uygulanmasıyla birlikte Emrah Gezer’i, “beylik tabancasıyla tahrik altında öldürmek” suçundan 16 yıl 8 ay, olay yerinde bulunan Zafer Şimşek’i “beylik tabancasıyla yaralamak suçundan” da 2 yıl 9 ay 10 gün olmak üzere, toplam 19 yıl 5 ay 10 gün hapis cezasına mahkum edildi.

Emrah Gezer’in babası Cemal Gezer, duruşmanın ardından adliye önünde yaptığı açıklamada, Akbulut’un “büyük bir indirimden faydalandığını” söyleyerek, kararı temyiz edeceklerini belirtti.

ÇHD Genel Başkanı Kozagaçlı da “Mahkemenin verdiği kararın bize söylediği şudur: Eğer Kürtçe şarkı söylerseniz etrafınızdaki insanlar bundan rahatsız olur, tahrik olur ve size ateş ederlerse indirim alırlar. Bunun kabulü mümkün değil. Kararı temyiz edeceğiz” diye konuştu.

Arama protestosuna saldırı

Adliyelerdeki arama dayatmasını protesto eden ÇHD’lilere polis saldırdı. 12 Eylül günü yeni yapılan İstanbul Adalet Sarayı önünde toplanan ÇHD üyesi avukatlar, arama dayatmasını protesto ettiler. ÇHD’li avukatlar daha sonra üst araması yaptırmadan adliye binasına giriş yaptı. Bu sırada ise adliyenin güvenlik görevleri avukatlara saldırdı. Adliyenin B kapısından girişleri kısa süreliğine kapatan güvenlik, avukatları dışarı çıkarmak istedi. Avukatlar ise bu saldırganlığı sloganlarla protesto etti.

Daha sonra adliye binası önünde açıklama yapan ÇHD İstanbul Şube Başkanı Taylan Tanay şunları söyledi:

“Güvenlik görevlilerinin isimlerini istememize rağmen, biri dışında diğerlerinin isimlerini vermediler. Görevi kötüye kullanma durumu söz konusudur. Arkadaşlarımıza hakaret edildi, saldırdı. Biz bunların takipçisi olacağız. Adliyeler bizimdir. Adliyeleri ne çevik polislerine, ne de özel güvenlik görevlilerine terk etmeyeceğiz. Bu alanlar, bizim çalışma alanlarımızdır. Avukatlar, Avrupa’nın en büyük adliyesine kimlik kartını gösterip, üstü aranmadan giremiyor. Girmek istediklerinde de saldırıya maruz kalıyor. Yasa dışı uygulamalara boyun eğmeyeceğiz. Avukatlık mesleğine yapılan hiçbir saldırıya duyarsız kalmayacağız. Adliyeler bizimdir, bizimle özgürleşecek.”

Tanay, güvenlik görevlileri hakkında savcılığa suç duyurusunda bulunacaklarını, avukatlara karşı yapılan “yasa dışı arama” uygulaması sona erinceye kadar da eylemleri sürdürececeklerini kaydetti.

Petrol-İş’te tüzük değişikliği

Petrol-İş Sendikası, 17-18 Eylül tarihleri arasında 26. Olağan Genel Kurulu’nu gerçekleştiriyor. Çeşitli tüzük değişikliği önerileriyle gidilen genel kurul öncesinde, tüzük değişikliği önerilerini üyeleri ve kamuoyu ile paylaşan sendika, başkanlar kurulu tarafından kabul edilen tüzük değişiklikleri ve kadın eylem planını genel kurulda delegelerin oylarına sunarak, karar haline getirecek.

Kadın-erkek eşitliği tüzükte

Genel kurul sürecinde, Türkiye’de sendikal hareket içinde ilk kez bir işçi sendikasının kadın politikası, sendikanın ana metinlerine yansıtılıyor. Tüzük değişikliği ile kadın komisyonları gündeme getirilirken, cinsel taciz suç olarak tanımlanıyor. Sendika işyerlerinde, evlerde ve sendikada kadın ve erkekler arasındaki toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinin ortadan kaldırılmasını “yeni sendikacılık anlayışının temel taşlarından biri olarak” görürken, Ana Tüzüğü’nü toplumsal cinsiyet bakış açısıyla gözden geçirerek cinsiyetçi maddelerden ve dilden arındırarak, kadın erkek eşitliğini gözetken yeni maddeler ekledi.

Sendikanın görev ve yetkilerinin tanımlandığı 4. Madde’ye eklenen “r” fıkrası ile;

“Kadın-erkek eşitliğini savunmak, bu eşitliğin inşası için evde, işyerinde ve sendikada gereken her türlü önlemin alınması ve uygulanması için çaba sarf etmek, bu amaçla kadın büroları ve komisyonları kurmak, kadına yönelik her türlü şiddete karşı mücadele etmek” sendikanın görev ve yetkileri arasına giriyor.

Bunun yanı sıra Merkez Yönetim Kurulunun Görev ve Yetkileri’nin tanımlandığı 23 Maddeye de “kadın-erkek eşitliğini sağlamak amacıyla toplumsal cinsiyet eğitimleri vermek, kadın büroları ve komisyonları kurmak” şeklinde bir bölüm eklenerek, kadın ve eşitlik çalışmaları teminat altına alınıyor.

Petrol-İş Sendikası’nın Ana Tüzüğü’nde Disiplin Cezalarının Sayıldığı 123.Madde eklemelerle şu hale geldi: “Merkez ile şube disiplin kurulları, Sendika Anatüzüğü’ne uymayan, Sendika tüzel kişiliği aleyhinde faaliyet gösteren, Sendikanın ilkelerine, amaçlarına ve hedeflerine aykırı davranışlar ile kadına yönelik cinsel taciz, mobbing ve şiddet uygulayanlar hakkında aşağıdaki disiplin cezalarını vermeye yetkilidir. Kadınlara yönelik şikayetlerde, kadının beyanı esastır, karşı taraf aksini ispatla yükümlüdür.”

KEKSK’teki cinsel taciz olayından sonra cinsel taciz ilk kez bir işçi sendikasının tüzüğü’nde bu kadar net ve kadın üye yararına tanımlanıyor.

Adana EKK etkinliklerine devam ediyor

Adana Sanayi İşçileri Deneği bünyesinde oluşturulan Emekçi Kadın Komisyonu, emekçi kadınların kapitalist sistemde karşı karşıya kaldıkları sorunları ve çözüm yollarını çeşitli etkinliklerle işlemeye devam ediyor.

11 Eylül Pazar günü “Emekçi Kadınların güncel mücadele talepleri ve örgütlenmesi” üzerine bir sunum gerçekleştirildi. Sunumdan önce İHD Adana Şubesi Kadın Komisyonu’nun hazırladığı sinevizyon gösterildi.

Sunumda kapitalizmde kadınların yaşadığı çifte Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

sömürü ve baskı somut örnekler üzerinden anlatıldı. Ayrıca kadın sorununa ve çözümüne sınıfsal temelde bakışın önemine dikkat çekilerek, sosyalizmde kadınların kurtuluşunun nasıl olacağı üzerine tartışıldı. Kadın emekçilerin örgütlenmesi ve mücadelesi için güncel mücadele talepleri ifade edildi.

Emekçi Kadın Komisyonu çalışmaları önümüzdeki haftalarda film gösterimleriyle devam edecek.

Kızıl Bayrak / Adana

Gerze'ye kitlesele destek

Yeşil Gerze Çevre Platformu'nun (YEGEP) çağrısı ile 9 Eylül günü Taksim Tramvay Durağı'ndan Galatasaray Lisesi önüne bir yürüyüş yapıldı. Sinop'a bağlı Gerze ilçesinde yapılmak istenen termik santraline karşı direnişte olan halka polis saldırısının kınandığı eyleme, Derelerin Kardeşliği Platformu, Munzur Koruma Kurulu, Divriğililer Derneği, Karadeniz İsyandır Platformu, Loç Vadisi Platformu da katıldı.

Eylem 'Termikçi şirket Gerzeyi terket - Gerze halkı yalnız değildir / Yeşil Gerze Çevre Platformu' yazılı pankart açılarak başladı. İstiklal Caddesi'nin ortasına gelindiğinde kitle 5 dakikalık oturma eylemi gerçekleştirdi. Daha sonra Galatasaray Lisesi önüne gelinerek basın açıklaması okundu.

Basın açıklamasını okuyan YEGEP sözcüsü Şengül Şahin, doğaya zarar vererek daha çok kar sağlayan sermayeye karşı direndiklerini, toprağını, suyunu, havasını korumak isteyen halkın devletin terörüne maruz kaldığına değindi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Gerzelilerden boykot çağrısı

Gerze halkı 8 Eylül günü gerçekleştirdiği eylemle Anadolu Grubu'na ait ürünlerin boykot edilmesini istedi. Sinop Uğur Mumcu Meydanı'nda yapılan açıklamayı

► Anadolu Grubu'na boykot!

Anadolu Grubu, Kamil Yazıcı ve İzzet Özilhan tarafından 1950'li yıllarda kuruldu. 1969'da holding yapılanmasına geçen şirket, ana faaliyet sektörleri olan içecek, otomotiv, finans ve perakendenin yanı sıra; gıda, sağlık, enerji, elektronik, bilişim ve turizm sektörlerinde de yatırımları var. Markası Efes Pilsen'in yanı sıra, Coca-Cola, Miller, Beck's, Foster's, Isuzu, D-Max, Kia, Lada, Geely, Lombardini, Faber-Castell, Hisense, Mc Donald's'ın satışını yapıyor.

Sinop Çevre Platformu Dönem Sözcüsü Kayhan Konukçu okudu.

"Bugün burada vergilerimizin bir avuç rantiyenin, holding patronunun, işbirlikçinin elinde nasıl da bize gaz bombası-cop olarak; vergilerimizin nasıl kıyım olarak, zulüm olarak döndüğünü; mühimmat deposu ambulansları anlatmak için buradayız" diyen Konukçu 6 Ağustos'tan bu yana süren direnişlerinin devam edeceğini vurguladı.

Termik santrale karşı dayanışma çağrısı yapan Konukçu, termik santralin yapım aşamasının hukuksuz olduğu belirtti ve bunu örneklerle açıkladı.

Konukçu açıklamanın devamında Anadolu Grubu'na ait Efes Pilsen, Coca-Cola, McDonalds ve Faber Castel gibi ürünleri boykot etme çağrısı yaptı.

"Beyoğlu'na dokunma"

Beyoğlu Belediyesi tarafından İstiklal Caddesi'ndeki kafelere ait masa ve sandalyelerin kaldırılması, sokak müzisyenlerine kısıtlamalar getirilmesi gerçekleştirilen eylemle protesto edildi.

İnternet üzerinden örgütlenen eyleme yaklaşık bin kişi katıldı. "Beyoğlu'na dokunma" pankartı arkasında Taksim Meydanı'ndan tünele kadar yürüyüş gerçekleştirildi. İstiklal Caddesi'ndeki Demirören Alışveriş Merkezi önünde de oturma eylemi yapılmasının ardından Tünel'de basın açıklaması yapıldı.

Ezgi Köksal'ın yaptığı açıklamada bütün İstanbul'un kentsel dönüşüm tehlikesi altında yok olduğuna dikkat çekildi. Köksal, şunları söyledi: "Sıra Beyoğlu'na geldi. Anadolu Han ve Anadolu Geçidi gözümüzün önünde kaybolup gitti! Ne mi oldu? Ayakkabı (Flo) mağazası! Markiz Pasajı ne mi oldu? Artık bir elektronik ürünler (Darty) mağazası. Emek Sineması ne mi oldu? Kapalı. Neden kapandığını biliyoruz, alışveriş merkezi yapılacak! Çevresindeki tüm binaları yutan, kaçak katları ile beraber aynı zamanda, caddeye doğru şişmanlayan Demirören Plaza İstiklal'in orta yerine kondu. Demirören inşaatı esnasında 500 yıllık Ağa Camii'nin duvarı bile çatladı"

Belediye, holdinglerin yüklüce yatırım yaptığı Tarlaabaşı projesinin yanı başında, böyle bir Beyoğlu istemediğini belirterek, sterilize edildiğini belirtti.

2-B Meclis'e geliyor

Kamuoyunda 2-B olarak bilinen orman vasfını yitirmiş araziler konusunda sermaye hükümeti son adımlarını atıyor. 2-B yağması, ekimden sonra Meclis'e geliyor. 2-B arazileri ya rayiç bedel ya emlak vergisine tabi değer ya da karma yöntemle kullanıcılara satılacak.

Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar, 2-B konusunda geri adım atmayacaklarını söyledi. Bakan Bayraktar, "Yasal düzenlemeye ilişkin ufak tefek rötuşlar var. Meclis açıldıktan sonra anayasa değişikliği ve bütçe ile birlikte 2-B'de yürüyebilir" dedi.

19 milyon yapının elden geçirilmesi gerektiğini ifade eden Bakan Bayraktar, şunları söyledi: "Sadece İstanbul'da 4 milyon konut bulunuyor. İstanbul'un yanı sıra Diyarbakır, Bursa ve İzmir'i de ele alacağız. Sahil bölgelerinde de benzer problem var. Mersin de değerlendirilecek. Bu belki 10-20 yıllık süreyi kapsayacak ancak biz kentsel dönüşümü yapmakta kararlıyız. Kentsel dönüşüm depreme dayanıklı binalardan oluşacak. Uzmanlar, olası bir büyük depremin faturası olarak 20 ila 100 milyar dolardan bahsediyorlar. 19 milyon yapının yanı sıra atık su ve kanalizasyon tesisleri de ciddi bir kontrol sürecinden geçirilecek."

Posco'yu istemiyorlar!

Güney Koreli dünya çelik devi **Posco**'nun Kocaeli'de yaptıracığı çelik fabrikasının inşaatına karşı çıkan çevre sakinlerinin eylemleri devam ediyor.

Alikahya Asım Kibar Organize Sanayi Bölgesi içinde yaptırılması planlanan fabrikanın yapılacağı alanın yeşil bir araziye sahip olması nedeniyle inşaat karşı çıkan halk, "Posco'yu istemiyoruz" eylemlerini sürdürüyor.

9 Eylül günü, Posco'nun yapılacağı bölgede, Alikahya Atatürk Mahallesi'nde biraraya gelen mahalle sakinleri, yola kadın ve çocuklarla barikat kurarak kamyonların inşaat sahasına girmesini engellemeye çalıştı. Hafriyat kamyonları da kadın ve çocuklardan oluşan barikatı aşamayınca polis çağırıldı. Olay yerine gelen kolluk güçleri ise barikatı kaldırdı. Hafriyat işi yapan kamyonların sürücüleriyle bölge halkı arasında sert tartışmalar yaşandı. Mahalle sakinleri, "Alikahya'nın bu bölgesi çok verimli, tamamen yeşil bir araziye sahip. Bu alanda çelik

fabrikası yapılmasını istemiyoruz. Daha şimdiden hafriyat için gelip giden kamyonlar mahallenin huzurunu kaçırdı. Evlerimiz daha şimdiden zarar görmeye başladı. Kocaeli'nin her tarafına hizmet giderken, bu bölge geri bırakıldı. Şimdi de çelik fabrikası kurulacak, burası tamamen bitecek" dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Mücadele Postası

Sefaköy'de Yılmaz Güney anması

Devrimci sanatçı Yılmaz Güney ölümünün 27. yılında Sefaköy İşçi Kültür Evi'nde 10 Eylül günü gerçekleştirilen bir etkinlikle anıldı.

Yılmaz Güney şahsında devrimci sanatçılar anısına gerçekleştirilen saygı duruşuyla başlayan etkinlikte açılışın ardından Sefaköy İşçi Kültür Evi adına bir konuşma gerçekleştirildi. "Yeni bir dünya yeni bir kültür" mücadelesinin 10 yıldır sürdürüldüğünü belirten kültür evi çalışanı bu mücadelenin Yılmaz Güney ve diğer devrimci sanatçılardan devralınan mirasla güçlendiğini ifade etti. Devrimci sanatçılarımızı anmanın ancak bu mücadele içerisinde anlamlı olacağını ifade edildiği konuşma mücadele çağrısıyla son buldu.

Yılmaz Güney'in hayatını konu alan sinevizyon gösterisiyle devam eden etkinlik boyunca Yılmaz Güney'in konuşmalarından ve filmlerinden kesitler de sunuldu. Anma programında Kürt halkına yönelik baskı ve saldırılara ve kurtuluşun devrim ve

sosyalizmde olduğuna da değinildi. Konuşmanın ardından ise devrimci sanatçının Kürt ulusal sorununun sınıfsal bir bakışla ve ortak mücadeleyle çözülebileceğini ifade ettiği bir konuşması izlendi.

Kültür evi çalışanlarının hazırladığı şiir dinletisinin ardından ise söz Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'na verildi. BDSP adına yapılan konuşmada Yılmaz Güney'in ölüm yıldönümünün 12 Eylül askeri faşist darbesinin yıldönümünün hemen öncesine denk geldiği hatırlatılarak Yılmaz Güney'i anmanın aynı zamanda bugün hala süren 12 Eylül rejimine karşı mücadele etmek olduğu vurgulandı. Bugün sermaye iktidarının saldırılarının kıdem tazminatının gasbı gibi biçimlerde devam ettiği söylenerek tek kurtuluşumuzun örgütlü mücadelede ve devrimde olduğu ifade edildi.

Etkinlik Yılmaz Güney'in mücadele çağrısı yaptığı bir konuşmayla son buldu.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

"Kaybetmeler devlet politikası"

Cumartesi Anneleri İstanbul ve Ankara'da gerçekleştirdikleri eylemlerle kayıplarının faillerin bulunmasını istedi.

İstanbul

Cumartesi Anneleri Galatasaray Meydanı'nda 337. kez toplandılar. Eylemde 12 Eylül 1994'te gözaltına alınarak kaybedilen Kenan Bilgin'in dosyası açıklandı.

Cemil Kırbayır'ın kız kardeşi Fatma Kırbayır ve gözaltında kaybedilen Tolga Baykal Ceylan'ın annesi Kadriye Ceylan gerçekleştirdikleri konuşmalarda AKP hükümetinin faillerin yargılanması için hiçbir şey yapmadığını söylediler.

Kenan Bilgin'in ağabeyi İrfan Bilgin ise 16 yıldır adalet arayışını sürdürdüklerini ifade ederek kaybetmenin bir devlet politikası olduğunu söyledi. Annelerin taşıdığı fotoğrafları göstererek "Bu fotoğraflar bizim onurumuzdur, kimliğimizdir. Onlar için mücadele etmeye devam edeceğiz" dedi.

Basın açıklamasını gerçekleştiren Gülseren Yoleri, 10 kişinin Bilgin'i Terörle Mücadele Şubesi'nde gördüklerine dair tanıklık ettiğini, dönemin Ankara Cumhuriyet Savcısı Selahattin Kemaloğlu'nun ise AİHM'ye verdiği ifadesinde Kenan Bilgin'in gözaltında kaybedildiğinden emin olduğunu söylediğini belirtti. AİHM'nin Türkiye'yi oybirliği ile mahkum ettiğini fakat evletin hala Bilgin'in gözaltına alındığını inkar ettiğini ifade etti.

Ankara

Diyarbakır'dan ve İstanbul'dan gelen Barış ve Cumartesi Anneleri Yüksel Caddesi'nden, 12 Eylül Utanç Müzesi'nin bulunduğu Çağdaş Sanatlar Merkezi'ne zılgıtlarla yürüdü.

Gözaltında kaybedilen Fehmi Tosun'un eşi Hanım Tosun'un konuşmasıyla devam eden eylemde Tosun, Başbakan Erdoğan'ın "bizim zamanımızda kayıp yaşanmamıştır" açıklamasına yanıt verdi. "Uğur Kaymaz 13 yaşında kimin zamanında yok edildi, Ceylan Önkol'un vücudunu kim paramparça etti, panzerin altında küçükük beden kimin zamanında yok edildi" dedi.

Hasan Ocak, Mehmet Çakıcı, Nurettin Yedigül ve Cemil Kırbayır'ın Murat Yıldız yakınlarının da konuşmalar yaptığı eylemde 12 Eylül Utanç Müzesi'ne yürüyen anneler, bir süre oturma eylemi yaptılar. Ardından müzeye girerek 12 Eylül'de katledilenlerin fotoğraflarının bulunduğu alanda saygı duruşu gerçekleştirdiler.

İşçiyiz biz

Yağmur çamur demeden
Sokakları süpürürüz biz
Çünkü işçiyiz biz
Gümbür gümbür geliriz biz
Çünkü işçiyiz biz
Soğuk sıcak dinlemeyiz biz
Çünkü işçiyiz biz
Toz toprak dinlemeyiz biz
Çünkü işçiyiz biz
Taşeron istemeyiz biz
Çünkü işçiyiz biz
Aslanlar gibi geliriz
Çünkü işçiyiz biz
Taşerona son verimiz biz

Genel-İş üyesi bir işçi / Mersin

Halkın Günlüğü toplatıldı

Devrimci-sosyalist basın yayın organlarına yönelik baskı ve sansür uygulamaları 12 Eylül'ün 31. yılında tüm hızıyla sürüyor. Son olarak, Halkın Günlüğü Gazetesi'nin 10-20 Eylül 2011 tarihli 18. sayısı çıktığı gün toplatılarak, gazete hakkında 1 ay yayın durdurma "cezası" verildi.

İstanbul Cumhuriyet Savcılığı tarafından verilen kararda, Gazetede yer alan Maoist Komünist Partisi (MKP) ve Halk Kurtuluş Ordusu (HKO) ile ilgili haber ve açıklamalar gerekçe gösterilerek 'Yasadışı silahlı terör örgütü propagandası' yapıldığı iddiası ile böylesi bir karar alındığı belirtildi. Söz konusu kararda Halkın Günlüğü'nün 1 ay kapatılması, 10-20 Eylül 2011 tarihli tüm nüshalarına el konulması, dağıtımının engellenmesi ibareleri yer alıyor.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94
Ücretsiz PDF-Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

Ulucanlar katliamı ve direnişi 12. yılında!..

**Unutmadık,
unutturmayacağız!**